

கல்கி

KALKI 28.10.90 ரூ. 2.50

கலகலத்துக்
கொண்டிருக்கும்
கர்நாடகக்
காங்கிரஸ்
—இராஜ் ரிங்லார்—

க்ளாக்டோ இப்போது எல்லா கடைகளிலும் சிக்கனமான ஒரே விலையில்.

நாடெங்கிலும் வரிகள் உட்பட ஒரே
விலையில் கிடைக்கிறது க்ளாக்டோ.

முக்கிய அறிவிப்பு:-

உங்கள் குழந்தைக்கு உகந்தது
தரப்படால்.

500 கிராம்-ரூ. 35.00
1 கிலோ-ரூ. 65.00

**எடுத்தல்
விலை
தராதீர்கள்!**

நுகர்வோர்க்கென வெளியிடப்படும் ஒரு தகவல்:
அனைத்து விலைகளும் அடங்கிய ஒரே விலை

கல்கி பொன்விழா நாவல் போட்டி

பரிசு ரூ. 40,000

சரித்திர நாவலுக்குப் பரிசு (கமார் 52 இதழ்கள்)	ரூ. 10,000/-
சமூக நாவலுக்குப் பரிசு (கமார் 26 இதழ்கள்)	ரூ. 10,000/-
மர்ம நாவலுக்குப் பரிசு (கமார் 12 இதழ்கள்)	ரூ. 5,000/-
விஞ்ஞான நாவலுக்குப் பரிசு (கமார் 12 இதழ்கள்)	ரூ. 5,000/-

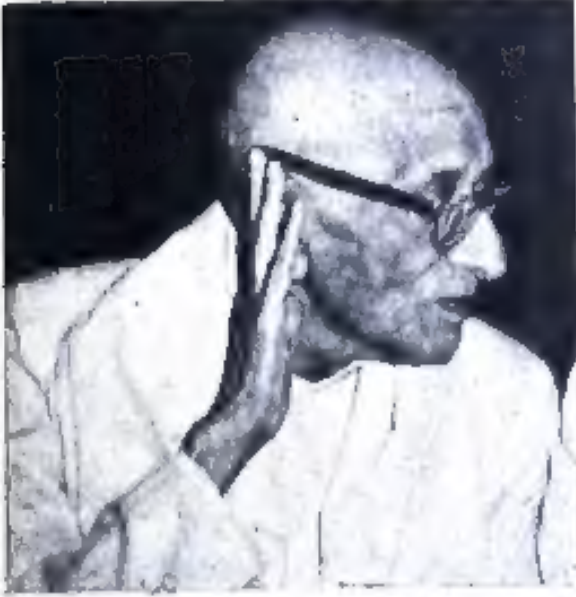
முடிவு தேதி: ஆகஸ்டு 31, 1991

- இதற்கடுத்த பத்து மாதங்களில் நாவல்களின் பரிசீலனை முடிந்து கல்கி பொன்விழாச் சிறப்பிதழில் முடிவு வெளியாகும். பரிசு பெற்ற நாவல்களுள் ஒன்று அதே சிறப்பிதழில் ஆரம்பமாகும். அதாவது 1992 ஆகஸ்டு முதல் வார இதழ்.
- பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படும் இதர நாவல்களுக்கு வழக்கமான சன்மானம் அளிக்கப்படும்.
- நடுவர் குழு நாவல்களைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய நாவல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.
- கல்கி பொன் விழா நாவல் போட்டிக்கு அனுப்பப்படுவதாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுதல் அவசியம்.
- பிரதி வாரமும் படத்துடன் சேர்த்துக் கல்கியில் 4 - 5 பக்கங்களுக்கு மேற்படாதபடி அத்தியாயங்களின் அளவை நிர்ணயிப்பது நல்லது.
- கடிதப் போக்குவரத்து கிடையாது.
- சந்தேகம் எழும் விஷயங்களில் கல்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது.
- பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாத நாவல்களைத் திரும்பப் பெறப் போதிய அளவு தபால் தலைகள் இணைக்க வேண்டும்.
- அப்படித் திரும்பி அனுப்பவே அவசியம் தேராதபடி அற்புதமான நாவல்களை எழுதி அனுப்பிக் கல்கி பொன்விழா ஆண்டினைச் சிறப்பிக்குமாறு எழுத்தாளர் பெருமக்களை வேண்டுகிறோம்.

“ராஜாஜி பற்றிக் கலைஞர் எழுதியவை உண்மையல்ல!”

கல்லக்குடி ரயில் மறியல் போராட்டத்தில் கலைஞர் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணை நடந்த போது என்ன நடந்தது? அன்றைய முதல்வர் ராஜாஜி தீவிசாரணைகளில் குறுக்கிட்டாரா? சப்-பற்றி அன்றைக்கு அரியலூர் சப்-மாதிரியுதிரேட்டாக இருந்த பி. எம். நாராயணசாமி இங்கே விளக்குகிறார்...

நான் அரியலூரில் சப்-மாதிரியுதிரேட்டாகப் பணிபுற்றிய போது, டாக்டர். மு. கருணாநிதி தலைமையில், கல்லக்குடி

போராட்டம் நடந்தது. அதற்காக நான் அவருக்கு ஆறு மாதக் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனை அளித்து, ஜெயிலில் 'சி' இளாஸ் போட்டேன். அவருக்காக அப்போது இருந்த அசிடண்ட் பப்ளிக் பிரொகியூட்டர் சந்திரசேகர் உடையார் என் கோர்ட்டில்

ஆஜராகி கருணாநிதியின் கட்டிடத்தை எடுத்துச் சொன்னதின் பேரில், அவருக்கு ஜெயிலில் 'சி' இளாஸ் அனுமதிக்கும்படி, அப்போது இருந்த ராஜாஜி சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்தேன். ஆறு மாத சிறைத் தண்டனை முடித்து, கருணாநிதி சென்னைக்குத் திரும்பினார்.

அதற்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று மாதங்கள் செல்பியில், ஒரு நாள், என்னைச் சந்திரசேகர் உடையார் திருச்சியில் சந்தித்த போது, "You have made him a hero" என்று சொன்னார். "எனக்குப் புரியவில்லை" என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் பின்வருமாறு சொன்னார்:

"கருணாநிதியை டாலியியாபுரம் போலீசார் சார்ஜ் செய்தது ரயில்வே டிரைவர்கள் ஆக்டிவ் செய்தான். அதற்கு நீங்கள் அவருக்கு கோர்ட் கலையும் வரை அல்லது ஒரு நாள் அல்லது ஒரு மாதம் தண்டித்து இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் அவருக்கு ஆறு மாதக் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனை அளித்தீர்கள். அவர் விடுதலை ஆகிச் சென்னைக்கு வந்த போது, எழும்பூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அவரை அன்புடன் வரவேற்றார். ஸ்டேஷனுக்கு வெளியே நின்று கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், அவருக்கு அமோகமான வரவேற்புக் கொடுத்தார்கள். அன்றைக்கே கருணாநிதி மக்கள் தலைவர் ஆகி விட்டார். அதைத்தான் நான் உங்களைச் சந்தித்ததும் "You have made him a hero" என்று சொன்னேன்" என்றும் சொன்னார்.

ஆனால் 25.05.90 ஆம் தேதியிட்ட குங்குமம் பத்திரிகையில், கலைஞர் 'தீபு'யும் நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பில் நான் கருணாநிதியைத் தஞ்சை ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ஒப்பவறையில் சந்தித்த போது, எனக்கும் அவருக்கும் நடந்த உரையாடலைப் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதி இருக்கிறார்:

அரியலூர் சப்-ஜெயிலில் அடைபட்டிருந்த உங்களை, அரியலூர் கோர்ட்டில் விசாரித்து, கல்லக்குடி போராட்டத்திற்காக ஆறு மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கிய ஆர்.டி.ஒ.வும் நீதிபதியும் நானேதான். அதற்குப் பிறகு உங்களை - சென்னையில் வரவேற்பு நிகழ்ச்சியை - தொலைக்காட்சியில்

கண்டு ஊரித்தேன். இப்போது சொல்லுங்கள் உங்களை ஹீரோ ஆக்கியது நான் தானே?" என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார். "உங்களை விசாரித்துத் தீர்ப்புச் சொல்ல நான் கோர்ட்டுக்கு வருவதற்கு முன், சென்னை முதல் அமைச்சர் அலுவலகத்திலிருந்து எனக்கு டெலிபோன் வந்தது. கவலத்துடனே போராட்டத்தின் சாதுபட்ட மற்ற குழுவுக்கெல்லாம் இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம் தண்டனை கொடுங்கள். கருணாநிதி குழுவினருக்கு மட்டும் ஆறு மாதக் கடுங் காவல் தண்டனை கொடுங்கள் - இப்படி ராஜாஜி அவர்கள் உத்தரவிட்டார்.

"நீதி நிர்வாகம் ஒன்றாக இருந்த போது இரண்டும் என்ன பாடுபட்டிருக்கின்றன பாவம். என்னை அரசியலில் ஹீரோ ஆக்கியது அவரை? இவரை?"

நான் கருணாநிதியைத் தஞ்சையில் சந்தித்து உண்மையை நான் அப்போது விவரமாக வருமான வரி ஆபீசராக இருந்தேன். கேம்பர் போய் விட்டு திருச்சிக்குத் திரும்ப தஞ்சை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்தேன். ரயில் வர நேரம் இருந்ததால் அங்கு கிடைப்பதில் நுழிவ் தங்குவதற்காகச் சென்றேன். அங்கு போட்டிருந்த நான்கு நாற்காலிகளில், கருணாநிதியும் வேறு இரண்டு பேரும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்தக் காலியாவ நான்காலியில் நான் போய் உட்கார்ந்தேன். கருணாநிதியைப் பார்த்து. "என்னை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள முடிகிறதா?" என்று கேட்டேன். கருணாநிதி சிரித்து நேரம் போகிற்று. அங்கு உட்கார்ந்திருந்த இரண்டு பேரிடமும், "ஐயாதான் எனக்கு ஆறு மாதத் தண்டனை கொடுத்தவர்" என்று அறிமுகப்படுத்தினார். பிறகு அவர் காப்பி கொண்டு வாச் சொல்லி. நான்கு நாங்கு பேரும் சாப்பிட்டோம். கருணாநிதியின் மனையியாகும் தூரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு கருணாநிதி என்னைப் பார்த்து, "உங்களை ஜெயிலில் திணைத்துக் கொள்வோம்" என்றார். "எதற்காக?" என்றேன். அதற்கு அவர், "நீங்கள் விசாரணை செய்த போது எங்கள் தொண்டர்களில் ஒருவனைப் பார்த்து, 'நீ எந்த பாட்டைச் சேர்த்தவன்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவன் 'கருணாநிதி பாட்டி' என்று பதில் சொன்னான். என்னைச் சேர்ந்த ஆறு பேருக்கும் ஆறு மாத கடுங் காவல் சிறைத் தண்டனை அளித்தீர்கள். இதைத்தான் நாங்கள் ஜெயிலில் அவனைப் பார்த்து, 'நீ மாஜிஸ்திரேட்டிடம் உண்மையைச் சொல்லி இருந்தால், உனக்கு மூன்று மாத சிறைத் தண்டனைதான் கிடைத்திருக்

கும்' என்று சொல்லுவோம்" என்று சொன்னார். "நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் தாமதம் மனையியாகும் பெங்களூர் போவதாகச் சொன்னார். இதற்குள் ரயில் வருவதாக மணிச் சப்தம்கேட்டது. உடனே கருணாநிதியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு வந்து விட்டேன்.

இவைதான் எனக்கும் கருணாநிதிக்கும் நடந்த உரையாடல். வேறு எதுவும் நடக்கவில்லை. ஆகவே கருணாநிதி குய்துமத்தில் எழுதி இருப்பது போல் நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. கருணாநிதியை ஹீரோ ஆக்கியது நானும் இல்லை; ராஜாஜியும் இல்லை. சந்திரசேகர் உடையார்தான். தங்குமத்தில் வெளியிட்டது எல்லாம் முற்றிலும் பொய். ராஜாஜிக்குக் களங்கம் விளைவிக்கும் நோக்கத்தோடு கருணாநிதி இதை எழுதி இருக்க மாட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அநிலும் நீதித் துறையில் ராஜாஜி குறுக்கிட மாட்டார். மேலும் முன்சீவ் தெரியாத என்னை அவர் போனில் கூப்பிட்டு, நீதி வழங்குவதில் அவர் கட்டளைவிட்டார் என்பதை எவரும் தம்பவும் மாட்டார்கள். என் பெயர் அவதானமாக - அர்த்தமில்லாதபடி அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ராஜாஜி அவர்கள் அரசியல் ஞானி; உலகம் போற

றும் உத்தமர்.

நான் அரசியல்வாதி இல்லை. மேலும் நான் ஓர் ஒவ்வொன்ற சர்க்கார் ஊழியன். நான் பெரிய மனிதனும் இல்லை. எனக்கும் ராஜாஜிக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அவருடைய சொந்த ஊர் சேலம்.

என்றுவடைய சொந்த ஊர் திண்டுக்கல். ஆகவே முன்பின் தெரிவாத என்விடம் கட்டளைவிட்டார் என்பது உண்மைக்கு மாறானது.

இது சம்பந்தமாக முதல்வர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு 07.08.90-ம் தேதி அல்லது 18.09.90-ம் தேதியிலும் கடிதங்கள் எழுதி இருக்கிறேன். அவரும் அவைகளைப் பெற்றிருக்கிறார். அந்தக் கடிதங்களில் என்னை முதல்வர் கூப்பிட்டு விசாரித்தால் அவருக்கு உண்மை தெரியும் என்றும் எழுதி இருக்கிறேன். தங்குமன் ஆஸிரியருக்கும் இதைப் பற்றி 11.08.90-ம் தேதியில் கடிதம் எழுதி இருக்கிறேன். அவரும் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். அவரிடம் இருந்தும் இவ்வரை பதில் வரவில்லை. 18.09.90-ம் தேதியில் முதல்வருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அப்போது அரிவாள் ஆர். டி. ஓ. வாக இருந்து, தற்போது ஒப்பு பெற்று சென்னை யில் வசிக்கிற திரு. பகபதி ஐ. ஏ. என். அவர்களையும் கூப்பிட்டு, எங்கள் இருவரையும் விசாரித்தால் உண்மை நன்றாகத் தெரியும் என்றும் எழுதி இருக்கிறேன். இந்தக் கடிதத்தையும் முதல்வர் 19.09.90-ம் தேதியில் பெற்று இருக்கிறார். இதற்கும்

முதல்வரிடமிருந்து பதில் வரவில்லை என்பது உண்மை நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்தி பத்திரிக்கைகளில் எழுதுவதை விட வேறு வழியில்லை என்பதைப் பணிவுடன் முதல்வருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்றும் எழுதி இருக்கிறேன்.

முதல்வர் மக்களுக்கு - குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களுக்கு அநேக நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். அவருடைய புகழை மாகப்படுத்தவேர் அவ்வது அவரைப் புண்படுத்தவோ தான் இதை எழுதவில்லை. என் விருப்பம் எல்லாம் கல்வக்குடி ஆர்ப்பாட்டத்தில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களை முதல்வர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்.

மேலும் இவ்வு எழுதியதை வெளிவிடா விட்டால் தமது பாரத நாட்டில் பிறந்து, நமக்குச் சக்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தவராகியிருக்கும், அரசியல் ரூபினியும் உலகம் போற்றும் உத்தமரான மாறந்த ராஜாஜி அவர்களுக்கு தான் துரோகம் செய்பவனாக ஆவேன். மேலும் மக்கள் என்னை நிதித் தாமஸ் விட மாட்டார்கள்.

— பி. எம். தாராசண்சாமி.

சுவாஸ்திய பரத குர்நாடக எம்.எல்.ஏக்கள்...

கர்நாடகத்தில் லோக் அடித்தா (புகார் களை விசாரிக்கும் திமீயன்) என்றும் அழைப்புக்கு அமைச்சர்களும், எம். எல். ஏக்களும் ஆண்டுதோறும் நங்குண்டை, மற்றும் நங்குன் தெருவிலே உறவினர்களுடைய சொத்து விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். ஆனால் 225 அங்கத்தினர்களில் 182 பேர் தெரிவிக்க வில்லை. (பெரும்பாலானவர் காங்கிரஸ்

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்). இவர்களில் சபாநாயகரும், நான்கு அமைச்சர்களும் அடக்கம். திணைவாழ்த்தியும் பவனில்லாததால், அந்த நிதிபதி அவர்களுடைய பெளக்களை முக்கிய பத்திரிகைகளில் வெளிவிட்டார். அதன் பிறகு அவர்கள் கவனப்படவில்லை. காரணம், தன்முக்தம் அதிகாரம் எதுவும் சட்டப்படி அந்த நிதிபதிக்கு வழங்கப்படவில்லை.

ஆதாரம்: 'தமிந்து' கட்டுரை. தகவல்: அ. அண்ணாசாத்திரம்.

பொதுவுடையதைக் கொள்ளை பற்றி ஒரு சமயம் பெர்னார்ட்டோ லெண்டயாகச் சொந்த பொழிவாற்றும் போது, "மக்களே, இப்போதே நீங்கள் லெண்டியப் பண முட்டைகளைப் பலாத்தாரமாகக் கொள்ளையதையும் கொள்" என்று ஆலோசனைக் கூறிவிட்டுக் கூடவே, "ஆனால் வெளியே நிதற்கு ரோயல் ராயல் காரை மட்டும் ஒன்றும் செய்து விடாதீர்கள். அது என்னுடையது" என்றார்.

— எம். சாசுல் தாமிரு.

திரைப்படம்
வாரமலர்

நவ 4,
இதழில்
ஆரம்பம்!

என்.சி.மீமாகனிதாஸ்
தொடர்கதை

கலகலத்துக் கொண்டிருக்கும் கர்நாடகக் காங்கிரஸ்

—**ஸ்ரீ ரிப்போர்ட்**

அனுப்பித் தேவைப்படும் உத்தரவுகளைத் தாம் அவ்வப்போது பிறப்பித்துக் கொண்டிருப்பதாக ராஜீவ் விளக்குகிறார் பாட்டில்.

மறுநாள் சென்னைப்பட்டணம் சென்று கலவரப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்டுவிட்டு மீண்டும் பெங்களூர் வந்து பாட்டிலைச் சந்திக்கிறார் ராஜீவ். பிறகு, அன்று மாலை சென்னையில் நடக்கும் எம். ஜி. ஆர். நிலைத் திறப்பு விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காகப் புறப்பட்டுப் பெங்களூர் விமான நிலையத் திற்கு வருகிறார். வந்தவர் சென்னை விமானத்தில் ஏறுவதற்குள், அவசரம் அவசரமாகப் பத்திரிகையாளர்களிடம், பாட்டிலின் உடய்தலை காரணமாக அவர்

* "ராஜீவ் மொட்டை" - முதல்வர் விடும் எஜ்ஜே எம். எம். டிக்கை கொண்டும்!

அக்டோபர் ஆறாம்தேதியைப்பெங்களூருக்கு வருகிறார் ராஜீவ் காத்தி. ஒரு வார காலமாகக் கோலார், ராமநகர், சென்னைப்பட்டணம் போன்ற இடங்களில் தடைபெற்று வரும் வகுப்புக் கலவரங்கள் பெங்களூருக்கும் பரவி விடுமோ என்று மக்கள் பயந்து கொண்டிருந்த நேரம் அது. வந்தவுடன் பக்கவாத நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் முதல்வர் வீரேந்திர பாட்டிலைச் சென்று பார்வையிடுகிறார் ராஜீவ். தமக்கு உடய்தலும் குன்றியிருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு மறி அமைச்சர்களை

ராஜினாமா செய்வார்களும், புதிய முதல்வரை அக்டோபர் பத்தாம் தேதியன்று கர்நாடக காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்தெடுப்பார்களென்றும் கூறிவிட்டு விமானமேறி விடுகிறார்!

"ராஜீவ் காத்தியின் இந்த அறிவிப்பு கம்மா திடத்த சங்கை ஊதிக் கொடுத்த கதை யானது மட்டுமல்ல; அவருடைய சர்வாதி காரப் போக்கையும் வெட்டவெளிச்சமாக்கி விட்டது" என்று வர்ணித்தார் பத்திரிகை யாளர் கும்கர்வி. "வீரேந்திர பாட்டிலின் உடய்தலைக் குறைவுதான் தமது அறிவிப்புக் கான காரணம் என்று ராஜீவ் சொன்னது

* துணைநிபதி ஆட்சி அறிவிக்கும் ஆளுகாட்சிப் பிள
கேள்விகள்.

* பக்கவாத்தியா

* குழப்பத்தில் நடந்த எம். எம். ஏக்கல் கூட்டம்...

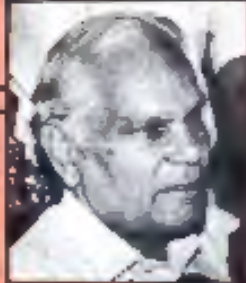
உண்மையாகக் கூட இருக்கட்டும்; அதற்காகப் பாட்டிலிடம் கூடக் கவத்து
பெளமல் இப்படியோர் அறிவிப்பைத் திடு
திப்பென்று செய்ததன் மூலம் உடல்நலம்
குன்றிய பாட்டிலின் மனத்தில் வேகலப்
பாய்ச்சி, தமக்கும், மனிதப் பண்புக்கும்
சம்பந்தமே இல்லையென்பதை நிரூபித்து
விட்டார் ராஜீவ்...!" என்றார் மைசூரைச்
சேர்ந்த ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியரான
நாகராஜன்.

"ராஜீவ் காந்தியின் இந்த அறிவிப்புக்கு

விடுதலைப் பாட்டிலின் உட்குறியை மட்டும்
தான் காரணமா?" என்று கர்நாடகக் காங்
டிரஸ் தலைவர் ஆன்கார் பெர்னான்
டஸிடம் கேட்ட போது, "ஆமாம், அது
தான் காரணம்" என்றார்.

"இதுபோன்ற நிலை எங்கள் மாநிலத்
தில் இருத்திருக்கிறதே?" என்று,
எம்.ஜி.ஆர். உதாரணத்தை எடுத்துக்
காட்ட, "உங்கள் மாநிலத்தின் சூழ்நிலையே
வேறு" என்றார்.

"அப்படியானால் இதைப் பாட்டிலின்
சம்மதத்துடனேயே செய்திருக்கலாமே?"

ஆளுனர் பாஜா பிரதாப்சிங்

மூன்று தடவைகள் இருந்த பி. 1977 இல் மத்தியில் விவசாய அமைச்சராக இருந்தவர். விவசாயத்தில் பிரச்சனைகளை தங்கு புரிந்து கொண்டிருக்கும் இவர் ஒரு விவசாயப் பொருளாதார நிபுணரும் கூட. பல பத்திரிகைகளில் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட தீவிர கட்டுரைகள் எழுதினார். ஐந்தா தடவை ஆட்சிக்கு வரவேண்டும் முயற்சிக்கிற மத்தியுடையவர். இவரது தலைமையில் விவசாயம் பற்றி ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதன் பிரச்சனைகள் கருக்கப்பட்டு பின்புலத்தில் கொண்டு உருவாகின்றன.

என்ற போது, "தலைமை சொல்லி விட்டதல்லவா...? செய்துதான் ஆக வேண்டும்..." என்று நழுவினார் அவர். கட்சியின் மேலிடப் பார்வையாளராக வந்திருந்த ஸ்பைனார் இதுபற்றிப் பத்திரிகைவாசிகளிடம் பேசுவே மறுத்து விட்டார்!

இந்தச் சமயத்தில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது கர்நாடக காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் புதைந்து கொண்டிருக்கும் உட்கட்சிப் பூசல்கள். கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கோஷ்டிகளுக்கும் ஏற்ற தலைவராகப் பாட்டில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், அவரைப் பற்றி அய்யப்பப்போது தலைமைக்குக் 'கோய்' ஸ்பாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் அத்தந்தக் கோஷ்டிக் தலைவர்கள். முக்கியமாக செட்டம்பர் கடைசி வாரத்தில், டெல்லியில் கர்நாடக காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ஆஸ்கர் பெர்னாண்டஸும் கர்நாடகத்தின் காங்கிரஸ் புன்லீ, ஐர்பர் ஷெரிப்பும் ராஜ்யோரு நடத்திய ஆலோசனை குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்று மாநிலங்களில் ஆளும் காங்கிரஸ் முதல்வர்கள் தன்னைச் சிறிதும் மதிக்காமல் மன்னர்கள் போல் செயல்படுவதாக ராஜ்ய விசைத்துக் கொண்டிருந்தார். அதில் ஒருவரைத் 'தூக்கிவிட்ட' கர்நாடக காங்கிரஸ் காரர்கள் வழி சொல்வதே, அதைச் செயல்படுத்துவதில் ஆர்வமாக இருந்தார் அவர். "பாட்டிலுக்கு உடம்பு சரியில்லை. அவரால் செயல்பட முடியாது" - இது ஒன்றுதான் ராஜ்யில் சொல்ல இருந்த சமாதானம். ஆனால் வகுப்புக் கலவரங்களும் சேர்த்து கொள்ளவே அவரது செயல்களுக்கு

திறமையங்கள் கற்பிக்கப்படும் என்று நம்பினார்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே காங்கிரஸ் தலைமை வீரேந்திர பாட்டிலுக்கு ஏதாவது தொல்லைகள் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தது. மாநிலங்களில் கோஷ்டிப் பூசல்களுக்குத் தூபம் போட்டு அதில் குளிரைக் கால்வந்தவே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் தலைமை, கர்நாடகத்தையும் விட்டு கைக்கவியில்லை. முதலில் மத்திய சபைப் பட்டியலை அங்கீகரிக்கவே மூன்று நாட்கள் எடுத்துக் கொண்டது. அதன் பின்னர், ராஜ்ய சபைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்த்தெடுக்கும் போதும் தனது கைவரிசைகளைக் காட்டியது. மத்திய சபையைப் பாட்டில் விஸ்தரித்ததற்குக் காரணம் 'பங்காரப்பா'வைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று தலைமை நச்சரித்தது தான்.

பாட்டில் மீது ராஜ்யுக்கு வெறுப்பு ஏற்படப் பல காரணங்கள். சட்டசபைத் தேர்தலின் போது ராஜ்யம் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் கட்டம் மிகவும் குறைவாகவே கூடியது. ஆனால் அதுபவமிக்க பாட்டில், தமது லீவிர் பிரசார முறைகளாலும், தேர்தல் தந்திரங்களாலும், கர்நாடகத்தில் காங்கிரசை ஆட்சியில் அமர்த்தினார். மேலும், 1978 இல் தமது அண்ணை, இத்திராணை எதிர்த்து ஐந்தா டி.சி. என்.பி.ல் தி.க.ம.க.ஸ்திரில் போட்டிவிட்டவர் பாட்டில்" என்ற எண்ணம் வேறு ராஜ்யைக் குடைந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம்.

எல்லாமாகச் சேர்த்து கொள்ள, 'புதிய தலைவர் தேர்த்தெடுக்கப்படுவார்' என்று ராஜ்ய மிகக் கலப்பமாக அறிவித்துவிட்ட போதிலும் அது நிஜத்தில் கலப்பமாகவே இல்லை. கர்நாடக காங்கிரஸுக்குள் அத்தனை கோஷ்டி. பெருந்தலைகளும் ஏராளம். குண்டுராள், ஐர்பர் ஷெரிப், ஜன்.எம். கிருஷ்ணா, மார்கிரெட் ஆல்வா, ஐனார்த்தன் பூசாரி, கே. எச். பட்டில், சங்கதாத், சங்கராணந்த், என்று பட்டியல் தீண்டு கொண்டே போகும். இது போதா தென்று, ஐர்பர் பிரிவினைகள் வேறு. மொத்தம் உள்ள 176 காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் 41 பேர் விலக்காயத்து சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 31 பேர் வெளக்கவிலகா பிரிவு. மீதம் உண்வர்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள், எம்னாரிட்டிகள். பிராமணர்கள், பாட்டில் விலக்காயத்து வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். பங்காரப்பா சமுதாயத்தின் எளிய பிரிவைச் சேர்ந்தவர். இவருக்கு ஐதிகளின் பின் பலம் இடையாது.

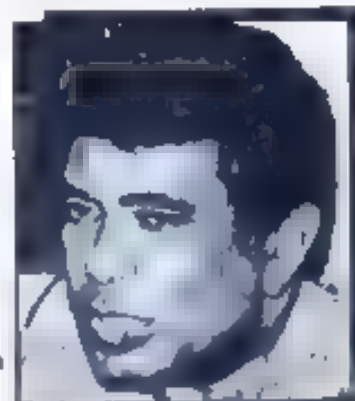
இந்தக் குழந்தைகளில் முதல்வரைத் தேர்த் தெடுப்பது கலப்பா என்ன? போதாக்குறைக்கு ஒருபுறம் வீரேந்திர பாட்டிலை முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுமென்று

சுந்தரவர்தன்

கொல்லுகிற அங்கு நான், பழைய வீரேந்திர பாட்டில் ராஜாநாமச் செயல் வேண்டும் என்கிற கொடியடிப்பும் கைத்து கொள்ளும் குழப்பமான நிலை.

உடல்நிலை சரியில்லாத பாட்டில் என்ன சொல்கிறார் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக, ரெஸ்கோரிஸாக்கும் பக்கத்தில் இருக்கும் அவரது இல்லமான 'காவி'க்குச் சென்றோம். கடுமையான பாதுகாப்பு போடு இருந்தது அவரது வீடு. கம்பலுண்டு கவருக்கு வெளியில், "பாட்டிலே ராஜாநாமச் செய்" என்றும், "ராஜ்யக் காந்தி தூக்கிதாபாத்" என்றும் கொடிக்கள் எழுந்தன. கொடியைப் போட்டுக் கொண்டு வந்தவர்கள் எவரோரும், கைவிரல்

ஆனந்த் பெர்னான்டஸ்

எம். எம். ஏக்கன், 'மொத்தம் 145 எம். எம். ஏக்கன் இருக்கிறார்கள்' என்றார் பாபுராஜ். அந்தக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை ஏற்று வந்த கர்நாடகா மாநில கைவிரல் தலைவர் ஆனந்த் பட்டுமே பாட்டிலின் வீட்

டுக்குச் சென்றார். சென்றவர் உடனே திரும்பினார். "பாட்டில் தூக்க மாத்திரை சாப்பிட்டுப்போதல் தற்போது வாகனமும் சத்திக்கும் நிலையில் இல்லை" என்று டாக்டர் சொல்லிவிட்டார். ஆகையால் தண்பர் உடனே, நாம் அமைதியாகத் திரும்பிச் செயல்போம்" என்று சிறிய உரையாற்றி விட்டுத் திரும்பிச் சென்றார் அவர். எம். எம். ஏக்கன் கூட்டம் மேலும் பத்து நிமிடங்கள் கொஷமிட்டுவிட்டுப் பின்பே கைவிரல்

ஆனந்த் பெர்னான்டஸ், முதல்வரைச் சந்திக்க முடியாவிட்டாலும், முதல்வரை ஆதரிக்கும் எம். எம். ஏக்களும், எம். பவதொழில் அபிவிருத்தியும்கூட, பாட்டிலைச் சிரமமில்லாமல் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள். "முதல்வருக்கு வந்திருப்பது விரைவில் குணமாகக் கடின பக்கவாதம்தான். உடற்பயிற்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்தால்

சுந்தரவர்தன்

குணமாகிவிடும்" என்றார் அவரைக் கவனித்து வரும் டாக்டர் மகேந்திரன். ஆனால் பாட்டிலுக்குத் தொடர்ந்து இரண்டு நிமிடங்கள் கூடப் பேச முடியாதபடி தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சக்கர நாற்காலியில்தான் செல்ல முடிகிறது. வலது கையைத் தூக்க முடியவில்லை. இதுதான் அவரது தற்போதைய உடல்நிலை. ஆனால் றாரும், பொழுதும் மூச்சுதெறும் தென்படுவதாகச் சொல்கிறார் டாக்டர். பாட்டிலே, "தன்னை விவகிக் கொள்ளும்படி ராஜ்யக் கேட்டுக் கொள்ளவே இல்லை" என்று சொல்கிறார். அதுபடிக்கும் அதிகமான எம். எம். ஏக்களின் ஆதரவு தமக்கு இருப்பதாக உறுதிவாய்ப் பேசுகிறார்.

இந்த நிலைமிய்தான் கர்நாடக சட்ட சபைமேல் நாற்காலிகமாத் செயலிழக்கச் செய்கிறார் கவர்னர் பாஜு பிரதாப் சிங். "கவர்னரின் இத்தகைய நடவடிக்கைக்குக் கர்நாடக

ஆளுங்கட்சியில் ஏற்பட்ட குழப்பம் மட்டுமே காரணம் அல்ல! முன்பு பொம்மை ஆட்சியைக் காங்கிரஸ் கவிழ்க்க வில்லைவா? அதற்கான பதிலுக்குப் பதில் நடவடிக்கையாகத்தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஜனதா தளம் பயன்படுத்திக் கொண்டு விட்டது என்பதுதான் உண்மை" என்றும் சிலர் சொல்கிறார்கள்.

"தலைமையின் லாபத்திற்குக் கட்டுப் படாமல் தாம் ராஜிநாமா செய்ய முடிவாகு என்று பாட்டில் சொன்னதற்குக் காரணம், ஜனதா தளத் தலைவர்கள் பாட்டிலுக்குக் கொடுக்கும் ஆதரவுதான். இல்லையென்றால் தாங்களெல்லாம் சந்திக்கச் சென்றால், அவரது கடல் நிலைமைக் காரணம் காட்டிக் சந்திக்க முடியாமல் செய்யும் பாட்டிகள், ஜனதா தளத்திலிருந்து வெளியே, நடுபேசு கவுடா, தீவராஜ் ஆல்வர் போன்றவர்கள் செல்லும் போது மட்டும், தாராளமாகச் சந்தித்து வருவது எப்படி?" என்றார் ஆல்கர் பெர்ணாண்டஸ்.

அவர் சொன்னதை உண்மையாக்கு வது போலவே, "காங்கிரஸ் அல்லாத மத்தியி சைப அமைத்தால் அதற்கு ஜனதாதளம் ஆதரவளிக்கும்" என்று கர்நாடக ஜனதா தளத் தலைவரும் கூறிவிடுகிறார். ஆக, பாட்டில் கூடிக் தாலால் தடுப்புச் சட்டத்தில் கைமையில் கணிசமான எம். எல். ஏக்க கொடு வெளியே வந்தால் அதற்குக் கர்நாடக ஜனதா தளம் ஆதரவளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது.

இந்த நிலையில்தான் ஒரு வழியாகப் பங்காற்பா தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவர் சென்ற வருடம் முதலே பர. மஜா ஸ் மொதி மொதித் தொல்விழற்றுத் தற்போது வெற்றி கண்டிருப்பவர். ஆனால் இந்த வெற்றி நிரந்தரமானதுதானா என்பது கேள்விக்குரியதான். காரணம், குண்டூ

ராவும், சங்கரானந்தும்.

இந்த இருவரில், "குண்டூராவுக்குக் காங் கிரஸ் எம். எல். ஏக்கள் சிலர் மத்தியில் நல்ல பெயர் இருந்தாலும் அவர் உயர் ஜாதிகாரராக இருப்பதால் அவரை ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதோடு ராஜீவ் காந்தியின் நல்லெண்ணப் பட்டியலிலும் குண்டூராவ் இல்லை..." என்றார் சுப்பராய் நாயுடு என்ற காங்கிரஸ் பிரமுகர் ஒருவர்.

மீதியிருப்பது சங்கரானந்த். இவர், போபர்ஸ் பிரங்கி ஷாஸ் விஷயத்தில் பாராளுமன்றக் கூட்டுக் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கி, "ஒரு குற்றமும் நடக்க வில்லை..." என்று தீர்ப்பு வழங்கி, முழுப் பூரணிஸயர் சோற்றில் பளறிக் குவண்டவர். அந்த ஒரு செயலுக்காகவே தமக்கு முதல்வர் பதவி கொட்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்.

இதறிவிடையில் தமக்கு வந்த பக்கவாத தோஷோடும், ஏற்பட்ட அவமான உணர்வோடும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் வீரேந்திர பாட்டில், ஆக மொத்தம் கூட்டிக் கழித்துப் பார்க்கும் போது, முடிவாக எழும் எண்ணம், இதுதான்:

எல்லாக் கொஷ்டங்களையும் ஓரளவுக்கு அரவணைத்துக் கொண்டு சென்ற பாட்டிலுக்கே இந்தக் கதிதான் என்றால், ஓரளவுக்குப் போர்க்குணமும் மூர்க்கத்தனமும் கொண்டு பங்காற்பா மாட்டும் நீடித்திருக்க விட்டுவிடுவார்களா என்று?

— பரியன்

அட்சன யில் கவர்னர் பாணுபிரதாப் சிங், வீரேந்திர பாட்டில் மற்றும் பாட்டிலுக்கு எதிராகப் போர்க் கொடி தூக்கிய எம். எல். ஏக்கள் கூட்டம், வண்ணப் பட்டிகளும் பாங்களும் உத்தர

அடுத்த இதழில்...

சமாதான வீரருக்கு
தோபெய் பரிசு!

சமாதான வீரருக்கு தோபெய் பரிசு!

உங்கள் அரசியல்பார்வையில் உர்மை
எயல் பரிசோதிக்க இதை ஓர் எளிதான
மான போட்டி!

8 பேர் ஒன்பது கேள்விகள் உங்கள்
ஒய்வொரு கேள்விக்கும் நான்கு விடைகள்.
இவற்றுள் ஒன்றை மட்டும் டிக் (✓) செய்து
இந்தப் பக்கத்தைக் கத்திரித்து எடுத்து
உறையிலிட்டு எங்களுக்கு அனுப்பவும்.

முடிவு தேதி: 5.11.90.

தயம்பர் 10 ஆம் தேதி உறைகள் பிரிக்கப்
படும். தயம்பர் 13 ஆம் தேதி அரசியல்
நிவ்வரப்படி பதில்கள் பரிசீலிக்கப்படும்.

அதிகபட்சமாகச் சரிவான விடைகள்
டிக் (✓) செய்தவருக்குப் பரிசு ரூ. 250.
ஒருவருக்கு மேல் அதிகபட்ச சரிவான
விடைகள் டிக் செய்திருந்தால் பரிசுத்
தொகை பகிர்த்து அளிக்கப்படும்.

தயம்பர் 15 இல்.....

1. பிரதமராக யார் இருப்பார்?

- ☐ லி. பி. சிங்
- ☐ சந்திரசேகர்
- ☐ ராஜீவ் காந்தி
- ☐ மூவரும் அல்லாத வேறு ஒருவர்

2. தேவியாலில் நிலைமை என்ன?

- ☐ மத்திய சபையில் இருப்பார்
- ☐ ஜனதா தளத்திலேயே இருக்க மாட்டார்.
- ☐ கட்சியில் முக்கிய பொறுப்பில் இருப்பார்.
- ☐ மாநில அரசியலுக்குத் திரும்பி விடுவார்.

3. அ. நி. மு. க. தலைமையகம்.....

- ☐ 'ஜெ' கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ☐ திருநாவுக்கரசு கோஷ்டியினரின் பொய்விரும்.
- ☐ பூட்டப்பட்ட நிலைமை தீடிக்கும்.
- ☐ மீண்டும் ஒரு கைப்பற்றல் முயற்சி நடத்திருக்கும்.

4. கர்நாடகாவில்...

- ☐ பங்காரசுபா ஆட்டல் கண்டிப்பார்.
- ☐ வீரேந்திர பாட்டில் மீண்டும் முதல்வர் ஆவார்.
- ☐ குண்டூரால் முதல்வர் ஆவார்.
- ☐ காங்கிரஸ் பிளவுபடும்.

5. தமிழக அரசியலில்.....

- ☐ ஜெ மீண்டும் ஒருமுறை ராஜினாமா நாடகம் நடத்தி இருப்பார்.
- ☐ தி. மு. க. மத்திய சபையில் ஏதேனும் மாற்றம் நிகழும்.
- ☐ ஜெ. அணி மீளிருந்து விரப்பன்விலி

நவம்பர் 15ல்
ருட்டிக் நினைவின்னை?
சரியான கணிப்பக்துப்
பரிசு ரூ.250!

விரும்பார்.

- ☐ திருநாவுக்கரசு அணி ஜெயிடன் சமாதானம் செய்து கொண்டிருக்கும்.

6. தயம்பர் 13 ஆம் தேதி மாணவப் பத்திரிகைகளில் பிரதான தலைப்புத் செய்தியில் இடம் பெறப் போகிறவர்:

- ☐ கருணாநிதி
- ☐ ஜெயலலிதா
- ☐ தேவிராஜ்
- ☐ மூவரும் இல்லை.

7. ராமஜெயம் பூமி விவகாரத்தில்...

- ☐ ஸ்ரீரங்கம் வேறு இடத்தில் கோவில் கட்டத் தீர்மானிப்பார்கள்.
- ☐ மூன்றில்மூன்று மஸ்ஜித்கள் அப்படியே பெயர்த்து எடுத்துப் போய் வேறு இடத்தில் திறவுச் சம்மதிப்பார்கள்.
- ☐ இப்போதுள்ள மசூதிக்கு இடைஞ்சல் இன்றி அதன் மேலே மாடி போல் அமைத்து அதில் கோவில் அமைவ வழிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ☐ நிலைமையில் மாற்றம் இன்றி இருபது தீடித்து வாக்ருவாதமும் பூசங்களம் வந்துக்கும்.

8. சந்திரசேகர் —

- ☐ ஜனதா தளத்திலிருந்து விலகுவார்.
- ☐ தனிக்கட்சி அமைப்பார்.
- ☐ ராஜீவோருசேர்த்து கொண்டு தேவிய முன்னணி அரசாக்கவிழ்க் கருவந்தி செய்வார்.
- ☐ மெஞ்சொன்ன எதுவும் நடக்காது.

9. சதாம் ஹுசைன்

- ☐ குவைத்திலிருந்து வாயல் ஆவார்.
- ☐ போர் வெடிக்கக் காரணமாவார்.
- ☐ இருபது நிலை தீடிக்கச் செய்வார்.
- ☐ கைவலப்பட்டிருப்பார்.

என் பெயர்:

விலாசம்:

.....

1990 அக்டோபர் 18
மலர் : 49 இதழ் : 13
பிரமோதன ஐப்பசி 11

ரத யாத்திரை, ரணகள யாத்திரையாக வேண்டாம்!

‘இடையக அமைதியை நிலைநாட்ட உழைத்தவர்’ என்ற முறையில் கோர்ப்பேஸ் நோபெல் பரிசு பெறுகிறார். ‘நாட்டில் அமைதியைக் குலைக்கப் பாடுபட்டவர்’ என்ற முறையில் நோபெல் பரிசு ஒன்று வழங்கப்படுமானால், தமது நேரத் தகவல்களிடையே அதை வாகுக்கு வழங்குவது என்று புரியாமல், நோபெல் பரிசுக் கமிட்டி இன்றித் திட்டாடிப் போகும்!

அக்டோபர் 34ம் தேதி உத்தரப் பிரதேச எய்தலையில் அத்தவானின் ரதம் துவழுகிறது. அக்டோபர் 30ல் ராம ஜென்ம பூமியில் கோயில் அமைக்கும் பணி தொடங்கும் என்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்பாகவே ஏதேனும் அற்புதம் நிகழ்ந்து, நல்லதிரு நியதி, நேவையற்ற மோதல்கள் - மதக் கலவரங்கள் - தடுக்கப்படுமானால் ராமருக்கும் அய்யாவுக்கும் தான் தந்தி கூற வேண்டும்.

ராம ஜென்ம பூமியில் ஏற்கெனவே ஒரு கோயில் இருந்ததாகவும் அது பாபரால் இடிக்கப்பட்டு அங்கே மருதி எழுந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் அங்கே, மருதி கலவையொட்டிய ஒரு மேளையில் திருமொழி மூலதனம் ஒரு ராமர் சிலை நோன் நியது. அதனை நீக்க முயலின்கள் எடுத்த முயற்சி பனிக்களியை. தீயிமன்றத் தீர்ப்பு, சிலை அங்கே இருக்கவும் பூதங்கள் நடக்கவும், சந்தத் தொளையில் இரும்புக் கம்பி கேட்டுக்கொண்டு வெளியே இருந்தவாறு மக்கள் தரிசனம் செய்யவும் வழிவகுத்தது. பின்னர் இந்த கேட்டும் திறக்கப்பட்டது.

இப்போது அந்தச் சிலைகளை நீக்க வேறு இடத்தில் நினைக்க கொள்ளுமாறு முயலும் தீவிரவாதிகள் கூற, ‘மருதியைப் பெயர்த்து எடுத்துப் போய் வேறு இடத்தில் புனர் நிர்மாணம் செய்து கொள்ளுங்கள்’ என்று ஹிந்து தீவிரவாதிகள் பதிலுக்குச் சொல்ல, ஒரே டென்ஷன்! இருதரப்பிலும் மக்களிடையே உணர்ச்சிகள் பொங்க, அந்த உணர்ச்சிகளைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகத் தங்கள் செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும் அரசியல், மற்றும் மதத் தலைவர்கள்!

இவர்களில் ஒருவருக்குக் கூட, ‘ராமஜென்ம பூமி - பப்ரி மஸ்ஜித்’ என்பது இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையின் விளைவாக விளங்குபடுமே’ என்று கூறுகிற துனியோ, நல்லதிலோ இல்லை. மக்களுக்கு வழிகாட்டி அமைதிப் பாதையில் அழைத்துச் செல்வ வேண்டிய தலைவர்கள், அந்தக் கடமைகளை மறந்து, மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தங்கள் கய முன்னெற்றதுக்கே உபயோகித்துக் கொள்கிறார்கள். இதை விடப் பெரிய அதர்மம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? இதை கலவரம் வெடித்ததாய் சொல்லொணாக்க கொடுமைகளுக்கு ஆளாகப் போவது இந்தத் தலைவர்கள் அல்ல; மக்களே. அதற்கான அறிவுதான் இப்போது நிறைவுத் தோள் அரம்பித்து விட்டன.

சரித்திரத்தை வரலாறும் மாற்ற முடியாது. ஆனால் நேற்றைய ஒரு தவறான இன்றைய ஒரு தவறு மூலம் சரிப்படுத்தி விட முடியாது. தவறுக்கு மேல் தவறு நடந்ததாகவே ஆகும். ஒரு கோயில் இருந்த இடத்தில் மருதி எழுந்ததெனில் அது சரித்திரப் பாடமாக அப்படியே இருந்து விட்டுப் போகட்டுமே, என்ன தவறு? அதைப் பார்க்கும் போது, ‘மறுபடியும் இதுபோன்ற தவறுகள் நேரக் கூடாது’ என்ற எண்ணத்தால் அனைவரிடமும் ஏழ வேண்டுமே தவிர, பழிவாங்கும் உணர்வு அல்ல. என்றோ வாழ்த்து மடித்த மண்ணாகச் செய்த தவறுகளுக்காக இயற்கை சமாதானமாக வாரும் ஒரே நாட்டியானை நாம், ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொள்வதை விட முட்டாள்தனம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

‘ராமர் சிலை இன்று இங்கு உன்னது போலவே தொடர்ந்து இருந்து விட்டுப் போகட்டும்; அதை நீக்க அவசியம் இல்லை’ என்று முஸ்லிம் சமோதரர்கள் கூறட்டும். ‘ராம ஜென்ம பூமி’ என்பது அயோத்தி மட்டுமல்ல; இத்தியா முழுதும் ராம ஜென்ம பூமிதான்’ என்பதை உணர்ந்து, இத்துக்கள் அமைதி அடைபட்டும், விரைவான அயோத்தியில் பப்ரி மஸ்ஜித்தை விட்டால் ராமர் கோயில் கட்ட வேறு இடமா இல்லை? ஏற்றத்தோர் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அற்புதமான கோயில் எழுப்பலாம். அதற்கு முஸ்லிம்களும் பொருத்தமி செய்து பெருமை அடைவலாம்.

நல்லதையகனின் இத்தனைய எண்ணங்கள் பக்தனைவாதி விடக் கூடாது. திறமையிலே தீர வேண்டும். தலைவர்கள் சற்றே நிதானித்துச் சிந்தித்தால் நேரம் இருட்டிவிடுத்து ஒளிக் குரும்.

மாற்றியமைவு 4. 19. பி.கா.நி.நி.க.யை ம

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மாடுபெரும் தலைவரின் - அதுவும் இருபத் தேழு ஆண்டுகள் தனிமைச் சிறைவாசம் அனுபவித்த ஒரு போராட்ட வீரரின் வாழ்க்கையைத் திரைப்படமாக்குவது கத்தியேல் நடக்கும் சமாதானம்.

அதில் வழக்கமான விஷிமாத்தனம் தான்வும் தலைதீட்டி விடுவது கூடாது. அந்த நேரத்தில் ஒரு டாக்டர்மெண்டரி என்விர உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுவதும் கூடாது. அந்த விந்தையை விவற்றிகரமாகச் செய்வதன் கறுப்பு இனத்தவரைச் செவ்வன் மண்டேலாவின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் இத்தப் படம். (தயாரிப்பு: டிக்கி பாம்பர். ஸ்டுடிண்ட்ஸ்: பீலிப் ஹாவிக்கி)

எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு காட்சி. ஒரு பரந்த வெளியில் அமைந்துள்ள, பெரும்பாலும் தகடுகளால் ஆனதாற்காலிகக் குடியிருப்புக்கள். அதில் வாழ்க்கை நடத்துவது கறுப்பு இன மக்கள். திருமென் தீப்புகளில் வரும் வெண்ணைப் போவீசார் குடியிருக்கும் அமைவரையும் அடித்து தொறுக்கி ஆடு மாடுகளைப் போல் பங்குகள் அடைத்துக் கொண்டு செல்ல, பங்குடாரர்கள் அந்தக் குடியிருப்புகளைத் துவம்சம் செய்து தரை மட்டமாக்குகிறதன்...

அந்த திகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து மண்டேலா அறிமுகம் (தடிப்பவர்: டானி க்ளோவர்)

வந்து நிற்றும் ரயிலிலிருந்து இறங்கி நடக்கிறார் மண்டேலா. அருகாமையில் அமைந்திருக்கும் ஒரு குடியிருப்புப் பகுதியின் எல்லா வீட்டுக் கடிவுகளையும் ஒவ்வொன்றாகத் தட்டுகிறார். வீரையில் ஒரு பெரும் மக்கள் கூட்டம் அவர் எதிரில்...

"இது ஒதுக்கல் ஒரு தெய்வீகச் சடம்" என்று ஏற்கனவே ஒரு வெண்ணைப் போலின் அதிகாரி வெளியிட்டிருந்த கருத்துக்கு மறுப்புக் கூறி அந்த மக்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார்:

"உயிரை இழக்கத் தயாராக உள்ளவர்கள் என்னுடன் வாருங்கள். வந்து, பலாத்காரம் உங்களை நோக்கி வருவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருங்கள். ஆனால், நீங்கள் மட்டும் சாத்திரத்தைக் கைவிட்டு விடாதீர்கள். நாம் அனைவரும் ஒரே நாட்டவர். நாம் ஒன்று சேர்ந்து தென்னாப்பிரிக்காவை விடுவிக்க வேண்டும்..."

அதன்பின் - ஒரு தெய்வ போராட்டம், தனிமைச் சிறைவாசம், அங்கங்கே அங்கித் தெனித்தாற்போல மனத்தைத் தொடும் திகழ்ச்சிகள்...

தீதிமன்றக் கூண்டில் திறகிறார் மண்டேலா. தம்முடைய கொள்கைகளையும் ஸ்டீவியங்களுக்கும் போராட்ட வழி முறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறார். முடிவில் அவருக்கு ஆயுள் தண்டனை.

மண்டேலா

அவருடைய அதன் தீதிமன்றப் பேச்சு காத்தி மகாத்மாவை நினைவுபடுத்துகிறது.

மண்டேலா ராபென் நீலில் அமைந்துள்ள தனிமைச் சிறையில் அடைக்கப் பட்டபின் அவருடைய மனைவி லிண்டி மண்டேலா (தடிப்பவர்: ஆல்ப்ரெய்ட் வுட்வர்ட்) வீட்டுக்கும் அடங்கித் திடீறு விடவில்லை. மாறாக, உணவரின் பெயரும் கொள்கைகளும் எங்கும் பரவி நிலைத்து தீய்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறார். வினாவை? அவருக்குப் பதிலானது மாதத் தனிமைச் சிறைவாசம். புத்தியைப் பேதலிக்கச் செய்துவிட்டுக் கூடிய குழ்தியை. அதன் பாரிப்பிலிருந்து தப்பிக்க இருவருமே ஒருவருக்கொருவர் மானசிகமாகக் கடிதங்கள் எழுதித் கொள்வதும் அவற்றில் தக்களுடைய அமர்த்துயமான காதலைப் பரிமாறிக்கொள்வதும் மனத்தைத் தொடும் உணர்ச்சிமயமான காட்சிகள்.

எல்லாவற்றுக்கும் உச்சமான ஒரு திகழ்ச்சி. —

உலக நாடுகள் மத்தியிலிருந்து தென்னாப்பிரிக்க இனவெறி அரக்ககெதிரான கண்டனங்கள் பலமுனைகளிலிருந்து மண்டேலா விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை அறிபர் போத்தா அமைத்து கொடுக்கிறார். மண்டேலா போராட்டப் பாணதையைக் கைவிட்டு ஒதுக்கி வாழ்வதாக உறுதியளித்ததும் அவரை விடுவிப்பதாக அறிவிக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து, மண்டேலாவின் மீது மதிப்பும், மரியாதையும் அனுதாபமும் கொண்டுள்ள சிறை வார்டரான வெண்ணை ஒருவர், இந்த வாய்ப்பை அவர் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார். அதற்கு மண்டேலாவின் உறுதியான பதில்:

"என் மக்களுக்கு என்று விடுதலைவியா, அன்றுதான் எனக்கும் விடுதலை."

படம் முழுதுமே, "சத்தியம், நேர்மை, அர்ப்பணிப்பு உணர்வு... இவைதான் ஒரு தலைவரின் ஸ்டீவன்கள்" என்ற இலக்கணம் பனிக்கொடுகிறது.

ஒரே ஒரு குறை - தோலைக்காட்டி நிலை வத்தினர் இதனை தன்விரயப் படமாக ஒளி பரப்பியதுதான். முடியும் போது மணி 1.30, எத்தனை பேர் பார்த்தத் தவறியிருப்பார்கள்?

— இச்சாவி

கனில் சில மாற்றங்கள் தெரிந்தது. எந்தக் கவாச்சாரத்தின் மீது மோகம் கொண்டு, என்னிடக் கல்யாணம் பண்ணிக்கத் துணிந்து வந்தாபோ, அதே கவாச்சாரத்தை நானிடமில் அலு' சிவப்படுத்த ஆரம்பித்தான்...

"தாராளத்துக்கு ஒன்று சொல்லுவேன்..."

"எங்க ஸ்பாயஸ் இங்க படுத்திருக்கான். அவன் வெளிப்போ செல்லும் போது, எப்போது தாண்டிப்போகான். 'படுத்திருக்கும்' என்னையும் தாண்டிப்போகக் கூடாது' என்று நான் சொன்னதை அவன் கண்டு கொள்ளவேண்டியது..."

"அது உங்கள் சொந்த மகன் இல்லையோலிருக்கே...?"

"என் தங்கையோட மகன். எங்களுக்குக் குழந்தை இல்லைய என்பதற்காகத் தந்தை எடுத்திருக்கோம்..."

"இந்த ராதாவின் சம்பந்தம் இரத்தமா?"

"ஓ... தாராளமாய்! என்னை விட அவன் மீது அவளுக்குத்தான் பாசம் அதிகம்! என்போல அம்மாவிடக் கூட கேசலனைக் கொடுப்பதற்கு அவன் சம்மதிக்க மாட்டான். வேப்போலும் அவனை நான் அடிமனத்தோடு வைத்துக் கொடுத்தே கொண்டே தப்பான்..."

"இந்த நிலையில் தோஸ் ஆனந்த், ராதாவின் மனத்தை எப்படி மாற்றியதாகச் சொல்லித்தீர்க்க?"

"கீஸ் அவரைச் சந்திக்கோம். அதுக்குப் பிறகு அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவாது. இங்க மூன்று தடவை வந்திருக்காது..."

"கடிதம் உங்கள் பேருக்கு வந்தமா? உங்கள் மனைவி பேருக்கா?"

"ராதாவுக்குத்தான் போடுவாது..."

"அந்தக் கடிதத்தை நீங்கள் வாடிப்பீர்களா?"

"இங்கிலீஸ்வதான் எழுதுவாது! இங்கிலீஸ்வதான் நல்லாய் பேருக்கோன்... ஆனால் படிக்கத் தெரியாதுங்க..."

"வெட்டில் என்ன எழுதித்திருக்காது ராதா? நீங்க கேட்க மாட்டீங்கனா?"

"யா... டேம்!"

"அப்படி கேட்குமூன்று உங்களுக்குத் தொண்டியா?"

"இல்லை! ராதா மேல எண்குத்துக்குகளையும் சந்தேகம் வந்ததில்லை!"

"ராதாவின் நிபுணர்களாகையில் மாற்றம் வந்ததென்று... சொன்னீர்களே...!"

"ஆமாம், ஆனந்தின் அறிவுமே எவ்வளவு விரைவு அடிக்கடி நான் ஆத்திரப்படுவாய் நடந்து கொண்டான்..."

"அப்படி என்ன செய்வார்?"

"நான் என்ன சொன்னாலும் அதற்கு நேர் எதிராகச் செய்யத் துணிய ஆரம்பித்தான்..."

தான். கேட்டால், 'நான் அப்படித்தான் செய்வேன்...' என்று அடம்பிடிப்பான்! இந்த மாநில நேரங்களில் சில தடவை அவளை நான் அடித்து இருக்கிறேன்..."

"மாறுபட்ட... கவாச்சாரத்தில் பிறந்து, உங்களைத் தந்தம் என்று வந்த ஒரு பெண்ணை, மனோதத்துவ ரீதியில் மென்மையாக்கத் திருந்துவதற்கு முயற்சி செய்யாமல் அடித்திருக்கிறீர்களே. இது நியாயமா?"

"அடிப்போடலில் தான் மகன கொடுக்கான்! ஆனால் அகன் விஷயத்தில் என்னவோ அமைதியாய் என்னைக் காட்டுப் படுத்தியிருக்கிறேன், சில நேரங்களில் என் என்னை மீறும் போது நான் அடித்திருக்கிறேன். அப்போது கூட என் அம்மா ஓடி வந்து வந்து என்னை எதிர் மந்தமனைச் சமாதானப்படுத்துவான்..."

"இம்மொன்று ராதா காணாமல் போனது எப்படி?"

"நான் சில நாட்கள் கமையாங்கத்தில் போய்ப் படுப்பேன். அன்னிக்கும் அப்படித் தான் ராத்திரி வீட்டுல படுக்கல. மறுநாள் காலை காழ்க்கம் போல் எழுந்திருக்கி வீட்டுக்கு வந்தேன். ராதாவைக் காணவில்லை..."

"இங்கேயிருந்து எதையாவது எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறாரா?"

"ஆமாம்! ஒரு பெரிய ஸைஸ் டேப் ரிகார்டர், ஒரு காமிரா, ஸுயரிங் ரொக்கம், நாலு மோதிரம். இரண்டு வட கோதுமைச் செறின். எல்லாத்தையும் எடுத்துட்டுத்தான், ராவோடு ராவாய் போயிருந்தா..."

"அப்படி என்ன செய்தீர்கள்?"

"திருவண்ணாமலையில் அமெரிக்கன்ஸ் ஓடு சாலைவார இருக்காது. அலுக்குற ஆனத்துக்கும் தெருங்கிய பழக்கம். அங்குதான் ராதாவைக் காட்டிட்டுப் போயிருக்காதுமூன்று மூடிய பண்ணிஎன் நண்பர் ஒருவர் ராடு இருவண்ணாமலக்குப் போனேன்!"

"அப்படியா?"

* ஊக்கப்புகு குழந்தைபடம் காண்போருக்காக...

"காவலில் பத்து மணிக்குள்ள எங்க ஆய்க்குப் போயிட்டோம். இவ்வாட்டு வெளிக் கதவைப் பூட்டிடுவாங்க!"

"அவ்வளவு கூட்டிக்கடா?"

"வேட்டா வரவங்கறால உங்களை இருக்கிறவங்கறோட தூக்கம் பாதிக்கப் படுதாம்..."

— என். தாதாரான்

"அவெக் வீட்டுல, அவன், அந்தத், அவெக் மூணு பேரும் போனதையே புதை விட்டுக்கிட்டு இருக்காங்க... அந்தப் பாதாளம் ஏன்னால கப்பா இருக்க முடியல. எங்கிட்ட இருக்க வரை மறுஷியா வாழ்த்தே... இப்போ மிகுமமா மாறிட்டியே பாவியிற்று சததம் போட்டுக் கத்தினோம்! அவ கொடுக்கிட்டே, னை, வர்ஸ்டா குமெண்ட் சிலனை வேழத்துப் போட்டுட்டி இடத்தைக் காசி பண்ணு என்று சொன்னார்... நான் முடிவாதுக்கு மறுத் தென். உடனே அவெக் போயிங்கேது ஷாபிவ தனக்கிடுத்த செல்வாக்கைப் பவன்படுத்தி. கந்தரா கடத்தல் கேஸ்ல, வேலூர் ஜெயிலு வச்சனைத் தள்ள வச்சிட்டாது."

"அப்படிம?"

"ஒரு வாரம் ஜெயிலில் இருந்தேன்' என் உண்ணார் தன்பர் வந்து என்னை ஜாடீலில் எடுத்து செவியே கொண்டு வந்தாது."

"அப்படிம?"

"நானும் ராதாவும் பரமக்குடி கூட்டே பாங்கில் ஐரவிண்ட் அக்கௌண்டி டெபாசிட் பண்ணியிருக்கிற 15,000 ரூபாய் தனக்குத்தான் சேர வேண்டும் என்று வச்சீர் நோட்டீஸ் விட்டான்! நானும் பதிலுக்கு விட்டேன்! இப்போது அந்த வழக்கு, பரமக்குடி சிறைக்கோட்டிலுக்குத் திரும்பி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது!"

"விவாகரத்து வாங்காத வரை, ராதா உங்கன் மனைவிதானே? ஆபத்தில் சிக்கி விடுக்கும் அவரை மீட்பதற்காக நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்களே?"

"அவன் பெற்றோருக்கு உண்மை நிலை ரத்தை எடுத்துக் கொடுத்த தயார் ஏழு நிமிஷங்களை..."

"ராதா, மீண்டும் உங்கனிடம் வந்தால் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?"

"அவன் திரத்தி வந்தாலு, ஏற்பேன், அந்த சிறுசை அவன் பூதலில் என் அம்மா வின் காலில் விழுந்து மண்ணிய்புக கேட்க வேண்டும். ஒடிப் போவவனைச் சேர்த்துக் கொண்டதற்காக எங்களுக்கு இந்த காலில் வாழ முடியாத மீதிர்ப்பு வந்தாலும் வேறு எங்கே வாங்க போய் வாழவும் நான் தயார்!" என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டார் சொல்விறார் 1974 செப்டம்பர்

ராதாவிருஷன் தரையில் இப்படி, ராதாவின் தாய்க்கு எப்படி? ராதா தங்கி விருப்பதாகக் கொல்லப்பட்ட ரமணாசிரமத் திர்துச் சென்ற போது...

திருவண்ணாமலை ரமணாசிரமத்தில், அந்த என்.கே.-16ல் ஆயி மேரி எவப்பறும் ராதாவைக் காணச் சென்ற போது, அங்கே அப்பா இருக்கவில்லை. அவரைத் தேடி ராதா செருஷன் அங்கே சில மாதங்கள் முன்பு வந்ததாகவும், அவர் விடு திற்போட்டுக்கள் கூறி, பீரகனைப் விவாதித்ததாகவும், ராதா அவருடன் செல்ல மறுத்து விட்டதாகவும், ஆசிரமத்தின் மேலாளர் மணி தெரிவித்தார்.

"உங்களுக்கு மேலும் விவரம் தெனவ என்றாக திருவண்ணாமலை உலுப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் விசாரிப்பதன்! ஏனென்றால் இந்த விவகாரம் போலீஸ் கரை சென்றதும், அந்தப் பெண்மணியை ஆசிரமத்தை விட்டு வெளியேறி விடுமாறு கேட்டதக் கொண்டுமே, ஆசிரமத்தின் அமைதியும், பெயரும் கெடுவதை நாங்கள் விருப்பவீல்கல!" என்றார் மணி. ஆசிரமத் தின் திரத்த போது அமைதியாகவே ராதா இருந்தாராம்.

கூட்டம் - ஒடி வகுப் பிரிவு தலைமைக் காலலு தான்ட வராயன் தந்த சம்பவத்தை சைவவு கூத்து கொன்னார். பரமக்குடி விசிற்து ராதா செருஷன் ராதாவைத் தேடி வந்ததும், தம்புடன் மறுபடி வந்து இருத்தபாறு வதிறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டதும் உண்மைதான் என்றார்.

"கார்டை, டேப் ரிகார்டர், ஐயாயிரம் ரூபாய், இரண்டு கூடம் சங்கிலி இவற்றை எல்லாம் ராதா தயீர்ப்பித்து எடுத்துப் போய் விட்டதாக ராதா செருஷன் கூறி விடுக்கிறார், அவை உண்மையானா? நீங்கள் மேலீன் கூட்டேஷனுக்கு அவரை அழைத்து வந்த போது இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறிவிடுகிறாரா?"

"வாருங்கள், கிரைம் இன்ஸ்பெக்டர் துரைமலிடம் கூட்டப் போகிறோன். அவர் சொல்லுவார்!" என்றார் தான்ட வராயன்.

இட ஒதுக்கீடு எதிர்ப்புப் போராட்டங்களின் விளைவாக டில்லியில் கூட்டட்சி, தார்க்கண அலுவலரிக்கும் இரு புறம் லுடிக்கார்கள்:

* Don't blame me;
I didn't vote VPI
* I'm ashamed
I have voted VPI

தகவல்: எம். சாத்தி.

கிராம இல்லம்பெட்டி குற்றப் பதிவுப் புத்தகங்களை எடுத்து வந்து செப்டம்பர் 30-இருந்து ஒரு நாள் பதிவைக் கூட்டியதால் தம் எதிரியேயே அலிப்பூர்ப்புப் பார்த்து விட்டு, "அப்படி அவர் குற்றம் சுமத்தியிருக்கலாம் இதில் பதிவு செல்கிறது போம். இதில் எதுவுமில்லை" என்று.

புறப்படுதல் தாண்டவராயன் ஒரு தகவல் சொன்னார்:

"இங்கே அந்தச் சமயத்தில் உதவி ரூபரிக்டென்டென்டர் இருந்தவர் மதியேல் குமார் ஜா. அவர் இப்போது தாம்பரத்தில் இருக்கிறார். அவர் ஒருவேளை உங்களுக்குத் சரியான தகவல்கள் தரக்கூடும்."

தேவையூர் மகாலட்சுமி நகரில், ஏ. எஸ். பி. டீன் அலுவலகத்தில், மதியேல் குமார் ஜானைச் சந்தித்தோம். அவர் சொன்னார்:

"தீவன் குறிப்பிடும் அவைக் ஒரு சாயிவாள் அவ்வ. ஊர் ஊராக எந்தக் குரிக் கோளும் இயல்பாகக் கற்ற அமைப்பும் வேண்டாம். உத்தரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஒரு ஸ்விஸ் பெண்மணியை மணந்து கொண்டு, அப்போது திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் இருந்து வந்தார். (பிரேஸ் ஆனந்த் இயர்களுக்கு நண்பர் ஆகியிருக்கிறார்.) இந்த ஸ்விஸ் பெண்மணி சிறிது காலம் ஆஸிமேரிக்கு ஆதரவு அளித்து வந்திருக்கிறார் என்று அறிந்து கொண்டேன்."

"பிரேசுக்குப் பெண்மணியான ஆனிமேரி, அவருடைய நாட்டில் போனதப் பொருளுக்கு அடிமையாகி, பிறகு அப்பதிவை நாடி இத்தியாவுக்கு வந்தவர். அவர் நாட்டில் அவரை ஏதாவது அவரை ஒதுக்கி வைத்திருந்திருக்கலாம். ஆனிமேரியின் பெற்றோர் மாதா மாதம் அவருக்குப் பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது அவர்களுடைய அரசு இவர் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவித் தொகையாகவும் இருக்கலாம்."

"அவர் இங்கே வரும் போது பிரேம் பிடித்தவர் போல்தான் இருந்தார். ஒரு வரிவந்து கை உடப்பட்டவர் போல்

(நிமித்தாவுக்கு கம்பென்) இருந்தார். பேசிகெல்லாம் கூடத் தெளிவாக இருக்கவில்லை. தங்களுடைய தகுமாற்றது மாகத்தான் இருக்கலாம். ஒரு மாதிரி "டெம்பரேட்"டாக இருந்தார். ராஜா சிதம்பரம் அகஸரத் துறக்க கொண்டு அங்கே வந்து விட்டது அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது அவருக்கு. அங்குடன் பரமக்குடிக்குத் செல்ல கத்தமாக அவர் வி தம்பலிச்சை.

"ஸ்பெட்ட பாய்க்கில் போட்டு வைத்திருந்த பதிவைத்தாயிரம் ரூபாய் விஷயமாக, மறுபடி அந்தப் பெண் என் உதவிச்சை நாடிய போது பரமக்குடியில் தேரில் போய் இருக்கிறதும் சரி பாதித்தொகை கிடைத்தும் படி, சமாதானமாகப் போ தம்படி அறிவுரை கூறினேன். அவர் அங்கே போனார் என்றும் அறிவினேன்."

"ராஜா சிதம்பரம் பொறுத்தவரை, ஓரளவுக்குச் சரணமாக ஆகியவர் பேசத் தெரிந்தவர். தொழிற்சாலையாக இருத்தாலும் அவரிடம் இருந்த ஏதோ ஒரு வகிய சக்தியும், பேசத் திறமையும், அமைதிமை நாடி இத்தியா வந்த ஆனிமேரிக்கு இதமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ள அளவியே காரணமாகவும் இருத்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அதன்பின் அவர் அனுபவித்த துன்பங்கள் அவரை அங்கிருந்து ஓ வதைத் தடுத்தனவே. உண்மையிலேயே ஆனிமேரி அவரை தேடுக்கும் பட்சத்தில் அவருடன் திருப்பலர் சென்றிருக்கலாம். அப்படித் தோன்றவில்லை. கத்தி தொட்பாக ராஜா சிதம்பரம் கைது செய்யப்பட்ட உண்மைய்தான். ஆனால் அது அவைக் என்பவரின் செல்வாக்கால் அல்ல."

"ராஜா சிதம்பரம் பிடியிலிருந்து அப்போனதக்கு ராஜாணை நாள் காப்பாற்றியதோடு சரி, அப்படி அவர் என்ன ஆனார் என்று தெரியவில்லை. வட்டிகே எங்கேனும் அவர் போயிருக்கலாம்."

— சாகுசேகரி

வாசகப் போசனையும், ராஜாசிரிஷ்யம் பேட்டியும்: தெல்லை ரூரலோன்

பாபா

வென்றது!

வெள்ளி சம்பந்தம் உடனடி கவனம்!
ஆரம்ப வாட்ட படி ஒன்று தன் ஒயிஸைக் கண்டுகொள்ள மொத்தமாக உயிழந்து விட்ட நோர் உணர்வு வெம்மை கண்டு ஒரேத்துள் கருங்கும் தன்மையின் ரிவையில விழிகள் திறந்த மாதிரித்தேயிவைய ஆடிக்கொண்டன. அப்படியும் கருமணைகள் கண்டுகொள்ள யாரோ கொட்டி, நரநரவென அழித்த தேய்க்கிற வேதனை, ஈழவும் மூடாமலும் இருந்த இரு கண்ணையும் கைகளால் மெத்திக் கொண்டு புழுலாய்த் துடித்தான் மாதவன்.

தேறு முன்னின்று சென்ற 'வெய்யு' வேளையின் பாதிப்பு...

"அப்பாவிற்கும், புள்ளைக்கும் ஏது இருக்கோ இயல்பையோ வெட்டி தோண்டுக மட்டும் ஒன்றைச் செய்கிறவனம்..." வேளையவருக்குக் கிடக்கறியே புதுசா என்று பேசினதும் தோண்டிவந்த போன உன் அப்பன் வேளையைச் சம்பாதிச்சாரோ இக்களியோ நோவைச் சம்பாதிக்கப் பந்து பறித்திட்டார்... உன் தோளிலும் இன்னொரு ஏது வரைக்கும் போவாய் என்று தானும் பார்க்கத்தானே போனேன்... போ... போ... காது எட்டாத நிர்வாணம் வீடு கண்டு துடித்தான் தானாகவும் போ..."

— வானிலிருந்து உச்சஸ்தாரியில் கத்தும் கனகாவின் உரத்த குரல், வானமே தூக்கும் வண்ணம் வானில் ஆரம்பித்து வீடு வரை ஒடித் தன் மனசின் அடிதான்...

"சரி... இந்த வீட்டை ஒரு நிமிஷம் நிம்மதி யாப் படுக்க முடியுமாபோ..." என்ற முணு முணுப்புடன் கோபமாய் எழுந்து உட்கார்த்தவன், "ஏய் கனகா..." என்று கைகளைக் கண்டுகொண்ட அரணாக்வி அடித் தொண்டலில் இறங்கினான்.

அப்போதுதான் வெயிலிருந்து வீட்டுக்குள் அடியெடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்த அவன் இவனையே திரும்பி முறைத்தான்.

"என்ன தயாவுது தரல் அதிகாரமாக கேக்கறாப்புவ இருக்க...? ம... சென்ற

தானா வேளையத்தப் போய் வீடு கொன்னாது அன்று சம்பாதிக்கப் போட்ட வேளையா..."
எத்தனை வே உடலால் எரிந்து கொண்டு நத்த மனசு, இப்போது மனைவியின் தந்தை வார்த்தைகளால் தவிக்க ஆரம்பித்தது. இத்தொழுவம் அனை அடக்கிக் கொண்டு, "சபயனை அடிச்சியா..." — பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு டேட்டான்.

"இதிரா... சபயனை அடிச்சதும் பாசம் பிச்சுத்திரா...? உங்க புள்ளைக்கு பழைய சோறு தொண்டைக் குழியில இறங்க மாட்டேயுதான்... புதுச் சோறுதான் சோறுதான்... வாங்கித் தர்த்தியோ..."

தளையைய ஒரு தொடி தொடித்தப்படி டேட்ட அவனின் தரவில், வார்த்தைகளில் ஏற்கெனவே பழுக்கக் காத்திரின இரும் பெருத் தவித் அவனது விழிகள் மேலும் வெடித்தன.

"அதுதான் போய் சபயனை அடிச்சியா..."

"பிடிச்சேதே பிடிவந்தம் என்று அடம் பிடிச்சா அடிக்காம முத்தியிருவாங்கனாகும். உங்களை அப்படித்தான் வளர்த்தி னாங்கனாகும். அதுதான் இப்படி 'அமத்தமா' இருக்கிறீர்களோ..."

அவ்வளவுதான்...

மாதவன் கோபத்தில் எழுந்தே விட்டான்!

"எதுக்குப் பாடு தரக்கமலவாடி பேசுறேன்... தரித்திரம்... கண்ணா..." — வண்ணத்தும் இயிந்த திக்கெடுகள் மொத்த மும்மனக்குதல் கூட வெளித்து விட்ட நிலையில், ஆத்திரத்துடன் அவனான தோக்கிக்க டிட்டான்.

"அ... உ... தங்கள் அடிக்க... புருஷனா இவ்வளவா புள்ளைகளுக்கும் பெண்டாட்டிக்கும் அந்த காச சம்பாதிக்கப் போட வக்கிரமமாட்டாலும் அதிகாரத்து வயம் அடி கைதிலும் ஒண்ணும் துறைச் செய்கிறீயா. அந்த புருசு கொத்தொழுவம் அந்த தானைக்குக் கத்தியோ, கதோ கால்கி வைக்க நேன்க... எனக்கிடுக்கோ இல்லியோ, வயிற்றைக் கட்டி வாயைக் கட்டி புருஷனும் புள்ளையும் பசியில துடிச்சிருவாங்க வேண்டுமென்று பழைய துண்டானா நான் வந்தேத்து கொடுக்கிறேன்வ, ஏன் என்னை அடிக்க மா'மங்க...? தரித்திரமாம் தரித்திரம்... புரிவாத புள்ளைதான் தெருங்க உதைக்கிறான்னா, எல்லாம் தெரிஞ்சு புதுஷியோ இருப்பையே முறிக்கிறேன் கறான... எல்லாம் என் தளையெ முத்து..."

வி.கி. சூரபாயுதன்

மனைவியின்
புலம்பல் ஆரம்ப
மானது...

"ஓ பாபு...
விடிவின் போது
போனா உணவு
இதே பாட்டாய்
போச்சு... பசி...
பசி... பசி! இதைத்
தவிர வேற எது
வுமே தெரியாதே
உணக்கு...! தரித்தி
ரம், உணக்குப்
பணம் தரவே
வேணும். எவன்
எக்கெடு கெட்டா
என்னை? கண்
போனா என்ன...
பணம்பேணும்...!
எப்படியோ பாடு
பட்டுக் கொண்டே
யேன்!"

அதந்த மேலும்
மனைவியின் கடு
சொற்களைக் கிர
கிச்சு முடிவாது
எழுந்தவன்,
வாயில்லந்தவார்த்
தைகளை அன்னி
விதிவபடி சட்
டைசை மாட்டிக்
கொண்டு புறப்
பட்டு விட்டான்.
கோபமாய்... ரோஷ
மாய்... வேண்டித்

தூசிய செ
ண்டுகள் பட்டதும்
கண்களில் கடை
வெகக் கண்ணீர்
ததும்பிவது...

வெடிபும் அவஸ்களினால் மட்டு
மல்ல...

மனக்கூதன் அழுத்தின வேதனைகளின்
வாணமாகவும்தான்.

இவ்வறத்தின் அன்றாடப் பிரச்சனைகளை
எதிர்கொள்ள முடியாத இயலாமைவி
னால்... இயலாமைவினால்... ஒரு மனைவிக்
கும்... குழந்தைகளுக்கும் உணவுத் தேவை
வைக் கூடப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத தன்
மைவாகாததன்மையினால்...

பத்து வருட சர்வீஸை, பத்து மாத
'சர்வீஸ்' காட்டி, இருந்த வேதனையையும்
கபனிகரம் செய்து விட்ட கிபாக்கடீ.
நவரஞ்சனைய் கிபாக்கடீ அறிபரி... வேலைக்
குப் போய்த் திரும்பின பக்கமெல்லாம்,

தான் பழகாத வேலைப் பார்த்திராத வேலை.
பார்த்துப் பழகியும் உடனுக்கு ஒத்துவராத
வேலைகள். எவ்வாறே ஒரு விநாடி நிழி
பட மாம்... எரிந்த கண்ணுக்குள் எண்ணெ
யாய்...!

பழகாத வேலைக்குப் பத்து ரூபாய்
என்றால் பார்த்திராத வேலைக்கு எட்டு
ரூபாய் என்றும் எம்பன நிதில் இவங்கும்
கிற தொழிலாளைகள். கிற தொழில்கள்
என்ற போர்காலத்தில் ரித்திரமில்லாத்
தொழிலாளிகளைக் கொண்டு வறந்த
வாய்கொழிக்கும் முதலாளிகள்... இரத்தம்
உறிஞ்சும் அட்டை வேலை உழைப்பாளிகள்
உப்புவிசர்வைவை உறிஞ்சிக் குடிக்கும்
குதூர்க்காரிகளின் பிடிக்குள் சிக்குண்டு

‘நலிந்தும் அடிமட்டத் தொழிலாளர்கள்...

திருமீன பக்கமெல்லாம் இதே கதை...
இதே காட்சி...!

இவனைக் கண்டதும் ‘தாம் - தாம்’
என்று வாயுக்குப் புழிக்குமாகத் துதித்தார்
அந்த ஓர்க்காரப் முதலாளி.

“இது என்ன மடங்கு நினைச்சிங்க
காரியம்...? அவனவன் இஷ்டப்படி
வேலைக்கு வந்துக்கும் போவதற்கும்...
ம்...? உன்னைவெல்லாம் நம்பிப் பொறுப்
பான நாத வேலைவை ஒப்படைச்சேன்
மாடு... முதல்வ என்னைச் ‘சோட்டால்’
அடிக்கணும்ய்யா...!”

— அவர் திரட்ட சப்தத்தில் ‘மெலின்’
ஷாப்’-ல் வேலை செய்து கொண்டிருந்த
தொழிலாளிகள் கூட ‘மெலின் சப்தங்களை
வும் மறித்து ஆங்காங்கே எட்டிப் பார்த்த
னர்.

“இப்போ கார... அது வந்து... முதலா
தான் செஞ்ச ‘கவர் - வெக்டர்’ வேலை
கண்ணுக்குச் சேரலை கார... ஒரே கண்
மரிச்சல்... அதுதான் ‘ரெண்டு’ நபர்...
கோலைக்கு வர முடியலையா...!”

— மாதவன் தயக்கத்துடன் தரளை
உள்ளிழுக்க.

“அதுதான் உன் ‘முகரக் க’னா ‘பேர’
பதில் சொல்குறேய்யா... உன்னோட
வெக்டர் இது’ கணத்தை...! நீங்க எல்லாம்
ஏன்யா வெக்டர் சொல்லிக்கிட்டிடு வந்து
எங்கனோ உயினை வளக்கிறீங்க...? இல்லை,
தெரியாமத்தான் கேட்கிறேன்... முதலேயே
இது உன் உடம்புக்கு ஒத்து வராத
வேலை என்று சொல்லிவிடுந்தா’ வேறு சூழலா
யாவது அப்பாவியைப் பண்ணியிடு திப்
பேன்ல, இப்ப முதன் தவணையைச் சந்த
பார்த்துக்கு அனுப்ப வேண்டிய ஆர்டர்
தயார்ச நேரத்துல அனுப்பாததால் இந்த
வருஷ ஆர்டரே ‘கேள்ஸன்’ அபிஷேக
தெரியுமய்யா உனக்கு...?”

தன் இஷ்டத்துக்குப் பேசினவர், திர
ரென இடையில் நிறுத்தி விட்டி அவனைப்
பார்வையாளவேயே தரித்தார். அவரின்
பார்வையையே சந்திக்கத் திரைவியற்றுத்

தலைகுவித்த மாதவனின் கண்களில் நீர்
மூட்டியது.

வெக்டர் அவன்னை.

மனைவியின் துத்தல் வார்த்தைகளின்
இம்சையை வேரறுக்கும் விதமாக எதிரொ
லித்த ஓர்க்காரப் முதலாளியின் ரூரல்
மனக்குள் களையடிவாய், புண்ணைக்
கீறின இரத்த விளையாய்... கண்களுக்குள்
நீராக...!

“உன்னைச் சொல்லி என்னய்யா
புண்ணியம்? எல்லாம் என்னோட நேரம்...
வேலை ரொம்ப அவசரமன்னு அதிக
சம்பளம் பேசி ஊர், பேர் தெரியாத
உன்னை - உன் பேச்சை நம்பி வேலைக்கு
அமர்த்தினேன் பாடு. என்னைச் சொல்ல
ணும், எனக்கு இதுவும் வேணும், இன்ன
மும் வேணும்...!”

— தன்னைத்தானே தொத்து கொண்ட
வர் எழுந்தார்.

“இப்போ என்சிப்! உனக்கு வேலை
கிடைவாது. பேசாம உன்னோட சம்ப
ளத்தை வாய்க்கிட்டு தடைவைக் கட்டு.
பெலியர்... இவனுக்கு ஒந்தாங்குக்கு புள்ளி
ரண்டு ரூபாய் சர்ப்பளம் கணக்கும் பண்ணி,
வேலைச் செஞ்ச ரெண்டி நான் கூலியாக
கொடுத்தேன்ய்யா...!”

மாதவனுக்கு இதைக் கேட்டதும் மனத்துள்
பளிர்வென்று...

“வேலை இக்கனா’ என்று முதலிலடித்
தாற்போல் துத்தியடிக்கும் முன்பே,
பேசினபடி சம்பளமுடன் கிடைக்காது பரி
பொதும் சிலை கண்டு குழியது.

“என்ன கார இது...? நாதபது ரூபா
சம்பளம் பேசிட்டி, பண்ணிரெண்டு
ரூபாயை...! நான் என்ன நினைக்காரன்னு
நினைச்சிக்காரா...?” - எங்கோ போகத்
திருமீன முதலாளி. இவனின் உணர்ச்சி
மிதத்த கரல்கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தார்.
அவரின் பார்வையில் அடிநிலை, ‘அற்பப்
புதுவை உன்னால் என்னவா என்ன செய்து
விட முடியும்...?’ என்ற எண்ணம்.

“என்னய்யா நாதபது ரூபா வேணுமா...?
ஓ... நீ செஞ்ச வேலைக்கு நாதபது என்ன

என்னைப் போலிச் செய்து டிரிக்!

தஞ்சை விஜயா நிபேட்சியில் ‘கைநெய்’ பத்திரிகை, பி. எஸ். படம் பார்க்கச்
சென்றிருந்தேன். பெண்கள் பத்திரிகை பார்க்கக்கூடக் கூடும், எல்லோரும்
முண்டுவடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அங்கே வந்த இரண்டு
பெண் போலிசார், எவ்வோரையும் அந்தடி வரிசையாக நிற்கச் சொல்லி
விட்டு, அவர்கள் மட்டும் வரிசையைக் கடத்து, வடிவடர் அருகே சென்று
இரண்டு டிக்கெட்டுகள் வாங்கிக் கொண்டு வெளியேறி விட்டார்கள்!

— டி. அநிராமணிதாமஸ்.

சீர்தீக சாவியுங்கள்; சீங்கப்பூர் செல்லுங்கள்!

ஜோடியாகச் சீங்கப்பூர் சென்றுவர ஒரு வாய்ப்பு! பால்பாவிஸ்ட் பேகனாவை எடுத்துக் கொள்ள வேற்றிடத்தில் குயிரென்று சிசிக்க வைக்கும் ஒரு ஜோக்கையோ அல்லது ஒரு அனுபவத் துணுக்கையோ எழுதிக் கூப்பணைக் கதறித்து அனுப்புங்கள். அடுத்த ஆகஸ்ட் வரை நடக்கும் இப்போட்டியில் வாகுடைதர ஜோக் அல்லது துணுக்கு மிக அடுக்கமாகப் பிரகாரமாகிறதோ, அல்லது ஜோடியாகச் சீங்கப்பூர் சென்று வந்து பெட்டி தரும் வாய்ப்பு! முடிவு தேதி: 5.11.90. உரை மீது "சிரிப்பு - சீங்கப்பூர் - 5.11.90" என்று குறிப்பிட்டு அனுப்புங்கள்.

ஜோக்கையுங்கள்:

என் பெயர்:

என்வாசம்:

.....

.....

கலீகி பொன்னிமா
பரிசுத் திட்டம்

நாளுக்கு ரூபாய் கூடக் கொடுக்கலாம் போ! ஆமா அது சரி உன்னால என்னுக்கு 'கேன்ஸஸ்' ஆன ரெண்டு இடம்தான் ரூபாய் ஆர் டரை வாய் வாங்கித் தருவா? நீ வாங்கித் தர்றியா?"

தழுட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தபடி கிண்டல் செய்துக்கேட்டவர் மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழுற்றிச் சட்டையில் துடைத்தார்.

"சார் அது உங்க சொந்த விஷயம்... ஆர்டர் கேன்ஸஸ் ஆகலாம் ஆகலாம் உங்களோட தொழில் அனுபவமுண்டுக்கும், திறமையுக்கும் உட்பட்ட. விஷயம் ஆனா இண்டர்விஸ்ட் அப்பறான் சொற்க காட்டின கத்தமான கேஸலைவையும், திறமைவையும் மதிக்கத்தான் தாற்பது ரூபாய் சம்பளமே சீரெயிச்சீங்க... அதை ததல்வ ரூபாய்க் கைகட்டுப் பேசுங்க..."

தாலில் தொவித்த காரம் அந்த முதலாளியை என்னவோ செய்திருக்க வேண்டும். ஒரு நிமிஷம் கண்கள் சிவக்க அவனையே பார்த்தார்.

"என்ன... தொழில் திறமைவைப் பத்தி எனக்கே அட்வைஸ் பண்ணியா? வெல்டிங்ஸ்னா என்னன்னு தெரியுமடா முதல்வ உனக்கு? ஒதுகுதினாப் பையனை விட்டாக் கூட ரெண்டு மணி நேரத்துல உன்னை விடமோ தல்லா வெல்டிங் அடிப்பான்! இந்த வேலை பழகிறது அப்பளவு கவனம். ஆனா அந்த வேலைக்கு கைத்த மாநிரி உடம்பைப் பழக்கிக்கலாம். அது தெரியுமா உனக்கு?"

ஏக வசனத்தில் தூலை உயர்த்திப் பேசொழு தனாவிலில் பூக்கத்தில் சாயர்த்தில மாகப் பேசினிட. திருத்தி, மாதவனுக்கோ கூட வெல்லாம் பதறியது. ஏதேதோ கேட்க வேண்டும் என்று உதடுகள் துடித்தன. கூடவே ஏதாவது ஏடாகூடமாய்க் கேட்டு விடுவோமோ என்ற பயமும் இருந்தது...

சிறிது நேரம் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த ததலாளி -

"ஏதோ பையனைப் பார்த்தா பரிதாபமா இருக்கேன்று ஏதோ கொஞ்சம் கொடுத்தா ரொம்பத்தான் உச்சிக்குப் போறியே... திரவப்படி வேறொருத்தனா இருத்தா நீ சொந்த வேலைக்கு நடித்ததைச் சரிக்கட்டிட்டு வேலைையைப் பாகுத்துடுகான்... தெரியுமா...? புத்திசாலித்தனமா இடைக் கறது இவாயம்ன்று கொடுக்கறதை வாய் விட்டுப் போறதுன்னாப் போ... இண்டமில் வேன்னா உடனே துடைவைக் கட்டு...!"

— அவடிலமாவச் சொல்லி விட்டு வேறெங்கோ நடத்தார்.

"ஒரு முகக் கவசம் கூடத் தராம உடைஞ்சு போன ஒரு கறுப்புக் கண்ணாடியை வச்சட்டு என்ன பேச்சுப் பேசறான். படு பாவி. மட்டமான வெல்டிங் ராடை வாய்

விக் கொடுத்து விட்டு உடம்பைப் பழக்கிக் கணுமாம்...! இவனை வெவ்வாய். சிக்க வந்தச் சுடனும்...! - மனம் கொடுக்க, உற்றுக் கருதுவதற்குத் துரத்தில் போதும் முதுவாளியைப் வெறித்துப் பார்த்தான்.

அவர் இவனைச் சுட்டிச் செவ்வாது சென்று கொண்டே விடுத்தார்.

கேஷிப் கொண்டு வந்து திட்டிச் சொற்பப் பணத்தை ஒரு கணம் ஒத்தோ பார்க்கக் கூடாததைப் பார்த்து விட்டது போல் பார்த்து விட்டு, கம்பெனியை விட்டு விடுவிடுவென வெளியே நடத்தான்.

மனக்கூதன் பந்து பந்தாகச் சுழன்று வேதனைகள்...

'இரண்டு குழந்தைகளுடன் காவத்தை எப்படி ஒட்டுவது...?' என்று தன் மூம் நிற்கும் வாழ்க்கை, மதுகு கணத்து நிற்கும் கேள்விக்குறியாய்... புரிவாத புறமாய்...

கண்களில் தின்ற வெவ்வாய் எரிச்சல், மனக்கூதன் மனிதாபிமானமற்று மனித துத்துக்கள் நீறி விட்ட ரண வேதனை, எவ்வாறெனவென கண புயல்விஞ்சும்விதமாய் - திகைலாய், எரிமாவையாய் வலிந்துகொள்...

பரி...! அகோரப் பரி...!

சுண்டிப் போயிருந்த வலிந்தற இரு கைகளாலும் இறுக்கிப் பிடித்தபடி குறுகிப் போய் தடு வழியில் அமர்ந்து விட்டான் மாதவன்.

பாரிசை மயிவது... தலை கிறுக்குத் தலை...

எதிநோ வகுமோர் போவோர் எல்லாம் நிறுந்நவமாய், மங்கலாய்... இவன் தலை உணரும் மனிதாபிமானிகளாய் ஏனோ விநோதமாய்ப் பார்த்தபடி விவிலி விவிலியை சொன்னார்.

'அப்பனுக்கும் புண்ணுக்கும் வெட்டி

தோஷத்துலே ஒண்ணும் துறச்சலே விக்கலாம்...! - துண்டுபெய்க் துத்தும் மனமாய் கண்களில் வரையும், கிழித்து கொக்கிளப் பாயுதர் இடுப்பில் திற்காமல் ஒரு கைவாய் அகைப் பற்றியபடி தெருவில் 'ஒரு சான்' வலிந்துக்காக ஒலமிடப் படி ஒட்டி ஈத்து 'வலது மகனின் பால் வாடியும் மகனின் திமிஷநேரத்தில் அவன் முன் வந்து போயின. 'தான் பறம் இந்தக் கண நேர அபாயத்தையே அவனும் இனம், இனம் பட்டிருக்க வேண்டும்...? குழந்தைகளுக்கும் பாலாய் பட்டிருக்க வேண்டும்...'

இவனுக்கு எதிநோ புரிவாத ஒன்று புரிந்தது போயிருந்தது. 'அந்த முதலாளி கொடுத்த சொற்பப் பணத்தையாவது வாங்கி வந்திருக்கலாமே... ஏதோ இன்னொரு பொழுதிதரப் போவாமே...' என்று மனம் எண்ணியது.

'இப்போதுதான் என்ன கெட்டுப்போய் விட்டது...? போய்க் கேட்டால் கூலிப் பணத்தைக் கொடுக்கலா மாட்டார்கள்...'

'...கூடாது... புதிற் பரிச்சாறும்புயல்வத் திண்ணக் கூடாது...' மனத்துள் மாறிப்பிக் கொண்டு எழுந்தான். அவனுடன் கூடவே அவனுக்கே இவன்போல தோஷத்தை உண்டாக்கின தன்மான உணர்வும் கிளர்ந்தெழுந்தது.

அவனுன் தன்மான உணர்வின்கூடும் வலிந்துப் பரிசுக்கும் ஒரு தீவ மரணப் போரே தீவந்தது. உன்னத்துக்கும் உடனுக்குமான போராட்டம்.

தடுமாற்றத்துடன் எழுந்தவன் துரத்தில் புன்விழாகத் தெரிந்த ஓரக் ஊர்ப்பைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான்.

பரி வென்றது!

உன்னம் தன்னாட, காக்கன் தயவந்தனை, ஓரக் ஊர்ப்பை நோக்கி...

காசுக்கு வேறுவழியே இல்லையா?

டாக்டர் எம். எஸ். உதயமூர்த்தி பரணவங்கோட்டையில் 'போதை ஒழிப்பு' பற்றிப் பேசிய போது கேட்டது:

"மதுவிகாரம் வரும் ரூ. 300 கோடி அரசுக்குக் கிடைக்க, மக்கள் ரூ. 1300 கோடிக்குக் குடிக்க வேண்டும்! அரசு ஹெரோயினுக்கு ரூ. 400 கோடிக்கு மேல் ஊதிய உயர்வு கொடுத்த அரசுக்கு, இந்த ரூ. 200 கோடி பெற வேறு மார்க்கத்தில் எல்லாம்?"

— என். கந்தராஜன்.

பே ஜனார் மகனி

கொண்டே வந்தான்.

"விட்டுக்காங்கனோட வேலைவெல்
லாம் முடிஞ்சிட்டிருக்கார். நீ அப்புறமாத்
துணி துணைக்கலாம்..."

"இப்போடா... இப்ப விண்ணத்திலே
தங்குந்தாப்பா வேலை..." எனக் கொல்லி
விட்டு மீண்டும் துணி துணைக்கக் சென்
றான்.

மறுநாள் மாலை அலுவலகம் விட்டு
வந்த போது கவனித்தார்.

விட்டு வாசலில் ஏதோ கேட்டுக் கொண்
டிருந்தால் ரேகாவிடம்...

"இதோ அப்பாவோ வந்திட்டாங்க...
அவங்களைக் கேட்டுத் தெரியும்" என்
றான்.

"என்னம்மா..."

"எல். டி. வி. சே. கங்களுக்குத் தெரிஞ்ச
வங்க வாராவது இருக்காங்களா? இவருக்கு
இண்டர்வியூ கத்திருக்காம்."

"காவராய் எனக்குத் தெரியாதுப்பா..."
என்று பேசளை முடித்து அறம்பினைர்.

"பாஸ்பா... பரட்சிட்டு வேலைக்காக
சொம்பக் கஷ்டப்படுறாற்பா..."

"பாருக்குத்தான் வேலை உடனே விடை
கொடுது."

"இவரு எல்லாத்துமையும் கப்பல்கள் தினா
ளில் பாஸ் பண்ணியிருக்காருப்பா..."

"அவன் கதை நமக்கெதுக்கு? விருயமா..."
எனக் கொல்லிக் கொண்டு உள்ளே சென்
றார்.

"பாத்தீங்கனா... நடக்கிற கதையை"
என்றான் பங்கஜம்.

"என் பன்றது பங்கஜம்... நம்ம
பெண்ணை எல்வோரிடமும் கெதுமாப் பழக
அனுமதிச்சிட்டோம். இப்ப ஏதாவது
கொண்ணா அவ மகை கஷ்டப்படுமென்று
பார்க்கிறேன்."

"அவ அளவனை எவ் பன்றேன்று
கொல்லப் போறா; அப்போ வபோ
திபோன்று அடிச்சிக்கப் போறோம்..."

"சரி... சரி... விண் கற்பனையெல்லாம்"

"ரேகா..." எனக் கூப்பிட்டார்.

"என்னப்பா..."

"இங்கே வந்திட்டும் போம்மா..."

"என்னப்பா..." எனக் கேட்டுக்

குணாகரன் பேப்பர் படித்துக்
கொண்டிருந்தார். பங்கஜம் கைமவலையை
விடுத்து வசைப்புத்துக்கு வந்தான்.

"என்னங்க ஒரு முக்கியமான விஷயம்..."

"ம்... என்ன...?" என்றார் செவதித்

தாளிலிருந்து பார்ப்பவனைய எடுக்காமவேலை.

"இப்படிச் சாய்ச்சிக்கிட்டுப் பேப்பர்

படிச்சிட்டாப் போதுமா... கொஞ்சமாகவது

குடும்பப் பொறுப்பு வேணாம்..."

"நீ என்ன சொல்றே..."

"உடனே நாம வேறு விடு பார்த்துக் கூடி

போயிடணும்..."

"ஏன் இந்த விட்டுக்கு என்ன வந்தது..."

"ஒண்ணும் காரணம்... நம்ம பெண்ணை

ரேகாவையே கத்திச் சத்தி வாரான். வீட்டு

ஒன்றோட மகன் கொடாண்ட..."

"என்ன சொல்றே..."

"ஆமாங்க... தினம் ஏதாவது சாக்கு

வச்சிக்கிட்டு நம்ம விட்டுக்கு வரான்ங்க...

எனக்குக் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கணலங்க..."

பங்கஜம் கொண்ண மீதநதான்

குணாகரன் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்.

பங்கஜம் கொண்ணு போலீஸே ஏதாவது

சாக்கு வைத்துக் கொண்டு கைதிறான்.

அன்றும் அப்படித்தான்.

"சார்... சார்..." தரஸ் கேட்டு இவர்

போவதற்கு ரேகா, "என்ன வேணும்..."

எனக் கேட்டுக் கொண்டே வினாந்தான்.

"போஸ் மாதம் இருபதாம் தேதி பேப்பர்

வேணும்..."

அதற்குள் அங்கு வந்த குணாகரன்.

"பேப்பரெல்லாம் கடைக்காரலிடம் போட்

டாச்சிப்பா..." என முகத்திவடிந்தது

போலீசு கொல்லி அனுப்பினார்.

அடுத்த நாள் விண்ணத்திலே ரேகா துணி

துணைக்குப் போது முகம் கழுவுதற்கு அங்கு

வந்தான். இவருக்கு எரிச்சலான எரிச்சல்.

"ரேகா..." எனக் கூப்பிட்டார்.

"என்னப்பா..."

"இங்கே வந்திட்டும் போம்மா..."

"என்னப்பா..." எனக் கேட்டுக்

தம்புப்பா

பன்னிக்க வேணாம்...”

“தீங்க விடு மாத்துற எண்ணத்துலேயே இயல்பாயா...”

“ஏன் இயல்பாம்? தெரிஞ்சுவங்கறிட்டே யெல்லாம் கொய்லி வச்சிருக்கேன், போற இடம் பிரச்சனை இல்லாம இருக்கிறாய்ல...”

“அது சரி: அதுக்காக தாட்களை வளத் தாம் சீக்கிரம் வேறு விடு பா தங்க...”

“எப்படியும் இந்த மாசத்துக்குள்ளே நாம வேறு வீட்டுக்குப் போயிட்டலாம் பங்களும்...”

“அப்பத்தான் நாம நிம்மதியா வாழலாம், பொம்பளைப் பிள்ளையை வக்ககிட்டு எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கு!”

கருணாகரன் தமக்குத் தெரிந்தவர்க ளிடமெல்லாம் சொன்னார். “நல்ல வீடா வேணும், முக்யமா இள வயசுப் பையங்க தொத்தரவு இல்லாத வீடா இருந்தா நல்லது...” என்று.

அவர் தேடிவது இடைத்தது. பக்கத்துத் தெருவிலேயே ஓர் அழகான வீடு கிடைத் தது.

வீட்டு ஒன்றி பக்கத்து வீட்டிலேயே குடி யிருக்கிறார். மிலிட்டரியிலிருந்து வந்தவர். அதே கண்டிப்பு நினைத்தவர்.

கருணாகரன் வீட்டைப் போய்ப் பார்த் தார். அவருக்கு வீடு ரொம்பப் பிடித்துப் போகிறது.

தம் கூட வந்த நண்பரிடம் கேட்டார். “வீடு பிடிச்சிருக்கு. வீட்டுக்காரருக்குப் பைசங்க உண்டா?”

“இயல்பாம் என்ன, ரெண்டு பைசங்க லாலேயில் படிக்கிறாங்க!”

“ஐயையோ... எனக்கு அழகான மக இருக்காணெப்பா...”

“என்ன கருணாகரன் சார்! பிழைக்கத் தெரியாத ஆளா இருக்கீங்கனே. அவங்க வங்க என்னடான்னா தம் பொண்ணு யாரை யாவது காதலிச்சு அதுவே கல்யாணம் பண்ணிக்காதாண்ணு நினைக்கிறாங்க... தீங்க என்னடான்னா...”

“அதுக்கிலே... தப்புத் தண்டா நடந்தி ருந்த வுத்தப்படறதை விட, முன்பே எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லதில் லையா...”

“உண்மதான். ஆனா தீங்க இங்கே கொஞ்சம் கூட பவப்பட வேண்டாம். வீட்டுக்காரராம கப்பிரமணியம் ரொம்பக் கண்டிப்பு. அவரைப் பார்த்து அவரோட பையங்க நடு நடுங்குவாங்க... அதனால உங்க பொண்ணுக்கு எந்தவிதமான கெடுத லும் வராது...”

“தீங்க சொல்றது எனக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதலா இருக்கு. அப்ப இப்பவே வாடகை, அட்வான்ஸ் இதெல்லாம் விசாரிக்கக் குடுத்திட்டுப் போயிட்டலாம்...”

ராம கப்பிரமணியம் செடிசளுக்குத் தன்னிச்சுறறிக் கொண்டிருந்தார்.

“சார்...” என அழைத்தார்கள்.

“வாங்க... வீடு பிடிச்சிருக்கா...?”

“ரொம்பப் பிடிச்சிப் போச்சுங்க... வாடகை, அட்வான்ஸ் கொன்னா குடுத்திட்டுப் போயிட்டலாண்ணு இருக்கோம்.”

“எனக்கு வீட்டை வாடகைக்கு விட்டுத் தான் பிழைக்கணும்னு நினைப்பாது. அதனால அதிக வாடகை கேட்டுறதிலே. வாடகை இருந்தும் அட்வான்ஸ் ஐந்துறும் கொடுங்க... தீங்க எத்தனை போர்?”

“தான், என் லொய்ச்சி, டாட்டர்...”

“உங்க பொண்ணுக்கு என்ன வயசு...?”

“பதினெட்டாவது சார்...”

சிறிது நேரம் யோசித்தார்.

“சரி தப்பா நினைக்கக்காதீங்க; தான் உங்களுக்கு வீடு துறறா இங்கே. என்னோட பையங்க ரெண்டு பேரும் நல்லாப் படிச்சப் பெரிய சத்தியோகத்துக்குப் போகணும்னு ஆசைப்படறேன். இளவரசுத் தடுமாற்றத் தால அவங்க படிப்புக்கு இடைஞ்சலா உங்க பொண்ணு வந்திட்டா... தான் உங்க பொண் ணைத் தப்புச் சொல்லலை... ஆனா என் பையங்க தடுமாறிட்டா...? வேணாம் சார் வேற விடு மாத்துக் தங்க...”

கருணாகரன் முகத்தில் சுபாடலின்னை.

சீனகாமியின் சபதம்

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

கடல் தந்த குழந்தை

வனவிரம் ஆண்டு காலத்து
முன்னால் காஞ்சி நகரில்
இருந்தது 71 ஆயிரம் சந்த
நிலையம் மட்டுமே தந்த.

"மன்னன் இவ்வாறு மன்ன
டவர்பாழாழப்போய் விடுமே!

அரசன் இவ்வாறு தாழ்த்தல் செய்து
வந்த துன்பங்களுக்கு உன்னவாசனமே!"
என்று தெரிந்தும் பெரியோர்கள் எவ்வளவு
கூட.

அப்போது அந்நாளான ஒரு மகன்
மகனைப் பார்த்து, "கவையிலேயேயாம்.
வாழ்ந்திருப்பதற்கு ஒரு மன்னனைக் கடல்
கொடுக்கும்! இதை நான் கவையிலே கடல்
பெரும்பான்மையார்.

அதாவது அந்தாழ்த்தல் கடற்கரையோரத்
தில் காவையிலேயே வைத்திருந்தார்கள்.

ஒருநாள் கடற்கரையோரமாகக் கப்பல்
ஒன்று வந்தது. அது எத்தனாமிடம் கப்பலிலும்
எவ்விதத்து வந்ததோ தெரியாது.

கடலில் இருந்தவர்கள் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கையில் இவ்வென்று கொடிய
புயற்காற்று வீசியது. காலிக்காலம் வந்து
விட்டதோ என்று தோன்றுமபடி கடல்
கொந்தளிக்கிறது. காரையோரமாக வந்த
கப்பல் அப்படியும் இப்படியுமாக ஆடுகிறது!
கப்பலின் கொடிய மரங்கள் ஒன்றாகின்றன
மாடுகின்றன!

ஆ! என்ன பயங்கரம்தவிரைக் கடைபுல்
மத்தைப் போலக் கப்பல் கழலுகிறதே!
கழன்று கழன்று அடடா! அதோ கவிழ்ந்து
விட்டதே! புயற்காற்றின் கோரமான
களைகள் சபதத்துடன், கப்பலினுள்ளோர்
அழுகிறார்கள் கவகின்றதே!

கப்பல் கவிழ்ந்து கடலுக்குள் மூழ்
கிறதோ, இல்லையோ, கொல்லி
வைத்தாற்போல், காற்றுத் தீத்
தெறு. அதுவரை கனம் கனம் கே
தின்று செவ்வந்துப் பார்த்துக் கொண்டிருத்

தவர்கள் இப்போது பரபரப்பு அடைகிறார்
கள். பா. தவரும் கட்டுமரங்களும் கடலில்
விநாயகத்தின் ப்படுகின்றன. கப்பலில்
இருந்தவர் பார்த்து தெய்வாதீனமாக
கவிழ்ந்து கடலில் மிதந்தால், அவர்களைக்
கப்பலாற்றிக் கரை கொடுப்பதற்காகப் பா. த
வரும் கட்டுமரங்களும் விநாயக செவ்வ
கின்றன. பா. கோட்டவரும் கவிழ்ந்தும்
கவையிலுள்ளும் பார்த்து செவ்வகிறார்கள்.

அதன்மேல் பா. கோட்டவரும் கவையிலு
கவிழ்ந்து அதிலும் கவிழ்ந்து இருக்
கிறான். அதிலும் கடல் அவனைத் திரைக்
கொண்டு வந்திருது. ஆகையால் அவருக்கு
மரம் வந்த அதிலும் மரம், தாமிரத்தி
வந்த அதிலும் மரம் தாமிரம் வந்த
நிலையிலேயே வந்த அதிலும் மரம்!

தவ கடலின் அனலமேல் திரை மிதக்
கொண்டான்! இவ்வளவு திரை இவ்வளவு
சென்றிருந்து தழைந்தது! பன்னகரிலே
சேர்ந்துப் பீராவ்பரத்தினால் கட்டப்பட்ட
தருகிறது. அக் குழந்தைகள் தருகிறே
அவ்வளவு பிரகாசம்! அந்தனை தெருள்!

ஆகையால், குழந்தைக்கு கவிழ் இருக்கிறார்?
ஒருவேளை...! ஆகையால் இருக்கிறது! கவிழ்
இருக்கிறது! புயலுக்குப் பின் அனலமேல்
கவிழ்ந்து கடலில் இருவராகக் கவிழ்ந்து விழு
கின்ற அனலகனின் தீர்த்துக்கள் குழந்தை
வின் தருகிற விழுந்து போது, அது 'கவந்'
என்று கவிழ்ந்து!

பா. கோட்டவ் அடக்காத ஆர்வத்
துடன் அந்தப் பவனகனின்
அருகில் படகைக் கொண்டு
கிறான். குழந்தையைத் தாலி
எடுத்துக் கா. கடல் அவிழ்ந்து மார்போடு

அமரர் கஸ்க்

அனைத்து மிதிநிறான். அவனுடைய மார்பின் ரோமங்கள் குத்திய காரணத்தினால் குழந்தை அழுகிறது.

படகோட்டி, படகுத்தனமே பார்க்கிறான். அங்கே கப்பலிலிருந்து இறக்குப் பண்டங்களைக் கட்டுவதற்காக அவன் அன்று வானவில் கொண்டு வந்து போட்ட தொண்டைக் கொடிகள் கிடக்கின்றன.

அக் கொடிகளை இவைகளோடு ஒன்று சேர்த்துக் குறித்துப் படுக்கையைக் அமைக்கிறான். கொடிகளை நவீனவியத்தின் இனத்தனரிடமே பிடித்து எடுத்து மேலே தூயிற் பரப்புகிறான். அந்த இனத்தனரிடம் படுக்கையின் மீது குழந்தையைக் கிடத்துகிறான்.

குழந்தை படகோட்டியைப் பார்க்கும் ஒரு நடை புரிகிறது.

படகு காரணம் நோக்கி விரைந்து செல்கிறது.

காரணம் தெருங்குடும்போடு படகோட்டி கூச்சலிட்டுக் குழைக்கிறதைக் கண்டு, அந்தப் படகில் ஏதோ விசேஷம் இருக்கிறது என்று காரணமே நினைவுகள் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

படகு காரணமாரத்தை அடைகிறது. காரணம் நின்று நுன்குள் திரண்டு வந்து படகைக் குழிக்குறிகள்.

தீர்க்க தரிசனம் கூறிய மகானால் வருகிறார். வந்து, குழந்தையைப் பார்க்கிறார். பார்க்கும் விட்டு, "நான் கனவிலே கண்ட புதிய காஞ்சி மனசை இவ்வளவு! இவனுடைய சந்ததியார் காஞ்சி மெய்க்காணத்தில் வீற்றிருந்து ஆளும் ஆண்டு அரசாணம் போகின்றனர்" என்று கூறுகிறார். நுன்குள் ஆரவாரிக்கிறார்கள்.

இரைகடல் அளித்த செவ்வக் குழந்தைக்கு அப் பெரியவர், "இந்த இரைகடல்" என்று பெயர் இருக்கிறார். "தொண்டைக் கொடியின் மீது கண்ட வளர்ந்தபடியால், தொண்டையால் என்ற பெயரும் இவனுக்கும் பொருத்தம். இவனால் இனிக் காஞ்சி ராஜ்யத்துக்குத் தொண்டை மண்டலம் என்ற பெயர் வழங்கும்" என்றும் தீர்க்கதரிசனமும் அவர் அருள் வாக்களித்து வெளி வருகிறது.

வடமொழிப் புலவர் ஒருவர், இதை நனிகளின் மீது கிடக்கும் குழந்தையைப் பார்க்கும்விட்டு, அதற்குப் 'பல்வயராயன்' என்று நாமக்கரணம் செய்கிறார்.

அதைத் தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் 'போத்தராயன்' என்று பெயர்த்துக் கூறுகிறார்.

கவிஞர்கள் வருகிறார்கள். கடல் தந்த குழந்தையைப்பற்றி அழகான கற்பனைகளுடன் கவிதைகள் புனைகிறார்கள்.

"இந்தத் திரைகடல் ஏன் இப்படி ஆர்ப்பாடிக்கிறது. தெரியுமா? 'திரைகடலை நான் பார்த்தேன்' என்ற பெருமிதத்தினாலே தான்!" என்று ஒரு கவிஞர் கூறிய போது, ஆர்க்கியானது தன் அவலங்களைக் கூறியிருந்தபடியும் கொட்டி ஆரவாரத்துடன் ஆமோதிக்கிறது.

நகரவாதித் வந்த தமிழ்ப் புலவர்களுக்குப் பல்வய குலத்தைக் கடல் தந்ததாகக் கூறி விட்டுவிட்டு மனம் வரவில்லை. "கடல் தந்த குழந்தை உண்மையில் தமிழகத்தின் அநாதியான கோழ வம்சத்துக் குழந்தைதான்! கோழ குலத்து ராஜகுமாரன் ஒருவன், கடற் பிரவாகம் செய்வதற்காகச் சென்று மணி பல்வயம் என்னும் நிலையடைந்து, அந்த நாட்டு அரசன் மகன் பீலிவனையைக் காதலித்து மணந்து கொண்டான். அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தையும் பிறந்தது. அந்த அரசினால் குமரன் தன் மனைவியோடும் குழந்தையோடும் நாய்தாட்டுக்குத் திரும்பி வந்த போது கப்பலுக்கு விபத்து நேர்த்தது. விபத்தில் கப்பிப் பிழைத்து வந்த குழந்தைதான் பல்வய குலத்தைத் தோற்றுவித்த தொண்டைமான் இனத்திரையன்!" என்று கற்பனை செய்து கூறுகிறார்கள்.

வடமொழி புலவர்களோ, "பாண்டவர் கவிஞர்களிடமிருந்து ரோகணகுடைய புதிரவர் அகவத்தாமாவின் வழிவந்தவர்கள் பல்வயர்களில்" என்ற கூறி, அதற்கு ஒரு கதை விருஷ்டிக்கிறார்கள்.

பல்வய குலத்தின் உற்பத்தியைப் பற்றிய மேற்கூறிய வரலாறுகளில் எவ்வளவு வரையில் உண்மை, எவ்வளவு தூரம் கற்பனை என்பதை இத்தாளில் நாம் நிச்சயித்துக் கொள்வதற்கில்லை. அத்தாளில் அந்தக் குலத்தில்

* கடைசியாக, கற்ப வரலாற்றில் இத்தினை கவிஞர் ஆரவர்களின் எழுபட்ட ஐரோப்பியப் புலவர்கள், பல்வயர்களைத் தந்த பெருமையைத் தெரிவித்திருப்பதோடு வட இந்தியாவுக்கோ தஞ்சாவூர் விரும்பிய மிதிவந்தவர்களோ, இத்தியாவுக்கு வட மேற்கிலிருந்து வந்த அத்தியான்காரிகள் கவிதா கவிதாவுகின்றனர். நேருவாது பல்வயர்கள் ஆரவர்கள் என்று எழுதி, அவர்கள் புத்தகங்களிலும் அச்சம் போட்டார்கள். நம் பறம் புலவர்களின் கதைகளையெல்லாம் கற்பனையென்று தவிர நம்புவதற்கோ, மேற்படி நவீன ஐரோப்பியப் புலவர்களின் வரலாறு மேற்கூறிய ஒப்புக் கொண்டு 'பல்வயர்கள் அத்தியான்காரிகள்' என்று எத்தனை சொந்தர்கள். தமிழகத்துக்குப் பல்வயர்களின் பெருமை தந்த கருவிப் பல்வயர்களை அத்தியான்காரிகள் என்று சொல்லுவது போன்ற கட்டுக்கதைகளைக் கவிஞர்களின் மேற் கிடையாது என்பதே சொல்லுகின்றன.

பிறத்தவர்களுக்குக் கூட அதன் உண்மை நன்றாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

ஆனால், ஒன்று நிச்சயமாகத் தெரிந்திருந்தது: அதாவது பல்வய துவத்தில் தொன்றியவர்களுக்கெல்லாம் கடற் பிரயாணத்தில் ஆன அபரிமிதமாயிருந்தது. அந்த ஆன அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஒன்றிப் போயிருந்தது.

சீழ்த் திவசியில் கடவுளாக்கப்பட்ட இரத்த எத்தனையோ நீப தீபாந்தரங்களில், பல்லவர்களின் ஆதி பூர்வீக ரிஷபக் கொடியும் பிற்காலத்துச் சிங்கக் கொடியும் கம்பீரமாக பறந்தன.

பல்லவர் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் தமிழகத்துக்குப் வெளி நாடுகளுக்கும் கடல்வாணிகம் அபரிமிதமாக நடந்து வந்தது. கப்பல்கள் வந்து திற்பதற்கும், பண்டங்களை இறக்கு ஏற்றிக் கொண்டுவந்ததும் சீழ்க் கடற்களையோரமாகப் பல துறைமுகங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் முதன்மை யானது மாமல்லபுரத்துத் துறைமுகமாகும்.

மாமல்லபுரத்துக்கு கா-புறத்தில் கடல்வாணை பூமிகுள் புகுந்து தென் திசையை நோக்கி வளைந்து சென்று மாமல்லபுரத்தை ஏறக்குறைய ஓர் நீலாகக் கெய்திருந்தது.

இவ்விதம் காந்தி நடக்கு அருகில் ஏற்பட்டிருந்த இவ்விதம் துறைமுகமானது பல காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்கள்

வந்து திற்பதற்கும், பண்டங்களை ஏற்று வதற்கும் இறக்குவதற்கும் வெகு வசதியாக அமைந்திருந்தது.

மகேந்திரர் காலத்துக்கு முன்னால் அத்துறைமுகத் தீவில் பெரும் பாலும் வந்தவர்களின் பண்டக சாலைகளும், கங்க மண்டபங்களும் மட்டுமே இருந்தன. படகோட்டி கடும் மீன் வலைநுத்தால் அங்கே அதிகமாக வாசம் செய்து வந்தார்கள்.

மகேந்திர பல்லவர் அங்கே பல அரசாங்க அதிகாரிகளையும் சிற்றோர்களையும் குடியேற்றினார். அரச குடும்பத்தினர் தங்கு வதற்கு அருகிய கடற்கரை அரண்மனை யைக் கட்டி வைத்தார். அத்துறைமுகத்தில் சிற்ப வேலை தொடங்குவதற்குக் காரண மாயிருந்த நமது செல்வப் புதல்வரின் பட்டப் பெயரையும் அப்புகிய பட்டினத் துக்கு அளித்தார்.

முதன் முதலில் அத்துறைமுகத்தில் சிற்ப வேலைகள் தொடங்க வேண்டும் என்று தன்னையும் குமாரரும் சேர்ந்து எந்த இடத் தில் தீர்மானித்தார்களோ அந்த இடத்தில், சென்ற அத்தியாயங்களில் கூறிய சம்பவங்கள் நடந்த இடத்துக்கு மறுதான் சிற்பத்தில் சக்கரவர்த்தியும் மாமல்லபுரம் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

இருபத்தாறாம் அத்தியாயம்

கற்கோயில்கள்

க

டம்பலையைத் தீவில் தென் பகுதியில் விளங்குமா என்பதை வெட்ட வெளிப் பிரதேசத் தில் வரிசையாக ஐந்து சிற்பங்களால் நின்று.

அவற்றில் மூன்று துன்றுகளில் நூற்றுக்கணக்கான சிற்பிகள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு குன்றுமே குடைந்து கோயில் வடிவமாக அமைந்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு கோயிலில் மூன் மண்டபத்துத் துண்டுகள் வேலையாலிக் கொண்டிருந்தன. இன்னொரு கோயிலில் மேல் விமான வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. மூன்றாவது குன்றை அப்போதுதான் குடைவ ஆரம்பித் திருந்தார்கள்.

சிற்றிலையும் பணிவாட்களும் தங்குவதற்கான சிறுகொட்டகைகள் தெடுகிறதும் காணப்பட்டன.

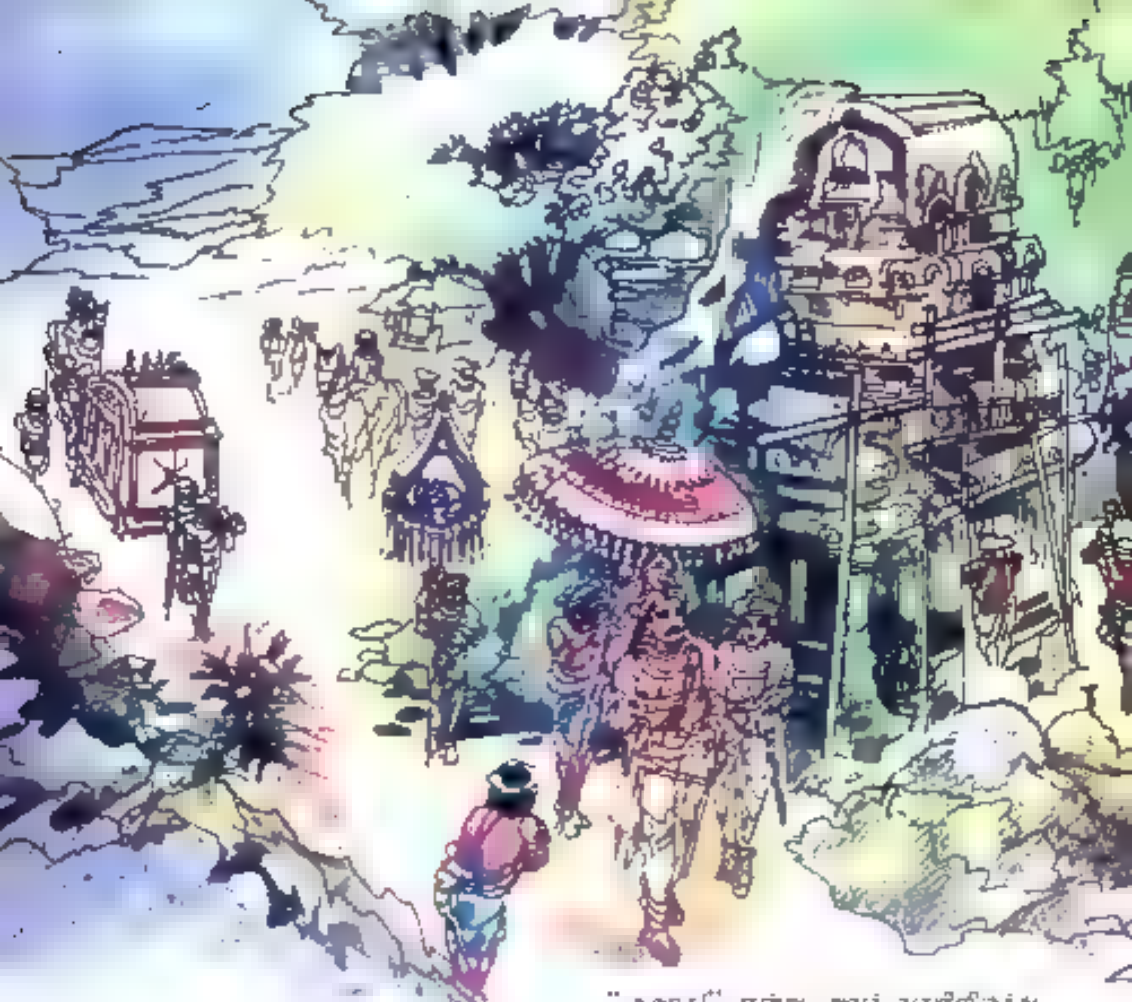
ஆகையின் அரணிய விடும் கற்றி நாம் பார்த்தது போன்ற செடிதவர்த்த மாங்கனா, அடர்ந்த செடி கொடிகளோ அந்தப் பிரதே

சத்தில் காணப்படவில்லை. வடக்கே வெகு தூரம் மணற் பங்காலிருந்தது. அதற்கப்பால் கடல் அலைகள் வெண்ணுரையுடன் அல் வப்போது மேலேறும் காட்சி தோன்றியது. தெற்கிலும் மேற்கிலும் சிறுசிறு பாறைகளும் அவற்றை விடக் குட்டையான புதர்களும் வெகு தூரத்துக்குக் காணப்பட்டன.

ஆனால், வடக்கேயும் வடமேற்கேயும் பார்த்தால் முற்றும் மாறான காட்சி தென்பட்டது. வானவானிய பெரிய கட்டடங்களும் அவற்றின் இடைவெளியே தெடிய தென்னை மரங்களும் காட்சியளித்தன. இன்னும் அப்பால் நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்களின் பாய்மரத்து உச்சிகளிலே வரிசை வரிசையாக ரிஷபக் கொடிகள் கர்த்திலே அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்தன.

சி

ற்ப வேலை நடந்து கொண்டிருந்த குன்றுகளுக்கு மத்தியில் ஒரு கல்மானை கம்பீரமாக நின்று. அதன் பின்னால் இன்னும் கம்பீரமாக அலங்கரிக்கப்

பட்ட பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்து
பாணை நின்று.

பாணை மீது வந்த சக்கரவர்த்தியும் அவ்
ருடைய துமாரரும் கீழே இறங்கிக் கல்
பாணையின் அருகில் நின்றார்கள். அவர்கள்
மீது வெயில் படாமல் ஒரு விசாகமான
வெண்குடைவைப் பணிவார்கள் பிடித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

இ

தே இடத்தில் ஏழு ஆண்டு
அங்குத் துண்டாய் மகேந்திர
சக்கரவர்த்தியும் அவருடைய
துமாரரும் வந்து இதை வித
மாக நின்றுண்டு. ஆனால்,
அங்கு நின்று குன்றுகளும் பாறைகளும்
அப்போது மொட்டைக் குன்றுகளாகவும்,
மொட்டைப் பாறைகளாகவும் இருந்தன.

"அப்பா! அந்தப் பாறையின் திறவைப்
பாருங்கள்! அது பாணையைப்போல்
இல்லையா?" என்றான் பல்லவ துவத்
தையுட்க வந்த நரசிம்ம வர்மன்.

அவன் சுட்டிக் காட்டிய திறவைச் சக்கர
வர்த்தி பார்த்தான்.

"ஆறா!" என்று அவர் வாயிலிருந்து
புறப்பட்ட விவரப்பொனியில் விவரிக்க
முடியாத பல உணர்ச்சிகள் தொய்ந்தன.

ஏற்று நோய் மகேந்திரர் சிந்தனையில்
ஆழ்ந்து வெய் உலகப் பிராண்டுகள் இவ்வா
தவாய் நின்றார். பிறகு நரசிம்மனைத்
தழுவிக்கொண்டு, "தழத்தாய்! அப்போல்
பட்ட அகிலமான சண்டையைய நீ கண்டு
பிடித்துக் கூறினாய்! நீ கூறிய வாய்துறையின்
மகிமை முழுவதும் எனக்கே தெரிந்திராது!"
என்றார்.

பன்வீரன்கு பிராவத்துச் சிறுவனான
நரசிம்மன் மேலும் உற்சாகத்துடன்.

"அப்பா! அந்த, அந்தக் துன்றின் திறவைப்
பாருங்கள்! கோவில் மாதிரி இல்லையா?"
என்றான்.

"ஆமாம், நரசிம்மா! ஆமாம்! அந்தக்
துன்றின் திறக் கோவில் மாதிரிதான் இருக்
கிறது. அதைக் கோவிலாகவே செய்து விடு
வோம். இந்த ஐந்து குன்றுகளையும் ஐந்து
கோவில்களாக்குவோம். இன்னும் இங்
குள்ள சிறு பாறைகளை பாணையாகவும் சிங்க
மாகவும் தந்திரமாகவும் ஆக்குவோம். இந்தத்
துறைமுகத்தைச் சொப்பன மேகமாக்குவிடோம்.
ஆவிரம் ஆவிரம் வரகூங்கலுக்குப் பிறகு

சி. சி. சி.

இந்தத் துறைமுகத்துக்கு வருகிறவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் பார்த்துப் பரிசீலிக்கும்படியாகச் செய்வோம்!" என்றார். சர்க்கார்திட்டியை அந்தப் பிரதேசத்துக்குச் செல்லும் பலர் திறந்து விட்டார்கள் வந்து சென்றார்கள். குன்றுகளிலும் பாறைகளிலும் வேளை செய்வத் தொடங்கினார்கள். நெற்று வளர் அமைதி அடிவானையுடுத்த இ-த்திலுந்நெற்றுக் களைக்கான திறந்து விடும் எப்பதும் 'கைகை' என்று சொல் ஆரம்பித்தது.

புதுக்கோட்டில் வாழ்த்திடுக்த ஒரு முயல்கள் இவ்நெற்று எழுந்த 'கைகை' எப்பதெனத் தொடர் மொன்னை வந்தன. காலுமனைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒரு நிலைகள் விவப்புடன் வயலி த்துள் பிணைர் அந்த இ-த்திலுந்நெற்று உடம்பிடி த்தன

ன்று தொடங்கிய செப்பப்பணி இன்றைக்கு அங்கே தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. சக்கரவர்த்தியும் மாமல்வரும் அன்றைக்கு நின்ற அபே இடத்தில் இப்போது யானையாகவும்; சிங்கமாகவும் ரிஷபமாகவும் கருவெடுத்த பாறைக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

“நரசிம்மா! இந்த புத்தம் இப்போது வந்ததில் எனக்குப் பலவகையில் சந்தோஷத்தான் ஆனால், இந்தக் கற்கோயில்களின் வேலை ஒருவேளை தடைப்பட்டிருக்கிறதோ, என் காலத்தில் இந்தத் திருப்பணி பூர்த்தியாகாமற் போகுமோ என்று மட்டும் கவனமாக இருக்கிறது. வடக்கே கங்காநாயுடத்தில் ஹரிஷ்வரத்தனார் கருஷந்தோளும் நடத்தும் கற்சேவத்தைப் பற்றித் தெரியுமல்லவா நரசிம்மா?”

“தெரியும். அப்பா! சிவபெருமானுக்கும், சூரியநாராயண ஸூர்த்திக்கும், புத்தர் பெருமானுக்கும் அவர் மூன்று வேலிய்கள் எழுதி இருக்கிறார். அந்த மூன்று கோயில்களிலும் கருஷந்தோளும் கற்சேவம் நடத்துகிறார்; மூன்று மதத்தைச் சேர்த்த பிரஸ்தானம் வந்து ஒரே சேவத்தில் கற்சேவம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

“மாமல்வா! ஹரிஷ்வரத்தனார் இந்தப் பலவக சாம்பராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ பெரிய சாம்பராஜ்யத்தை ஆளுகிறார். அவருடைய செல்வமோ நம்முடையதைவிட பன்மடங்கு அதிகமானது. அவருடைய புக்கு இன்னொரு கலகமெல்லாம் பரவியிருக்கிறது ஆனால், என்னுடைய கற்சேவம் மட்டும் நிறைவேறுமானதால், ஹரிஷ்வர மட்டுமல்ல; இந்தப் பாரத வர்க்கத்தில் இவ்வளவையில் எந்த அரசரும் சக்கரவர்த்தியும் அடையாத சீர்திணைப் பலவக குலம் அடையும். ஹரிஷ்வர நிர்மாணித்திருக்கும் கோயில்கள் செங்கல்வினாலும் மரத்தினாலும் ஆனவை. நறு கருஷத்தில் அவை செதத்து மறைந்து போய்விடும். ஆனால் இந்தக் கற்கோயில்களுக்கு அடிவெம்பதே கிடையாதுமல்லவா...”

“இக்கோயில்களில் எந்தத் தெய்வங்களை எழுந்தருளச் செய்யப்போகிறீர்கள். அப்பா? சிவபெருமான். பார்வதி தேவி விநாயகர், கம்பிரமணியம், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய பஞ்ச ஸூர்த்திகளுக்குத்தான் இந்த ஸ்தூப கோயில்களும் அல்லவா?”

“இவ்வை, நரசிம்மா! ஹரிஷ்வரத்தனாரைக் காட்டிலும் அதிகமான ஒரு காரியம் செய்யப்போகிறேன். இந்தத் தடிகத்தில் பரவியுள்ள நாலு பெரிய சமையல்களுக்கு

நாலு கோயில்களை அர்ப்பணம் செய்யப் போகிறேன். ஒரு கோயிலில் சிவபெருமானும் பார்வதி தேவியும் வீற்றிருப்பார்கள். இரண்டாவது கோயிலில் திருமாளும் திருமகளும் துகுகொள்ளுவார்கள். மூன்றாவது கோயிலைப் புத்தர் பெருமானின் பெரிய விக்கிரகம் அலங்கரிக்கும். நாலாவது கோயிலில் சமண சமயத்தை ஸ்தாபித்தவர்தமான மகா வீரர் எழுந்தருளுவார்...”

“ஹா!” என்று பெருவியப்புடனும் பெருமித்துடனும் மாமல்வர் கூறினார். “ஆம்; நரசிம்மா! உண்மையில் நான் சமண சமயத்திலிருந்து விலகிச் சேவத்தைத் தழுவினேன். நமது ராஜ்யத்தில் இத்தகைய சமய சமரசத்தை, நிலை நாட்டுவதற்காகத்தான். சேவ சமயமானது பற்ற சமயங்களையும் சம உயர்புடன் கருதிப் போற்ற இடந்தருகிறது. மற்றச் சமயங்களை அடக்கித் தூண்டுக் கொடுப்பதில்லை. இதை முன்னிட்டே சேவத்தை மேற்கொண்டேன். நமது சாம்பராஜ்யத்திலுள்ள நாலு பெரிய சமையல்களுக்குச் சமமான கௌரவம் கொடுத்துப் போற்ற எண்ணினேன். இதை வெல்லாம், வெளியிருவதற்கு எங்கே புத்தர்களும் சமணர்களும் கொண்டுள்ள கோயில் தளியும் காலத்தை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். அதற்குள்ளே சமண முனிவர்கள் அவசரப்பட்டு எல்லாக் காரியத்தையும் செஞ்ஞ்விட்டார்கள்...”

“சமண முனிவர்கள் செஞ்ஞ்விட்டார்கள்...”

“ஆமாம் அவர்களால் வந்ததுதான் இந்த புத்தம். சமண காலுவிலிருந்து நான் புறங்களுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற சமண முனிவர்கள் கம்பம் இருந்து விட வில்லை. நம் தெடுநாளைச் சிறிதிகளாகக் கூட நம் விரோதிகளாகி விட்டார்கள். இந்தக் கங்கை பாடித் துர்வீரனுடைய நத்தைக்கு முடிசூட்டியது யார் தெரியுமா? உன்பாட்டினார் சிம்மவிக்ஷு மகாராஜாதான். அந்தத் துர்வீர்தன் இப்போது நமது பரம்பரை விரோதியான சூரக்கமன்னனுடன் சேர்த்து கொண்டிருக்கிறான். புலிகேசியின் படை வீட்டிலுள்ள மகாகவி ஸீரீர்த்தியும், துர்வீரனுடைய ஒரு புத்தப்பாதரும் இருக்கிறார்களாம். எனவியத்துடன் சேர்த்து அவர்களும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகப்பற்றற்றமுனிவர்கள், அந்நியம் கொல்லாமை வீரதங்கொண்ட, சமண குருக்கள், போர்க்களத்துக்கு வருவது என்றால், ஆகா! அவர்களுக்கு எங்கே எவ்வளவு துயேஷம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்?”

“அதைப்பற்றி என்ன கவலை! அப்பா? சமண முனிவர்கள், புத்த பிக்ஷுக்கள் எல்லோரும் நம் விரோதிகளுடன் சேரட்டும்.

அருள்வாக்கு

அயோத்தியிலே கோலாநல்லமாகப் பட்டாபிஷேகம் ஆனவுடன், ராமர் பல பேருக்கும் பல பரிசுகள் தரும்போது ஒரு முக்தாதாரத்தை என்னத்குப் போட்டார். அவன் அதைக் கழற்றிக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, கற்றியிருந்த அத்தனை பரிவாரங்களையும் பார்த்துவிட்டு, ராமனையும் அர்த்த பூஷையோடு பார்த்தான். இரண்டு பேரும் பரிபூர்ண ஹமத்யம் (ஒரே சித்தம்) கொண்ட நம்பறி. அதனால் அவர்கள் மனஸ்க்கு மாத்திரம் தெரிவிற மாதிரி ஆஞ்ஞதேயரை அந்தப் பெரிய ஸதாரியே கொண்டாடுவதற்கு ஒரு (பன்னாள்) போட்டுக் கொண்டார்கள்.

என்தை ராமரைப் பார்த்த பார்வையையேயே முக்தாதாரத்தை அந்தப் பரிவாரத்திலேயே யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு அவருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு விட்டான். உடனே ராமர், "பராக் ரமம், புத்தி, பணிவு எல்லாம் எவனுக்கும் பூர்ணமாக இருக்கிறதோ அவனுக்கே கொடு" என்றார்.

பாராட்டித்த (கையடக்கம்) படித்தவுடன், 'அவாரட்' கொடுக்கிற மாதிரி, பேரைச் சொல்வாமலே ராமர் இப்படிச்

சொன்னவுடன் என்தை மானவைய ஆஞ்ஞதேயருக்குக் கொடுத்து விட்டான்.

பட்டாபிஷேகக் கட்டத்திலே இப்படி ஆஞ்ஞதேயருக்கு இரண்டு பேருமாகச் செய்ததற்கு ஒரு எதுவும் இல்லை.

ஒரு பெரிய மனஸ்க்கு மேலே சத்திரிகையில் தாவன்யமாயிருக்கும் ஒரு மேகம் படித்தால் எப்படியிருக்குமோ, அப்படி அந்த முத்து மானஸ ஆஞ்ஞதேய ஸ்வாமியின் பெரிய சரீரத்திலே புரண்டது.

— துசுக்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

திரிதேந்திரதாரியான சிவபெருமான் அருளாளும் சக்கராயுதத்தை ஏந்திய திருமாவின் திருவபரிணாலும் நாம் வெற்றி கொள்ளுபோம்.

"வெற்றி தோல்வியையப்பற்றி நான் அவ்வளவாகக் கவலைப் படவில்லை. என்னுடைய நோக்கத்துக்கு இளைப்பு நேரிந்து விட்டதே என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேன்" என்று சக்கரவாத்தி கூறியபோது, அவருடைய குரலில் துயரம் தொனித்தது.

"மாமல்லர் என்று மென்னமாயிருந்து விட்டு, "ஐந்தாவது கோயிலை எந்தத் தெய்வத்துக்கு அர்ப்பணம் செய்வ எண்ணியிருக்கிறீர்கள், அப்பா?" என்று கேட்டார்.

"மேனாள் நாடுகளில் சிலகாலமாகப் புதிதாக ஒரு மதம் ஸ்தாபனமாயிருக்கிறதாம். அதை ஸ்தாபித்த ஆவதார புகழ்கரின் பெயர் ஏகவிநிஸ்து என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் புதிய மதத்தைப்பற்றிய விவரங்கள் இன்னும் எனக்குத் தெரியவில்லை. தெரிந்தவுடனே அந்தப் புதிய மதத்தின் தெய்வம் எதுவோ அதை அந்த ஐந்தாவது கோயிலில் எழுந்தருளச் செய்வ எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், அதெல்லாம் பகற்கணவாகப் போய்விடும் போலிருக்கிறதே?"

மகேந்திரரின் போனைகளைக் கேட்டுப்

பிரமித்த மாமல்லர், "ஏன் பகற்கணவாகப் போக வேண்டும்? புத்தத்தினால் இந்தச் சிறப்பு பணி ஏன் தடைப்பட வேண்டும்?" என்று கேட்டார்.

"தடைப்பட்டாமலிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் ஆசை. புத்தம் முடிவதற்குள்ளே இந்த ஐந்து கோயில்களும் பூர்த்தியாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அதற்காகவே ஆயனரை இன்றைக்கு இப்பே வரச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் தடுக்காட்டில் போய் உட்கார்ந்திருப்பதால் வேலை திராணமாக நடக்கிறது. அவரை இங்கேயே தங்கி வேலையைத் துரிதமாக முடிக்கும்படி சொல்லப்போகிறேன்... அதோ, ஆயனரும் வந்துவிட்டார்..."

நரசிம்மர் ஆவதுடன் திரும்பிப் பார்த்தார். அவருடைய ஆவல் பூர்த்தியாயிற்று. சற்றுத் தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்த சிலைகளில் ஒரு பக்கத்தில் ஆயனர் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மற்றொரு பக்கம், பட்டப்பனலில் பூரணச் சத்திரன் பிரகாசிப்பது போல் ஒரு காட்சி தென்பட்டது. அந்தப் பூரண சத்திரன் சிவகாமியின் வதன சத்திரந்தான் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

(தொடரும்)

பெ. திருமலா

“மனிதனை விட
மரங்களை நம்புங்கள்!”

“பக்கத்திலுள்ள ஓர் ஊருக்குச் சென்று வந்தால் கூட ஐம்பது, நூறு என்று செலவாகிறதல்லவா! அப்படிச் சென்று ஸீட்டு, ஸீட்டுக்கு வந்ததுமே அனைச் சம்பாதித்து விடுவேன்!” என்று புதிர் போட்டார் புதுக்கோட்டை அருகிலுள்ள சேந்தன்சூரபுரம் சேர்ந்த பெ. தங்கச்சாமி. “எப்படி?” என்று புரியாமல் கேட்டோம்.

“வந்தவுடனேயே தான் கைத்து தேக்குக் கன்றுகளை நட்டு விடுவேன். சரியாகப் பராமரித்து வந்தால் இருபதாண்டுகள் கழித்து ஐந்து தேக்கு மரங்களும் இருபத்

தைத்தாவிரம் ரூபாய்க்கு விலை போகும். இப்படி நான் என் தோட்டத்தில் நட்ட மரங்களின் இன்னறவு மதிப்பு. சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்! உதாரணமாக ‘ரோஸ் வுட்’ என எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்... ஒரு மரத்தின் மதிப்பு ஒரு லட்சம் ரூபாய். இருபது மரங்கள் என்னிடம் உள்ளன. இப்படிப் பல மரங்கள்...”

“இப்படி மரம் நடுகிற எண்ணம் உங்களுக்கு எப்படி வந்தது?”

“73-ம் ஆண்டு. என் குடும்பம் முப்பதாவிரம் ரூபாய்க் கடனில் அவதிப்பட்டதுக் கொண்டிருந்தது. ஸீட்டுச் செலவுக்காக எங்கள் திவத்திலிருந்த செலவுகளை விற்றோம். அப்போது, ஏராளமான மரங்கள் இருந்தால் இன்னும் நிறைவுத் தொகைக்கு விற்கலாமே என்று என்னை? என. உடனே செலவ்படுத்தத் துவங்கினேன். தல்ல பலன் ஈடக் கூறும் பித்தது. கடனும் தீர்ந்தது. சென் ற ஆண்டு மட்டும் ஐம்பதாவிரம் ரூபாய்க்கு மரங்களை விற்றேன் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்!”

“மரக் கன்றுகளை எங்கிருந்து பெறுகிறீர்கள்?”

“நானே நாதற்கால் ஒன்று வைத்திருக்கிறேன். அதில் பல்வேறு மரவகைகளைக் கொண்ட 3,500 கன்றுகள் உள்ளன. மற்ற வர்களுக்கும் கொடுக்கிறேன். நிகுமணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லும்போது, மரக் கன்றுகளைத் தான் பரிசாகக் கொடுக்கிறேன். ஆரம்பத்தில் அனைவரும் கரித் தார்கள். ஆனால், எனது பரிசு மிகுந்த மதிப்புள்ள பரிசு என்பதை உணர்ந்து இப்போது பலரும் மரம் நடுவதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.”

“உங்களுக்குச் சொந்த நிலம் இருப்பதால் நீங்கள் மரம் நட்டு வளர்க்க முடிவிறது. நிலமில்லாதவர்கள் என்ன செய்வது?”

“ஏன், புறம்போக்கு நிலத்தில் வளர்க்கலாமே! அப்படி வளர்த்தால் அந்த மரங்கள் மட்டுமல்ல; பிற்காவத்தில் அந்த நிலமே உங்களுக்குச் சொந்தமாகும் வாய்ப்பும் சட்டத்தில் இருக்கிறதே...! நான் எனது குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல; மற்ற இளைஞர்களுக்கும் கொள்வது இதுதான்; மனிதனை நம்புவதைவிட, மரங்களை நம்புங்கள். அவை உங்களை ஒரு போதும் கைவிடாது. உங்கள் வருமானத்திற்கு மட்டுமல்ல; சுற்றுப்புறச் சூழலின் தூய்மைக்கும் மரங்கள் உபயோகமாக இருக்கும்!”

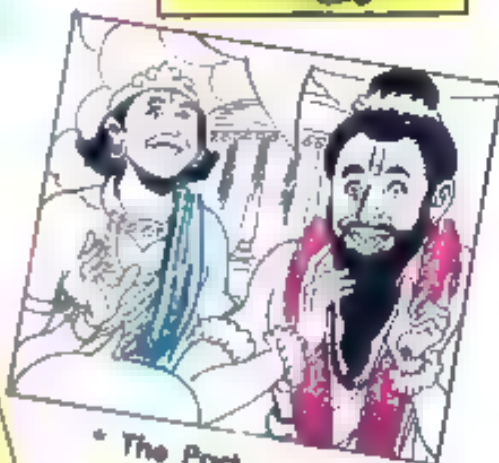
சந்திப்பு: ஸி. சௌரிராஜன்.

படம்: உமா ஸ்டூடியோ.

November '90

DON'T LET YOUR CHILD MISS
THE CHILDREN'S DAY SPECIAL
ISSUE OF

GOKULAM

• The Pact — a picture
story in colour

• A Trip to Fairyland
— an exciting game

• The Tundra Region
— a geography feature

• The Sorcerer's Apprentice
— a fairy tale

• Plus all the regular features

96 FUN-FILLED PAGES FOR
JUST Rs. 3/-

BUY YOUR CHILD
A COPY TODAY!

ஸ்கி தொடர்புவிடும் என்று தாசை
பாவுக்கு இச்சொலியை. தேர்த்து. காடு
கள். குண்டுகள். எப்போது பார்த்தாலும்
யாரோ துரந்தி வருவது போன்ற ஒரு
கோரை. இதற்கிடையில் ஒரு பெண்.

உள்ளான் துறவியைச் சுற்றி ஏழேட்டு
கவன் கற்கள் பறந்து வருவது போன்ற
ஒரு விஷயம். உயிர்ப்படப்படும். இதன்
நடுவில் ஓர் பெண்வன்.

ஒட்டமான ஒட்டம். இனித் தப்ப முடி
யாது. இனித் தாங்களும் முடிவாது. போதும்

கிரிதஸ் விழுதுகள்

செத்துத் தொலைப்போம். மான பீதியில்
சுருக்கு முடிச்ச ஒரு தெறிப்புக்கு வந்து
போது மெலிவ பறக்கும் விமானத்துக்கு
கள் பொட்டை மாதிக் தூரத்தில் அகல
வாது.

இப்படியே ஒவ்வொரு வாய்ப்பும். இனித்
தப்ப முடியாது என்று கவக்கிற தூறுப்
புள்ளி வளர்ந்து கொண்டே போகும்
போது பொத்தென்று எதுவோ அருகில்
விழுந்த சத்தம்.

மிரண்டால். நோத்துப் படைபோ?
மரத்தில் பின் பதுக்கினாள். திசையும்.
ஒசையை விட அதிகம் பராமுறுத்தும்
அமைதி.

தான் வெளி வரவேண்டும் என்று காத்த
திருக்கிறார்களா?

நோம் ஓடிவது. இன்னும் திசையும்.
கிலியும் ஆவதும். சலிப்பும் துள்ளும்.
வெளி வந்தான். பெண். அழகு. வயசு
என்று எதுவும் தென்பட வழியில்லை.
குப்புற விழுந்திருந்தான்.

தன் மாதிரியே அகதியோ? ஆம். ஓடி
விடு. மனத்தில் அடுத்த கட்டை. தானே

தனக்குச் சுமை. இதில் கட்டாளிச் சுமை
வெறா?

தாசையா கட்டையைக்குப் பணித்தான்.
சில மீட்டர் ஓடியிருப்பான். பின்னால்
எங்கோ பத்திரத் துப்பாக்கி ஒரு தனி
ஆலத்தனம் போல் கொக்கரித்து ஓய்ந்தது.

தின்றான். மரப்பின்னணியில் மறைந்து
கொண்டபோது அந்தப் பெண் திணைவு.
கட்டளை கொடுத்த மனம் உறுத்திற்று.
என்ன தரக்கூடும்!

மனிதன் அபசாசமாகி உலகம் மயான
மாகி எல்லாம் கை கட்டி வேடிக்கை பாரித்
தும் சிதைத்தி் வேக்காடு போல் திமிட மூகள்
எரிவென்றன.

30. மறுபுறப்பூண்டு! வெற்று விழுந்த
பெயர்க்கரை. கடுகிறவனுக்கும் துரத்துகிற
வனுக்கும் தனக்கும் என்ன வித்தியாசம்.

தான் உயிர் தப்பிவிட முடியுமா? திச்சய
மில்லை. தப்பித்துப் பிழைத்திருந்தால்
முத்துத்தளித்து மூச்சு அடித்து வரை
கட்டிச் விழுந்த பெண். தன் கயறலத்தின்
புறக்கடைடி போல் நெஞ்சில் கனத்துக்
கொண்டிருப்பான்.

எந்த விடையில் எந்தத் தெம்பில் எந்தப்
பூசியில் பின்னால் நிமிர்ந்து தின்றாலும்.
கை தாழ்வில் எகத்தாசை மிரிப்பொலி
என்றென்றுக் கேட்கும்.

தாசையா போன தூரம். பின் வாங்கி
நான்

இன்னும் அவன் தப்புவதே. கை தொடர்
டான். திணைவிழுந்திருந்தான். உறுக்கினான்.
முன்கை.

தன் வாட்டர் பேக்கில் அளரக்குடுவைய
தண்ணீர் மிச்சமிருந்தது. உள்ளங்கையில்
கொஞ்சமாக சுற்றி அவன் முகம் நிமிர்ந்தி
என்சென்று விடுவான்.

விழித்தான். எங்குள்ளவு பெரிய கண்கள்.
முகம் தெரிந்து உதடு துடித்தது. உலர்ந்த
உதடுகள்.

"தண்ணீர்" அவன் வாட்டர் துக்கைத்
தாக்கிக் காட்டிக் கேட்டான்.

அவன் வாய் ஆவலோடு திறந்தது.
அவன் "துக்கை எச்சரிக்கையோடு
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சாய்த்தான்.

பெயர் கேட்கவில்லை. ஊர் கேட்க
வில்லை. குலம். கோத்திரம். உறவு எதுவும்.
கேட்கவில்லை.

உலர் தப்பி விடும் என்று ஊர்ஜிதம் வந்த
பிறகுதான் எல்லாம் உதிக்தும். வெற்றுமை
களின் வித்து மரணத்தின் சத்திதியில் சுதம்
பிக்கிறது.

சுருபுலக்

காடு முடித்து கடற்கரைக்கு இறங்கும்
மேட்டில் இரவு வந்தது. நிலா வெளிச்சத்
தோடு அவளிடம் ரொட்டிவிடுத்தது. அவள்
வயிற்றுச் சூட்டின் கதகதப்போடு மறைந்து
வைத்திருந்த ரொட்டி.

அவள் காட்டருவியில் மீண்டும் தூக்கம்
நிரப்பியிருந்தாள். பவிர்ந்து கொண்ட
டார்கள்.

"இனி பயழிவலை" என்றாள்.

"ஒரு பயம்."

"என்ன?"

"கடல் கடக்க வேண்டும்."

"அப்புறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்."

"அவ்வளவு தைரியமா?"

"பயந்து புளிக்கப் போகக்."

அவள் அவளை விதோதமாகப் பாரத்
தாள்:

"இதென்ன பார்வை?"

சாவுக்கும் வாழ்வுக்குமிடையே ஓடும்
துளிகுழாய் என்ன சாமானியமாகப் பாரக்
கிறாள்! இவளுக்கு வயசு பதினேழு பதி
னெட்டிருக்குமா?

"அச்சரியப் தான்!" அவள் வாய் மீறி
வீயப்பி வெளிவந்தது.

"எதுக்கு?"

"உன்னைப் பார்த்த இடத்திலேயே விட்
டுட்டு ஒட்டணும்தான் மொதல்வே
தோணிக்கு!"

"ஏன் எழுப்பினீங்க?" சற்றே சிரித்த
வாறு கத்தல் பின் சரிய துவவொளியில்
மின்னிய அவன் கண்ணில் முதல் முதலாக
அது வெளிப்பட்டது. அசத்தற்ப்பமான
வேளையில் தோன்றிய அதன் பெயர்தான்
காதலா?

"பச்சாதாயம்."

"அவ்வளவு தானா?"

"விட்டுட்டு முடியுமே. மனசு அறுத்தது.
ஈ தீயும் இவ்வளவு தானாண்ணு. நிரும்பி
வந்தேன்."

"அதுக்கு மேலே ஒண்ணுமில்லியா."

"இப்போ."

"இப்போ..." அவன் நெருக்கி வந்தான்.
அந்த திமிஷத்தை உபயோகப்படுத்திக்
கொன்ன முடியும். சரிய கத்தறியே. காட்
டருவியில் அன்னிக்கியுந்து கை உதறியிட்டு
தீ எங்கோ தான் எங்கோ என்று திகுத்
தொத்திரம் விட்டு தீங்கிறும் கத்தறியம்.

இந்த இரவு அவளுக்குத் தனக் கு
மிடையே மட்டும் திணைவுகளின் அந்தரங்கச்
செருகையில் நின்றுவிடும்.

வேத வைதிகநூல்கள் (வினை தபால் செலவு உட்பட)

- I 1) ஸாமவேத அஷ்டபிராமணம் - நாகராஷரம் - 3 பாசங்கள் - வினை ரூ. 215
2) ஸாமவேத ஸம்மதிதா - கிரந்தாஷரம் - 2 பாசங்கள் - வினை ரூ. 245
3) ஸாமவேத பூர்வாபர ப்ரயோகம் - கிரந்தாஷரம் - வினை ரூ. 83

II கிரந்தாஷரத்தில் காரிகையுடன் பிரம்மபுத்ரி முத்துச் செந்நெடிகளால் பதிப்பிக்கப்பட்ட கிரந்தங்களின் மறுபதிப்புகள்

1. போதாயன பூர்வாபர ப்ரயோகம் (ஒரே வாலய்யம்) - வினை ரூ. 80/- 2. ஆபஸ்தம்ப பூர்வாபர ப்ரயோகம் - வினை ரூ. 75/- 3. ஆபஸ்தம்ப ச்ராத்த ப்ரயோகம் - வினை ரூ. 40/- 4. ஆச்வலாயன பூர்வாபர ப்ரயோகம் - வினை ரூ. 70/- 5. ஆச்வலாயன ச்ராத்த ப்ரயோகம் - வினை ரூ. 35/- 6. கல்ப சித்தாமணி - வினை ரூ. 45/-

III நாகர அக்ஷரம் - பத உரையுடன் - (தமிழில்)

1. ஸாந்தர காண்டம் - வினை ரூ. 105/- 2. நாராயணீயம் - வினை ரூ. 105/-

IV 1. மனாசேசுவோக - ராமமந்திரசேசுவோக - வினை ரூ. 20/- 2. ஸ்ரீ ராதா கிருஷ்ண பூஜா விதானம் - ரூ. 20/- 3. நனோதத்தம் (நரஹத காலயத்தின் கருக்கம்) - வினை ரூ. 20/- 4. வேதபாட வழிமுறை (ayikhu) ரிக், யஜுர் ஸாம் - வினை ரூ. 15/-

V கடமொழிச் சொற்கடல் ஸம்ஸ்கிருதம் - தமிழ் Dictionary - வினை ரூ. 85/- V.P.R. கில் அனுப்புவதில்லை. முழுத் தொகையையும் R.D. Govindan மூலம் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள முகவரிக்கு அனுப்பவும். செக் மூலம் அனுப்ப வேண்டாம்.

பிரஸிடெண்ட் & டிரைவர். A.V.M.S.G.D.P.S. சமிதி.

D-76 மூன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காலனி, கும்பகோணம்-612 001

தேரிக் வாகன விரும்புவோர் கீழ்க்கண்ட விவரத்தில் பெற்றுக் கொள்ளவும். ராஜா வேத காலிய பாடசாலை, நாக சாலைத் தெரு, (சர்க்கரைப் படித்துறை அருகில்). கும்பகோணம்-612 001.

அவன் கவாசம் அவன் மீது படர்ந்தது. அவன் அவன் கையைத் தொட்டான். இன்னசொல்லு.

அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தான். கையு கலைந்த மாதிரி அவன் கண்ணில் ஒரு மருட்சி. பின் தெளிவு. இதன் பொறுப் பென்னவென்று உணக்குப் புரிகிறது என்று உறுக்கிய தெளிவு.

அவன் கையை விட்டுவிட்டான். ஏனென்று அவன் கேட்கவில்லை. சற்று விலகி உட்கார்ந்தான்.

அந்த விலக்கம்நான் பெயர், ஊர், உறவு என்று எல்லாம் விசாரிக்கத் துண்டித்து, கேட்டான். கொன்னான்.

"எங்கே போகப்போறே?"

"தெரியலே."

"இத்யாவசியை சொந்த பந்தம் உண்டா?"

"நாறு தலைமொன்றுயாச்சு. இப்பப் போனா இருக்குமோ இருக்காதோ?"

"அப்போ?"

"விதி விட்ட வழி."

"விதி உண்டா?"

"நீங்க போனவரு வந்து எழுப்பினீங்கனே?"

என்ன சொல்கிறான் இவன்!

நான் அகதி. வழிப்போக்கன். போக்கு வழி தெருவிறயன். வேலை. பட்டம். பதவி. வருமானம். வாழ்க்கை எல்லாம் அக்கரை

விலக்குகோ, உண்டோ இல்லையோ என்று நிக்செய்மற்ற மாயமான்தான் எல்லாம். பிச்சை எடுக்கிற மாதிரி. வேர்கள் எல்லாம் சுழந்து மணலின் மண் செருக்கோடு அறுந்து போய் விட்டன. இங்கிருந்து கொண்டு போவது வெறும் கூடு.

நினைவுக் காம்பஸின் சம்புடம் மட்டும் மிஞ்சிய கூடு. உலர்ந்த பிச்சை கடல் கடந்தால் அந்த உலர் மிஞ்சிய நேரவுத்துக்காக வேண்டி இயற்கையாக வரப் போகும் மரணத்துக்குக் காத்திருக்க வேண்டிய கூடு.

இத்தனைதான் தொன்றியது என்ப தில்லை. இன்னும் எத்தனையோ. மங்கலா கத் தெரிந்த பால்யம். கலாநிந்து வளர்ந்த காற்று. மிதித்து உரமேற்றி வேர்களை வளங்கி இவன் நிற்க உதவித்திருந்த மண். பள்ளி கூடம். கடைத் தெரு. உறவு... நட்பு என்று அன்றிப் பருகிய திரோட்டம். களிப்பு... துக்கம்... கவலு... ஸ்திரீயம். என்னென்ன அனுபவங்கள்.

தூரத்தில் கேட்ட கடலோரை, நினைக்கக் இடைந்த அவகாசம். அவன் உடைந்தான். எல்லாவுற்றையும் கொட்டிக் கதற வேண்டும் போல் மனசின் எரிமலை குமுறியது.

நல்லவேளை வெடிக்கவில்லை.

இவளிடமா... என்னை விட இளைப வளிடமா... அவன் அண்ணாவிட்டான்.

இவனுக்கும் ஒரு ஊதுபிசுக்கும். என்னை

விடச் சோகமாக எய்வாருக்கும் இருக்கும். அவன் தன்னை அடக்கிக் கொண்டான்.

நிலா உற்சாகமின்றிக் காபந்தது.

அவர்கள் தனித்தனியே ஏதுநிதித் துங்க முயன்றார்கள். அவளுக்கு வெற்றி. அவனால் துங்க முடியவில்லை. கடலோரை. இடைவிடையே வந்திரத் துப்பாக்கியின் அறைகூவல்கள். விமான நடமாட்டம்.

பின்னிரவில் அவன் அவளை நெருங்கித் தொட்டான். விழித்துக் கொண்டான்.

"பொறுப்புடவாமா?"

"இன்னும் விடியலே."

"ஏன் எழுப்பிவிட?"

"ஒரக்கம் வரலே."

அவன் புரிந்து கொள்ள விரும்புவான் போல் பார்த்தான்.

"பேசுக்கு துணைக்கு ஆரோ வேண்டும் போல நெருங்கியே ஓர் இம்மை."

அவன் எழுந்து உட்கார்த்தான்.

பெண்ணுக்கு அநாதைமை எய்வளவு ஈக்கிரம் புரிந்து போயிற்று.

"நெனப்பு பொனைப்பைக் கெடுக்கும்."

"ஆதான் பொனைக்கப் பாத்தமே."

"பொனைக்க வரைக்கும் நிம்மதிதானே"

"அந்த நெனப்பு போயுமா?"

"அதுக்கு என்ன பண்ண? அண்ணாத்தான் கண்ண. உயிரு இருந்தா ஆதான் விதி. கெட்ட கைவிடப்போட்டு நல்லதைப் பிடிக்க வேண்டியதுதான். கொடுத்தா வச்சிருக்கோம் அதட்டிக்கேட்டையும் வேண்டியப் பாக்கயும்?"

வாயில் தூனாக வந்து விழுந்த வார்த்தை போல் அவன் சொன்னான். தேற்றவில்லை. நெளிய சொல்லவில்லை. எய்வாறு இருக்கும் விளைவு பெறுமானமும் உரிய மதிப்பும் தெரிந்த விவகார அறிவோடு சொன்னான். தூங்கிக் கொண்டிருந்தவனை எழுப்பிய தற்றம் உறுத்திற்று. அடுத்த உறக்கத்திற்கு உத்திரவாதமற்ற ஓட்டப் பந்தவத்தில் என்ன மடமை!

"த படுத்துக்க. உறங்கு."

"பரவாலலே."

"ஒரக்கத்தைக் கெடுத்துட்டேன்."

"விடுங்க. என்னமோ ஒரு உரிசை தோணியிருக்கு."

உரிமை!

அவன் நினைவு அகிர்த்தது.

அவன் கதிர்வாரிப்பதா இம்மை தான் உடுத்துக் கொண்டதா?

அவன் அவன் கையைத் தொட்டு இறுகப் பற்றினான். இச்சையில்லை. உடல் தேவை வின் உபத்திரவமில்லை. கரை தட்டுப்பட்ட மாதிரி ஓர் ஆனந்த அமை.

விடிவதற்கு முன்பு அவன் அவனை எழுப்பினான். படகுத் துறையில் சிறு

"நிபாயனிக் குப் புண்டவை வாங்கித் தந்து போதாது; ஜாக்கெட்டும் வாங்கித் தா'ந்து பெண்டாட்டி பிராணனை வாங்குறா!"

"நியாயமாதானே கேட்டுறா. வாங்கித் தருவதுதானே!"

"அவ பட்டு ஜாக்கெட் கேட்டாலும் வாங்கித் தந்திறுவன்? புயலட் ப்ருப் ஜாக்கெட் இம்மே கேட்டுறா?"

— கே. ஜி. எஃப். பழனிச்சாமி.

உட்டம். பயணக் கூலியை அவள்தான் ஓராராகக் கத்திரித்து நிரீணயித்தான்.

உட்டம் பார்த்தது. புரிந்து கொண்டது.

"ஒரு தாலியைக் கட்டி வைப்பா." ஒரு சூழிவடி யோசனை சொன்னார். அவள் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். வெவ்வேறு குத்துத் தெரியும் வெற்றியின் சின்னத்தை விட வெற்றி எவ்வளவு பெரியதென்று.

உயிர் மீட்டி எழுந்த போது

புடகில் மலர்ந்த
அுகதிகள் காதல்

வாழத்தற்கும் உயிர்களின்
கண்ணி கமித

உயிர் மீட்டி எழுந்த போது
புடகில் மலர்ந்த
அுகதிகள் காதல்
வாழத்தற்கும் உயிர்களின்
கண்ணி கமித

"மாணம் மலர்" நாளிதழில் வெளி வான இச்செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுகதையொன்று எழுதலாம் என வேரகளை தெரிவித்த வாசகர்: 'கவிட் ரவி'. சும்ப கோணம் - 2.

மிக புத்திசாலித்தனமான ஒன்றை உட. அடுகமான தன்னைப்போல கில் செல்வமும் அடிக்கவருகளை விட்டுப் போகிறான்.

— மார்க்ஸின் கோடல் கொள்கை.

COUNT DOWN — 11

“நீ மனிமாதனிப்பிடுத்ததான் வரு இறல் எல்லு தான் எப்படி தப்புவது?”

ஊர்மாவின் குழப்பமான குரல் அக்கதனின் ரத்தத்தில் எத்தோடித்ததைச் சேர்த்தது. மனிமாதன் ஊர்மாவைப் பார்க்க வந்திருந்தான் என்பது இப்போது திசைய மாறி விட்டது! இவ் அவன் எங்கே போயிருக்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் — எப்படியாவது!

“மனிமாதன் எல்லவையிலிருந்து துரத்தப் பட்டதை உன்னிடம் சொன்னானா? இந்திய ஆர்மியை ஏமாற்றக் குடியானவன் போல் வேஷம் போட்டதைச் சொன்னானா? வாரியல் விலிப் பிடித்து ஏறி வந்ததைச் சொன்னானா? இதில் எல்லவையு தூரம் உடைத்துத்தெரியும் என்று தெரியாமல் மனிமாதனைப் பற்றி நான் உனக்கு என்ன சொல்வது?” — அக்கதன் குவ்வொரு விரவாக மடக்கிக் கேட்டதும் ஊர்மாவின் மூட்டாத்தனமான கண்களில் தழும்பம் அதிகரித்தது.

இவ்வளவு தூரம் கரெட்டாகச் சொல்விறன். அப்பறம் ஏன் எங்கேதெ கணை செல்வவிலையை இவன்?

“இதோ பார் ஊர்மா. எத்தியமாகச் சொல்கிறேன். மனிமாதன் ரயில்களில் டேஷனில் ஒளித்திருக்கிறான். அவன் விட்டுப் போன பொருளை எடுத்து வரத்தான் என்னை அனுப்பினான்.”

“சரி வா. அவனை எங்கே அழைத்துப் போனேன் என்பதைக் காட்டுகிறேன்.”

ஊர்மா ஊட்டரி கதவைத் திறந்தான். அக்கதவை அனுமதித்தான். விசைக்கு கணைப் போட்டான். கதவை இழுத்து மூடினான்.

காரேஜு போன்ற அந்த இடத்தில் ஒரத்திலிருந்து வந்திருந்த அந்தப் பழைய காரரைப்

முகத்தைப் பெரித்தய மர்மக் கை!

பார்த்தான் அக்கதன். தெருப்புக் காயம் பட்டது போல் வர்ணமிழந்து, துருவேறிய ஆண் உடலைப் பார்த்தான்.

இங்கே மனிமாதனுக்கு என்ன வேலை இருந்திருக்க முடியும்?

காரேஜு வேறு வாகனமோ எடுத்துப் போக வந்திருப்பானோ? அப்படியானால் அவன் ரயில்களில் டேஷனில் ஒளித்திருப்பதாய்ச் சொன்ன போது ஊர்மா உஷாராகி விடுபானோ?

அக்கதனுக்குப் புரியவில்லை. அந்த காரேஜை கண்களால் வாரினான். மேலே இரண்டு டிபுப்வைட்கள். கலரோரமாக இரண்டு டபர்கன். ஒரு தகர டப்பா. தவரவில் அங்கங்கே ஆயில் மற்றும் மிரீஸ் கரை. கைகள் சே குமிடத்தில் கலரோடு பொத்தப்பட்ட எலக்ட்ரிக் ஓயர். உயரத்தில் ஒற்றை ஜன்னல். அக்கதன் பார்வையை மறுபடி வந்த வழியே செலுத்தினான்.

உட்கைச் சே குமிடத்தில் பொருத்தப்பட்டிருந்த ஓயர்களை மறுபடி பார்த்தான். விளக்குக்களால் காரம் ஸ்விட்ச் போர்டு இருந்த எதிர்ப்புறத்திலிருந்து வந்தது. அப்படியிருக்க இந்த ஓயர்களுக்கு இங்கே என்ன வேலை? ஓயர்களை அவன் பார்வை தொடர். அது கார்டுகளில் பூமிக்குள் போனது.

அக்கதன் ஊட்டரி கதவு மூடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இன்னொரு முறை பார்த்தான். கார்டுகே சென்று உள்ளே எட்டிப் பார்த்தான். எதத்து போன சீட்கள்.

டிக்விவைத் திறக்க முனைந்தான். தோனில் கை விழுந்தது. ஊர்மா!

“அதைத் திறக்காதே.”

“ஏன்?”

“மனிமாதன் எதைமோ விட்டு விட்டுப் போனதாய்ச் சொன்னாயே. அதை மட்டும் எடுத்துக் கொள். இடத்தைக் காலி பண்ணு.”

அஞ்சலா கைக்கேஸ்ராஜ்

“இதைத் திற” அச்சதன் மிரட்டலாய்த் தொண்டான்.

ஷர்மாவிற்கு முதன் முதலாயாகச் சந்தேகம் எழுந்தது.

“யார் தீ?”

“இந்தியன்.”

“சிக் அப்ட்” ஷர்மா அச்சதனின் கழுத்தில் வகை வைத்தான். அச்சதன் கடம்பை அரைத்திருந்த திருப்பி, இடது முழங்கைவை ஷர்மாவின் தாளை மிக அழுப் பிடுவான்.

ஷர்மா சினையுணைத்து விழுந்தான். அச்சதன் தாளை வெகத்துடன் செலக்ட் பட்டான். நூறு விண்டிகள் வரப்பதற்குள் ஷர்மாவின் எககன் முதலியவை கிட்டப் பட்டி விட்டன. கால்கள் இரண்டுப் பெருக்கி, கவிற்று விடங்கிக் சிக் சிக் கொண்

டன.

“யார் தீ?” ஷர்மாவின் தூலில் இப் போது மிரட்டல் இல்லை. பயம் இருந்தது.

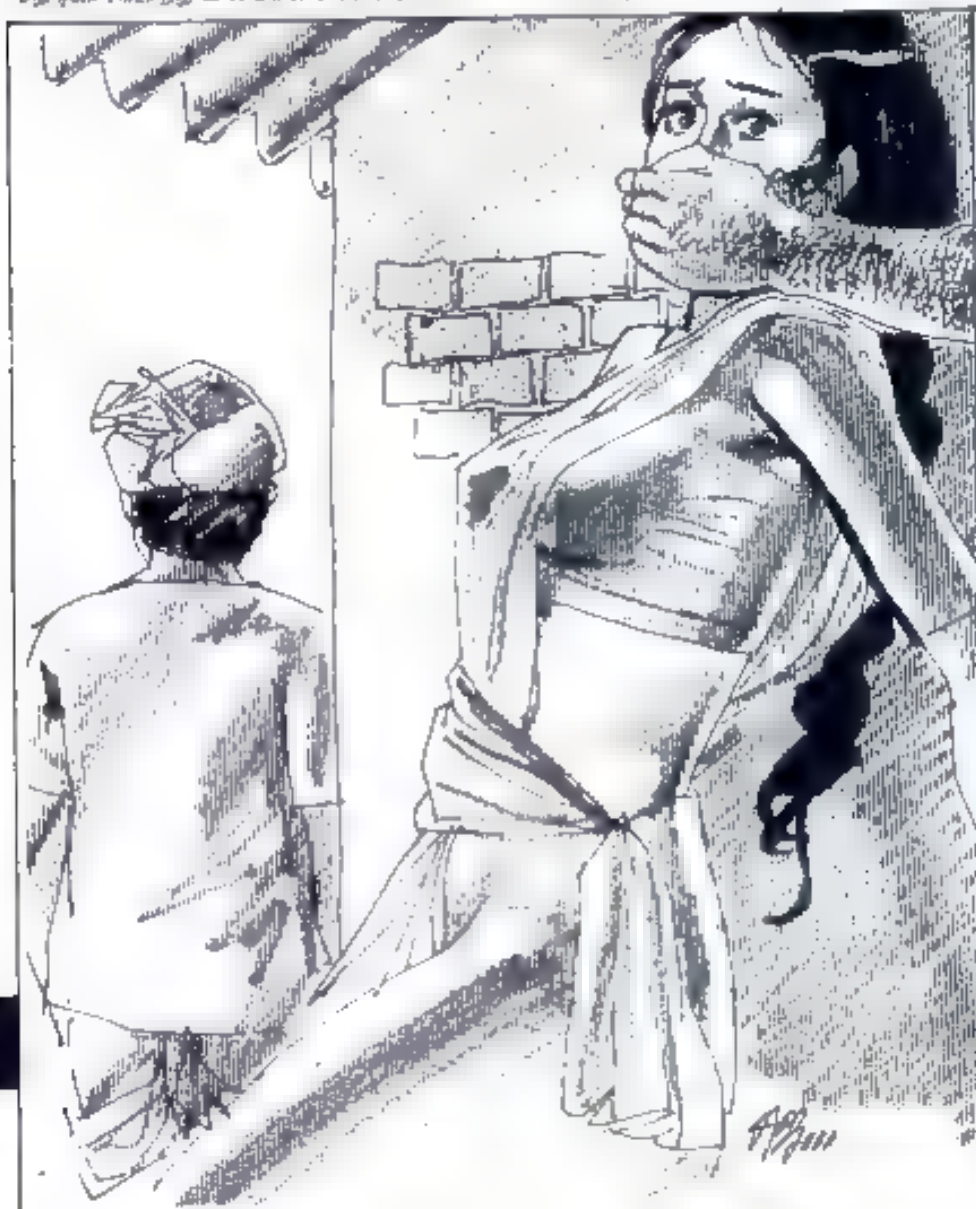
அச்சதன் அவனை உதாசினம் செய் தான். காரோஜ் ஈனையிலிருந்து ஜாக்கெட் கம்பி எடுத்தான். காரின் பூக் கினைப் பெயர்த்துத் திறத்தான்.

பூக்கியில் கரிணையாக சிறுத்தப்பட்டிருந்த ஆறு கார்பாட்டிகள் அவன் புதுகைகளை உலர்த்தின.

காரின் பரணைகளைத் தொப்பது கவிய மாறிருந்தது. திறத்ததும், “வாரோஜ்... வாரோ” என்றான். ஒரு ரெடிமோ ஸ்டீர் ஷரீவை இங்கே இயங்கிக் கொண்டிருந் தது போலிருக்கிறதே.

“யார் தீ?”

“உனக்கு நேரம் இல்லாததே கேட்கத்

தெரியாதா?" - அக்கதன் அவனை நெருங்கி மார்பில் தன் முதுங்காளைப் பதித்து உட்கார்த்தான். "நல்ல பிள்ளையாகச் சொல்லி விடு. மணிமாறன் பங்கைப் போலித்தெரியா?"

"தெரியாது! தெரிந்தாலும் சொல்லு வேன் என்று எப்படித் தெரிபார்க்கலாம்?"

அக்கதன் தன் பாக்டெட்டில் துத்து நகம் மெய்தும் சுதலியை எடுத்தான். ஷர்மாவின் முகத்துக்கு நேரே ஆடினான். "எனக்கு நகம் மெய்தும் இந்த நெயில் கூட்டி இப்போது கஷ்டம் இல்லாமலான வெட்டிப்போடு நான் என்று ஷர்மாவின் கண்ணாடிகை எடுத்தும் போனாலும், ஷர்மா முகத்தை இடலும் கவனமாக அகராமாயிப் புரட்டினான்.

"தெரியாது. எனக்கு சத்தியமாய்த் தெரியாது."

அக்கதன் ஷர்மாவின் முகத்தை ஒன்றாகக் கையால் புரளாமல் நிறுத்தினான். நெயில் கூட்டின மறுபடி மிக அருகே எடுத்துப் போனான்.

"மணிமாறன் பாகிஸ்தானுடன் பேசுவே போது என்ன வெளியே அதுமயி விட்டான். அவன் என்ன பேசினான் என்று கூட எனக்குத் தெரியாது."

அவனுடைய குரலில் அச்சம் தெறித்தது.

அக்கதன் அவனை விடுவித்தான். அவன் பேசுவது கண்ணமதான் என்று தோன்றியது.

"பாகிஸ்தானிற்கு எந்த அமைப்பினர்? ஷர்மா சொன்னான்."

அக்கதன் காது நெருங்கி புரண்ட மிட்டனா முடுக்க முனைத்த போதுதான். அளதப் பார்த்தான். கையவகத்திற்கு ஒரு பெப்பர் கசங்கலாய்க் கீழே கிடந்தது. அது கத்தப்படிவாமல் இருத்தினி தந்து அது கிடத்தியதான் போடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று கணர்த்தான். தனித்து எடுத்தான். நிறுக்கபாடி தனக்குத் தனக்கெனப் படித்தான்.

M-Z-W-I-Z-H

M-Y-O-E-Z-N-Z-M-N

W-Z-M-X-Y-I

ஷர்மாவின் முகத்துக்கு நேரே அந்தப் பேப்பரை ஆட்டினான். "என்ன இது?"

"சங்கெத பரவலா. எனக்கு அரிதும் தெரியாது. சத்தியமாய்த் தெரியாது."

கூனன் அருந்தால் அந்தக் காகிதத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தான்.

"கோ! வெட்டிஸ்... ஏதெண்டி துக்கு ஏதெண்டி வெய்யேறு விதம் இருக்கும்!"

"அரிதும் என்ன கானவ?"

"எனக்கோ, உனக்கோ எட்டென்று புரிந்து விடாது அக்கதன். இதற்கென்றே

எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள்."

"நான் பார்க்கலாமா?" கதவுக்குப் பின்னாலி தந்து சாத்தினியின் தரவு வந்தது. கானல் அருந்தான் புரளவை சொல்தார். "பார்க்கு, புரிந்தா பார்!"

சாத்தினி மொனடைக் ஹரலில் புரளவைப் போல் தடுத்து வந்தான். முகம்சோகல் னயம் விடவி கஷ்டநிலைக்குத் திருமப ஆரம்பித்திருந்தது சிவப்பு நகம் புலப்படுமி அளவிற்கு மிதலுவாய் இருந்த தள விரல்களால் அந்தக் காகிதத்தை அவரிடமிருந்து விரிவினான்.

"கண்ணன் இந்த மாதிரி எடுத்துக் களையவைத்துக் கொண்டு சில மையம் காத்ததை என அமைத்துக் கொண்டு தங்கலாந்தாரித்திருக்கிறேன். ஆனால் அக்கதன் என்ன என்று எனக்குப் புரிந்ததில்லை." அவனுடைய தரவு மொற்றத்தில் தேய்ந்தது. "இது ஒ.கே." என்றார் கானல்.

"நான் எனக்கு ஒரு வரதம் தருகிறேன். அக்கதன் அளத எடுத்துக் கொண்டு போய் சோகலன் எல்லாளை மீட்ட பண்ணு. அவன் ஒரு னாபர் எக்ஸ்பர்ட். அவன் கனக்கு நொல்ப் பண்ணுலான்." கானல் அக்கதனை எரிட்டுப் பார்த்துச் சொன்னான்.

"தானும்வாடாமா?" என்றான் சாத்தினி எக்கதனாக் கனக்கையும் தாலிலும் காட்டி. "ஒரு வேளையும் சொல்லாமல் இங்கே உட்கார்த்தி தப்பது எனக்கு தோம்ப போரடிக் தெறு. அண்ணன் ஆசையுடன் ஆரம்பித்த கடைகைக் கூட இன்னொரு காளாய்த் திறக்க விரும்புக."

"அரினா அறுபடுவாய்கள் கம்பா இருக்கப் போவதில்லை சாத்தினி. கடைகைக் கன்கானிப் பார்கள். எந்த ஆபத்தும்கனக்கு ஏற்படக் கூடாது என்று நான் கூட வைத் தெற்கு கொண்டாடி. என்று சொன்னேன்." கானல் அருந்தால் சக்கர கற்காலியை அவளை புறம் திருப்பினார்.

அக்கதன் அவளை அறுமதிக்காகப் பார்த்தான்.

"அளதத்துப் போ. ஷர்மாவின் எ செலுது" என்றார் கானல். "ஷர்மாணை அசிரன்ட் பண்ணி விசாரணைக்கு எடுத்துப் போல் விட்டார்கள் என்று நிறுஸ் வந்தது. அக்கதன் என்றார் நிரசேர்க்கையாக.

மீளா தன மொனடை அக்கதன் திவலியின் அளக் கயாதது மெலிந்த விதிகாரில் செலுதுக் கொண் காரரின் சாத்தினியின் காலனை அக்கதன் தான்களை போப்பிறிருந்தது. விவதி தப்பங்கலில் அவன் மொலப்படுத்திக் கொண்வருகாத அவன் புறம் சாய்ந்த போது, அவன் கத்தினி. நந்து விவதிப் பறந்த மலிசினுடன் அவன் நெற்றியில்,

காந்திக்கு ஒரு கோயில்!

சாந்திநிலைய தாரு அபேகமாக மறந்து விட்ட இந்த நேரத்தில், அவருக்கு ஒரு கோயில் இருக்கிறது என்பது ஆச்சரியமான விஷயம் இல்லையா? காந்திநிலையம் குழு உருவச்சிவை இங்கே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. நிசைசி பூஜைகள் நடக்கின்றன. கோயில் புது வர்ணம் பூசப்பட்டு, தன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கோயில் எங்கே இருக்கிறது? சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலையத்தின் முன்புறம் காந்திக்கான கோயில் தாங்கு தூண்களுக்கு மேல் சிறிய கோபுரத்தோடு காட்சியளிப்பதைக் காணலாம். சென்ட்ரல் ரயில் நிலையப் போர்ட்டர்கள் இந்தக்

கோயிலைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அம்மாதம் தங்கள் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு முன் இந்தக் கோயிலுக்கு வந்து பக்தி சிரத்தையோடு வழிபட்டு விட்டுச் செல்பவர்கள்.

தகவலும், புண்கப்படமும்:
சிறுமுனக ஜி. கதிரேசன்.

மூக்கில், சில சமயம் உதடுகளில் வருடிய பொது அவனுள் மத்தாய்ப்புச் சிவிரிப்பு.

“அச்சுதன், உங்களை முதன் முதலில் சத்தைக் கீற்றும், புண்ணைகையமாகப் பார்த்த பொது, ஒரு சாதுவான கவர்ன்மெண்ட் குமாஸ்தாவாகத்தான் நினைத்திருந்தேன்.”

“இப்போதும்தான் சாதாரண குமாஸ்தா தான். மாதச் சம்பளம் தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.” அச்சுதன் புண்ணைக் காணாமல் சொன்னான்.

ஜெபத்தைத் தொட்டு, பார்லிமெண்ட் ஹவுஸை வட்டமிட்டு, கன்ஸ்டாபிளா மார்க்கில் வேள் நுழைந்தது. உயரமான கான்கிரீட் கட்டடங்களுக்குப் பின்னே அடக்கமாய் இருந்த பழைய வீடுகள் அடர்ந்த ஒரு சத்தை இருக்கியது.

“என்ன உங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்” என்றான் சாந்தினி.

“என் மேல் கொஞ்சம் தஞ்சம் இருந்த மதிப்பும் போயிருக்குமே?”

சாந்தினி சிரிக்கவில்லை.

“அவரைக்கு என்னிடம் என்ன சொன்னீர்கள் ஓராமிருக்கிறது, அச்சுதன்?” நிம ரென்று அவன் குரல் தழைத்து உணர்ச்சி கர்மணதும் அச்சுதன் அவனைப் பார்த்தான். “உணக்கு நான் இருக்கிறேன் என்றிரி களை?”

“தான் மறக்கவில்லை, சாந்தினி.”

“அப்பறம் தீங்கனும் ஏன் அவ்வனைப் போல ஆபத்து திறைந்த இந்த வேலையில் ஈடுபடுகிறீர்கள்? வேண்டாம் அச்சுதன்.”

வேன் ஓர் இடித்த கம்பவுண்டிற்குள் நுழைந்தது. தின்றது. இறங்கினார்கள். சிமெண்ட் தூண்களில் ஆம்பெண்டால் உறைகள், ஒற்றைச் செங்கல் கவர்களால் தடுப்புகள், கோதுமை மூட்டைகள் ஒன்றன் பீது ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டிருந்த அந்த கோடவுளிற்றுள் நுழைந்ததும் ஒரு மர நாற்காலியைக் காட்டினான் அச்சுதன்.

“இங்கே உட்கார் சாந்தினி.”

முண்டாக கட்டி, பனியன் அணிந்த ஒருவன் பிரசன்னமானான்.

அச்சுதன் கடிதத்தைக் கொடுத்ததும் எடுத்துக் கொண்டு உள்ளறை ஒன்றிற்குள் மறைத்தான். மறுபடி வெளிப்பட்டு, அச்சுதனை உள்ளே அழைத்துப் போனான்.

சாந்தினி கோதுமை வாடைவை நுகர்ந்து கொண்டு, அந்தப் புதிய, சூழ்நிலையில் ஒவ்வாமல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

ஜந்து நிமிடங்கள் தகர்த்திருக்கும்.

“மேடம்” என்று குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தான்.

“அச்சுதன் சார் உங்களை அழைத்து வரச் சொன்னார். இப்படி வராதீர்கள். பின்புறமாகப் போய் விடுவோம்.”

அவன் வாசல்படியைத் தாண்டியதும் அவன் முகத்தைப் பின்புறமிருந்து ஒரு வலுவான கை அழுத்திப் பொத்தியது.

சாந்தினிக்கு மூக்கத் திணறியது.

(தொடரும்)

என் மனைவிய வாங்கிய மரண மக்கள்...

ஆயிரம் விட்டதும் மாலை எலெக்ட்ரிக் டிரைவிங்ஸ் நெடுகலில் கால்கி களைத்துப் போய் விடு வந்தேன். இனிக்குக் கதவைத் தள்ளி, அகலத் திறந்து உள்ளே நுழைந்த பொழுது, பழைய இரும்புக் கண யில் கொலையினலக்கு வாய்விட்டுப் போட்ட மின் ஹெட் லாஸ்டிக் 'லொடக்', 'லொடக்' என சுற்றிக் கொண்டிருந்தது.

அந்த 'லொடக் லொடக்' சப்தமே இருக்கும் நிமிஷமையும் கெடுத்து விடும் போலிருந்ததால், அந்த நிறுத்தப் போன நான், அனாதையில் நடுத்தாய்க்கமாக என் மனைவி கமலா தேவி நாவல் (இரவல்தான்) வாசித்துக் கொண்டிருப்பதை கண்டு என் எண்ணத்தைக் கைவிட்டேன்.

கைப் பையை மேலே மீது வைத்து விட்டு நாதகாலியில் கட்டிகார்த்தது நான் தாமதம். கோபத்தில் பல்லை நன்றாகவிற எங்கள் ஆபீஸ் மாடுனேஜர் மாநிரி. நாதகாலி செவிதோடு சந்தங்களாக கண்டாக்கியது.

என் இல்லத்தாரி நாவலைத் துறையில் நுழை விட்டுப் பதறி நிரிந்தான்.

"தீங்காளா? இப்படி உடம்புக் காண்ட மாநிரி சப்தம் இல்லாம வாழ்ந்துப் பறந்தே போனிடேன், என்நான் அவன்."

அவளை நான் பறப்படுத்தி விட்டது எனக்கு சொல்லொண்ணாத சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. மனைவியின் புத்தாளனையில் ஒலிப்பவன் என்று என்னைக் கேள் செய்யும் நன்மக்கள், என்னால் என் மனைவி பறந்து நடுத்தி நிற்பதைப் பார்த்திருக்க வேண்டியே! (அந்தச் சமயம் அவள் படித்துக் கொண்டிருந்தது பவங்கர மரம நாவல் என்பதால் நான் பார்த்தான் என்பது வேறு விஷயம்.)

கமலா உள்ளே சென்றால், நான் கை, கால் கழுவிக் கடை மாநிரிக் கொண்டே காப்பிக்காகக் காத்திருந்தேன். உள்ளே காப்பி மணத்தது. சற்று நேரத்தில் என் இல்லம் இல்லாதவளாக அதாவது காப்பி இல்லாமல் வந்தான்.

"ஏங்க, தீங்களும்தான் சம்பாதிக்கிறீங்க. எதிர் விட்டுச் சங்கரனும்தான் சம்பாதிக்கிறான். அவன் எப்படி பிரிட்டி, கலா ம விட, விடி போன்று அமாக்களமா இருக்கான்! தீங்களுமே இருக்கீங்களை ஒரு பழம் பூவுக்கும் வக்கில்லாம...!" என்று பொரிந்தான்.

(காப்பி மணத்ததோ ஏன் தரல்களை! எல்லாவற்றையும் தானே துடித்து விட்டாரோ!)

அவருடைய பேச்சின் மீது எனக்கு ஆச்சரியம் கண்டாவிற்று. ஏனெனில், சம்பாதிப்பவன் நானென்றாலும் செலவுதிப்பவன் அவனாவிற்றோ! முதல் தேதி சம்பளம்... 5 ரூபாயும் மிடுங்கிக் கொண்டு, இன்னும் ஆபீஸ் புறப்படுகிற சமயத்தில் கையில் ஒரு ஒருபாய் தருவான். அதையும் பஸ், 12 என செலவழித்து விட்டாமல் சாவங் காலம் விட்டு நிரும்பியதும் முழு நேரட்டாய் அப்படியே அவளிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும். இந்த வச்சணத்தில் கலரிடம் விடும், சிரித்தும் அவருக்கு நான் எப்படி வாங்கிக் கொடுக்க முடியும்! இப்பொழுது இருக்கும் கறுப்பு - வெள்ளை நிறியை என் சிறுவெதன் பது ம. வி. வங்கியும் பொழுது பழையதைப் பழைய நிலைக்குக் கொடுத்தது.

என்ன பதில் சொன்னாலும் அவனுடைய வாயில் அகப்பட்டு அபாயமடைப்பட்டுப் போகிறவன் நான்தான். எனவே, எதுவும் பேசாமல் காப்பி கிளக்காதா எனக் கேசர் டூயன் காத்திருந்தேன்.

"நகையென்ன, நட்பென்ன, ஹிஸ்ப் புண்டலையென்ன என்று அந்தச் சங்கரனின் சம்சாரம் அம்மன் சிவையாதிடு அவங்கரிச் சக்கிட்டுப் போறா... எனக்கு தீங்க என்னத்தை வங்கித் தந்திர்ங்க!"

"சரிதான். அடுத்தாத்து அம்புதுத்தைப் பார்த்தேனா..." என்று இலன் பாடத் தொடங்கி விட்டான். பல்லவி, அலு பல்லவி பூடித்து காப்பி எப்பொழுது கிளக்கும்!

சந்திரித்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "காப்பி தாயேன்..." எம்தேன்.

"காப்பியா? இன்னும் துடிக்கவையா?" என்றவன் சமையலறையிலிருந்து ஆறின் காப்பியைக் கொண்டு வந்தான். ஒன்று மிக்கவாதற்கு இது பரவால்களை என.

புத்மா மாநீசர்

அந்தக் குளிர்ந்த செவ்வகை வயிற்றிலும்
சைத்தியோன்.

"என்னவோ, நான் பட்டுக்குத் தொண்டிட்டு
குத்தேன். நீயும் பட்டுக் குத்த..."

"ஓ! பட்டுக் குத்தேன்... உப்பைப்
பணத்தை உங்கிட்டேதானே பூபூசைக்
கொடுக்கிறேன். கலர் மலி போ. நீயே நேர்
திரை வாங்கணும்..."

"ஆமா, பெரிய உப்பைப் பணம்! என்
னாது குப்பாய்! நானானதால் இந்தக்
குத்தப்பத்தை நடத்தறேன்..." என்று நேரம்
பட்டையில் மோவானவ இடித்துக் கொண்
டான் என் துடிப்பதில்.

அவன் கொண் தொருணைவப்
பார்த்து, எதோ பெரிய துடிப்பத்தை நடத்து
வதாய் நினைத்துக் கொண்டாடிக்
கூனும், என் மனைவியும், எங்கள் செவ்வ
புத்திரன் ஒருவனும்தான்.

உயர் திடீரென நினைத்துக் கொண்ட
வன் போய் கொண்டான். "உங்க ஆய்க்
கொண்டியிலிருந்து பணம் உடன்
வாங்குங்கமேன்."

"எதுக்கு உயர்! கலர் மலி. வாங்கலா,
பட்டுப் புது. எவ்வாங்கலா ஆவ்வது நான்
கொண்டியா? எனக்கு மித்திரப் போனான் இன்
டாயிரம் ரூபாய்தானே உடன் இடைக்கும்..."

என்று என்னைவறிவாமல் இடைப் பணம்
கிட்டேன்.

என் மனைவி என்னை ஒரு பார்வை
பார்த்தானே பார்த்தவா.

"ம. வி. மட்டுமல்ல, நீசிட்டி, மிக்ஸி
எல்லாம் வாங்கப் போறேனாக்கும்.
இன்னடாங்கென்கட்டிக வாங்கிட்டாப்
போகும்."

எனக்குத் தன்னைவத், சற்றிவது,
"தவணை முதலிலா! மந்த தவணை
எக்கச்சக்கமா வகுமே!"

"ஆறு என் உயர்வா, நீயும் கொண்னை
மட்டுமே செவ்வுகம்" என்று கட்டணைகிட்ட
பாள் என் துணைவி.

மிறுதினமே நான் உடனுக்கு எழுதிப்
போட்டேன். அது சாவுணாடிக் கையில்
இடைப்பதற்குள்ளாகவே விட்டிக் கொக்கைக்
கெடுவிய ஆரம்பனாறிற்று. முதலில் பெட்
ளம்பி உட. போர்டு தண்ணீர் பஞ்சுமின்றிச்
செந்தை. எம்பலா சாதத்திற்கு எங்கும்படி
வாக சாத்தின் தடமாட்டம் அடிக்கடி இருத்
து. சில உயர்க்கைல் "எவ்வறி நினை
எக்கச்சக்கமாய் ஏறிட்டுதுகம்" என்று
அப்பனாழம், சை சாதமுமாக என்னைப்
பட்டினி போட்டு விடுவான் பாவி.

இதனால் மானம் தான் வீட்டுக்குள்
முழந்த போது. என் எண்ணியபட்ட கை,
மேனது மீது கடை பரப்பி வைக்கப்பட்ட
பிசுந்த புதிய பிளாஸ்டிக் கடை. அழாவினிய
தம்மாள், ஓர் ஊர் போர் தெரியாத சோப்புக்
கட்டி, ஓர் எவர் சிவவர் தேக்காண்டி.

"இதெல்லாம் புதுசா வாய்க்கிவிடா
கமலா?"

"ஊசாக் செவ்வழிக்காமல் சிக்கனைப்
பிடிக்கும் வுழியைத் தேடிட்டு இருக்கேன்.
நானா போய் இதைவெல்லாய் விடை
கொடுத்து வாய்க்கியேன்! எல்லாம் இனி
மாயக் கிடைத்தது" என்றான் கமலா.

"இளமா? இளாய் கொடுத்த புண்ணிய
லாய் யார்?"

கமலா உள்பேர் போய் ஒரு பெரிய கைவைத்
தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டிருந்த
தான். செவ்வ தேர்ன் மாதிரி ஒவ்வொரு
சாமரங்களைக் கொடுத்துக் காட்டினான்.

"இந்தச் சோப்பும் பொட்டவத்தோடு
கிடைத்தது இளம்பூக்கி கடை. பாக் பவுடர்
டப்பாபோடு தம்மாள் கிடைத்தது. இந்தப் புண்
கனியு டப்பாபோடு சோப்புக் கட்டி
கிடைத்தது..." என்று அறிக்கிக் கொண்டே
போனான் என் புத்திரனின் மனைவி.

"எத்தனை சாமரங்களைப் அபசா
செவ்வழிக்காமல் பெற்றிருக்கிறேன் பாத்த
கிங்களா!" என்ற பெருமை அவனுடைய
தரவில் ஆத்திரி வெள்ளைப் பெருக்க போக
போய்க் வந்தது.

சோப்பும் பவுடர் போக் ராட்சத்தமான
பெரிய கைவை.

"இவ்வளவு நமக்கு எதுக்கு கமலா? இது
ஒரு ஆறு மாதம் காலம் போயிருக்கே!"

"வரட்டமே. கைட்டுப் போடுற
பொருளை என்ன!" என்றான் சர்வ
அவல் கிளமாரா.

"புன் பாதை நாம உபயோகிப்பதில்
வைவே!" என்று இயுத்திதன்.

"அதற்கென்ன, உபயோகித்தாய்
போச்சு!" என்று அதற்கும் விடை தவாராய்
வைத்திருந்தான்.

"நம் வீட்டு வேயாருக்கும் புண்ணு பொடி
கண்டாவதில்லைவிய..."

"அதற்கென்ன, கண்டாக்கிக்கிட்டாய்
போச்சு!" என்றான் கட்டெடை தாக்கைக்
கூத்திகொண்டு என்னைப் பார்த்து ஒரு
முதிர்ந்தான். அடையப்பா! பத்திரகாசி
தோற்றான் போங்கள்!

"இத்தனை சாமரங்களை இளமா
அள்ளிட்டு வந்திருக்கேன். ஒருபுகழ் கிளாழ்
இல்லை. கக்கனைவைப் பாடு கக்
கனைவை." என்று அவன் சிறவும் தான்
காலை இறுக்கமாய் புடிக்கொண்டு விட்டேன்.

இதையிடமாக வேல் பணம் கிடைத்
தது. ஒரு பெருக்கத்தத்தில் கலர் ம.வி.யும்.
விடிவோவும் வந்து சேர்ந்தன. மாலை ஆறு
மணிவானால் வீடு முழுவதும் ஜனம்
பெருக்கம்.

காங்கிரசுக் சமையலறைக்குள் முழந்த
தான். அங்கே என் மனைவி தகவிக்
கானில். "இத்தனை போர் இதக்க நீக்க
யா! நம் உயிராகக் காப்பி அடித்தால் நல்லா
விக்னோ. அதனாக், காப்பி கிடைவாது!"
என்றான்.

எனக்கு அடிவலித்திருந்து ஆத்திரம்
பிழிந்தக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய
தலைமுடிவைப் பிடித்து இயுத்தது... ம.வி...
பிடித்துவெல்லாய் வெளியே வந்தது...
எல்லாம் என் கற்பனையில் சென்று பார்த்து
என் ஆத்திரத்தைக் களீத்துக் கொண்டே
நேன்.

சர்க்கரையின் ஆதிக்கம் மானமாய்...

நம் கவனி —
அறிவுக்குக் குழி தோண்டி
படிப்புகும் பந்தம் போடுகிறது...

தரத்த உலர்ந்தவதற்குக் கூறிய
புத்தகங்களின்
எடைவைத்தால் உலர்ந்தினார்கள்...

பிஞ்சுப் பூக்கள்
புத்தகப் பெரி கைத்தநில்
வளர்த்தது —
படித்த வர்க்கமல்வ...
தெற்றியின் கருக்கமே...

இத்தப் புத்தக மகலகைச்
கைத்தாய் —
அனுமனுக்கே உட
பலம் அற்றப் போக் கிறும்...

தகைய வேண்டிய படிப்பு
நினைக்கப் படுகையில்
சேர வேண்டிய பள்ளி
நினைவி கிறுகிறது...

வாழ்வின் அச்சுத்தகவைக்
கவலியின் நினைத்து
ஆன்மாவின் வெக்கனை
அகரத்து விடாநீக்கம்...

“எதுக்கு, என்னைச்... ‘சமாநாடம்’ பண்ணீங்க?”

“உங்களுக்கு, ‘அப்பது ரூபாய், நர வாழ்வு இருந்தேன்! வாசல்களையே, மியூன் பந்து ரூபாயும், எழுத்தர் இருபது ரூபாயும், வாங்கிட்டாங்க...!”

— ஆர். அப்துல் சலாம்.

திருபதி: நீங்க ஆசனியப்படுகிற மாதிரி நிகழ்ச்சி ஏதாவது உண்டா?

நடிசை: எனக்குத் தயாரானவா, முழுசா ஒரு மாதம் ஆயிரக்கூ அப்படியும் அவரை ‘டைவர்ஸ்’ பண்ணணும்மென்ற என்னைத் தயாரானதான் பெரிய ஆசனியமா இருக்கு!

— சீர்காழி வி. ரேவதி.

பீரீட்டித் துபத்திக்கோக்கெய்யெண்டாம். அது புது மனையிற் போல் பார்வைக்குக் கவரக்கொத்தாவிருந்தது. இதந்து பார்த்துக்கொண்ட அது வெள்ளையாட்குக் குப்பை மெடு என்வது தெரியும். துப்பெயில் கலர் தண்ணீரை நிரப்பி வைத்திருந்தான். சில மணிநேர கால்களிகள் ஒரு பக்கம் சிவப்பாய் குத் துவண்டு விடந்தது. பப்பா துதைப் பொறித்து அதை பீரீட்டித்தில் பத்திரப் படுத்த அது பத்திரணியாய் வாடிப் போயிருந்தது.

வந்த சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு, “கமலா, யாராவது பார்த்தா என்னை நினைப்பா! மெழுகில் செய்த பழங்களை வாவது வாங்கி அடுக்கக் கூடாது!” என்று தான் கேளியாகச் சொல்லப் போக என் மனையிற் நினைக்கவே மெழுகில்செய்த பழங்களை வாங்கி வந்து அடுக்கி விட்டாள்!

பிக்கலி யட்டும் வேண்டியவாமல் துங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதை உபயோகிக்காவிட்டாலும் பார்வைவாணர்களெக்கா கத்தினாலும் துடைத்து வைத்து விடுவாள்!

இருதாம் மானை ஆரில் முடிந்து விடு திரும்பும் பொழுது, வழக்கத்திற்கு மாறாக நிரப்பும் என்னை வரவேற்றது. காண்டு களின் நடமாட்டத்தையும், இனத்தலை களின் குறுக்கெல்லாம், பொக்கை வாய் களின் சிரிப்பையும் காணவில்லை. தூரவில் டு.வி.தையும், விடியோகையும் காண வில்லை. ஒரே, ரிப்பேரா! இன்றைக்கா வது காப்பி கிடைக்குமா என்று சமைவ லதைக்குள் புகுந்தேன். அங்கு பீரீட்டித் திருந்த இடமும் காலியாயிருந்தது. எல்லாம் ஒரே சமைத்தில் எப்படி ரிப்பேராவி லிட்டை என்று மனையினைக் கேட்டேன்.

அவள் ஒரு வெநிலி. தங்கள் என்னைப் பார்த்தான். வழக்கமான முறையடி அவ்வ: பரிதாபமான பார்வை, நுழைவையப் பாரத் தால் அப்பது விடுவான் போலிருந்தான். அவளுடைய அந்த அழகுமுத்தி என்னை சந்தோஷப்படுத்தியது. இனமும் என்னை யல்லவா அழ அடிக்கிறாள்!

மெல்ல அவள் சொன்னாள், “எல்லாத் தையும் பொறுக்கிக்கொண்டுப் போயிட்டான். ‘ஏன்?’ என்று பொய்யாகப் பதறி யென்.

“நுண்ணு மன தவணை பாகி...”
“துயல்யோ, நீ ஏன் கட்டி விடுவா?”
என்று குரலில் சொகத்தை வழிய விட்டேன்.

“ஆமா, பெரிய மாணேதூர் பதவிதேவ ஆரிரக்கணக்கிலே சம்பளம் வாங்கிட்டு வாரீங்க இல்லை... என்னுறு ரூபாய்ச் சம்பளத்தில் என்னத்தைவெல்லாம் செய் வது? எலக்டிரி சில்லும் எக்கச்சக்கமா வர ஆரம்பிக்கிறது. அப்பதும் பேப்பர் பிங், மணிகைக் கடைக்காரன், பால்காரன் என்று அழுதிட்டுத் தினமும் காக்கரி வாங்கவே பணம் போதமாட்டேங்குது. இதிலே பீரிட்டிதுக்கும், ம.வி.க்கும் இன்ஸ்டால் மெண்ட் எப்படி கட்டுவதாம்?” என்று சிறிவாள் “ஒ”வென ஒப்பாரி வைக்க ஆரம் பித்தாள்.

அப்போடா என்றிருந்தது. “இனி கிண்கம் என்ற பெயரில் பட்டினி போட முடியாதல் லவா!” என மனத்திற்குள் உறகாகமாக விசிலடித்துக் கொண்டாலும் வெளியே சோகமான முகத்துடன். “போகட்டும் கமலா, நம்ம பையன் சம்பாதிக்கிற காலத் திலே எல்லாம் வாங்கி அனுபவிக்கவாம்!” என்றேன்.

கொலை உட்கார்ங்கள்!

கொதிக்கும் வெந்தளில் கைவிட்டு...

ஆங்கில வீடியோ ம. வி. செங்கியானது!

ஆண் பாவம் படத்தில் சீதா, ஆற்றல் கைரையில் பாண்டியன் கொடுக்கும் கடி காரத்தை குடத்துத் தண்ணீரில் போட்டு விட்டுக் கொடுத்து வருகிறார். சீதாவின் அம்மா, அக் தடத்தை வாங்கி, அப்படியே ஊற்றி ஒரு பாத்திரத்தில் குளிப்பதற்காகக் கொடுக்க வைக்கிறார். ஆவி பறக்கும் கடுதீர்ப் பாத்திரத்தைத் துணியின் உதவி மீனாக அழுப்பிவிடுத்து எடுத்து, பாத்திரத் துக் கொண்டு செல்கிறார் சீதா, தண்ணீருக் குன் கைவிட கடுகிறது. பின், கடி காரத்தைத் தண்ணீரிலிடுத்து எடுக்க ஒரு பாத்திரத்தில் மேல் தாவணியைப் பரப்பி, கடுதீர்ப் பாத்திரத்தை இப்பொழுது வெறும் கைகளா வேயை தூக்கி, சர்வசாதாரணமாக கடித்துக் கடி காரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறாரே! எப்படி? ஸ்டாக்டர் கோட்டை விட்டு விட்டாரே!

— ஆர். சுப்பையன், பி.ஏ., இரண்டாம் ஆண்டு, எக்ஸாமின்ஸ், பித்தாவன் ஆஸ்டல், ஸ்ரீ லாக்ஷி கல்லூரி, கரோடு - 635 315.

உன்னை புருத்தது எவ்வாறு?

படம்: மொகராகம்
இடம்: மொகரூம் ரேவதியும் ஷாப்பிங் மென்று விட்டு விட்டுக் கொடுத்திருப்பியவுடன், மொகன் சாலியின் உதவியுடன் கதவைத் திறப்பார், விட்டியுள்ளிருந்து மொகனின் ஆயில் தண்ணீர்கள், மொகன் - ரேவதிக்கு வாழ்த்துக் கறுவார்கள், பூட்டிய விட்டி நுஞன் அவர்கள் எப்படி வந்தார்கள்?

— இரா. ஆதி நாராயணன், பி.எஸ்.ஸி. இரண்டாம் ஆண்டு (புள்ளி விவரம்), மன்னர் கரபோஜி கல்லூரி, நஞ்சாங்கூர்.

* மொகராகம்

புரியாத புதிரில் ரதுவரனைக் கொலை செய்வ வரும் நபர் (அதாவது தெலிவில்லி குத்து தப்பி வந்து, ரதுவரனைக் கொலை செய்வவரும் ரதுமான்) டெக்கை 'ஆன்' செய்து விட்டு, ம.வி. க்விர்வில் ஆங்கிலப் படம் ஒடக் கொண்டு குக்கும்போதே ரதுவரனைக் கொலை செய்வதாக அமைத்திருக்கும். ஆனால், ரேகாவின் ப்ப்ளாஷ்பேக்கில், கொலை செய்வப்பட்ட ரதுவரனைக் கண்டு அழும் போது, ம.வி. கில் யாரோ ஒருவர் செய்தி வாசிப்பார் (?) வீடியோ காட்டி நிறுத்தி எப்படி ம.வி. காட்சியாக மாறிவது என்பது இன்று கைர எண்குப் புரியாத புதிராகவே உள்ளது.

— கே.ச. பக்தவத்சலம், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக DCPI அஞ்சல் வழி) 101, வீரபாண்டியன் தெரு, விருத்தாச்சலம் - 1.

* மொகன்

கண்டு கொள்ளவில்லையே!

'மருமகன்' படத்தில் சீதா என்ற கதாபாத்திரத்தின் இடத்தில் ராதா கை (ரேவதி) சீதா காக நடிக்க வைக்கின்றனர். ராஜாவும் (கரேஷ்), அவன் நன் பனும் (ஓம்), ஜி.மகேத் திரன்) ஒரு காட்சியில் ராஜா சீதா காக அடிக்கும் ராதா கைப் பார்த்து, "ராதா உன் அதிகாரத்தை வெல்லாம் என்விட்ட காட்டாதே!" என்று வசனம் பேசுகிறார். இதை அங்கே மனோரமா உட்பட பலரும் கேட்டுக் கொண்டு, ஆனால் யாரும் அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை.

— ச. செந்திவேலன், பி.பி.எஸ்.ஸி. (புள்ளி விவரம்), எம். ஜி. ஏ. கல்லூரி, வேலூர் - 2.

* சத்தைக்காற்று

சரியாய்ப் போடாத சாயிமார் வேஷம்!

"வண்ணக் கனரையில்" என்ற தொடர்புடைய பாடல் காட்சியில் ராமலி காலி உடைக்குள் "பேண்டி" அணிவதில்லை. ஆனால் சினைவையைக் கடத்திய பின் நூசுக்குத் துளிரில் காலிபுண்டையைக் கழுவும் போது மட்டும். "பேண்டி" "சரி" போடிக் குத்திராரே என்பது?

— எல். ராஜா ராமநாதன், இரண்டாம் வருடம் நினைவியல் மற்றும் மின்னணுவியல் பிரிவு, நூர்நெடுந்து பாலிடெக்னிக், பொன்னளத்தி.

கல்லூரியில் ஒன்பதாம் வருப்பா?

'நாலும்இந்த னகுதான்' படத்தில் ஓடக் காரவான நுரளியின் நியூ காதுக் கொண்டு குஷ்பு புத்தகத்தை ஓடத்தினாலே வீட்டுச் செல்லும் போது, நுரளி குஷ்புவை அழைத்துப் புத்தகத்தைத் தருகிறார். அப்போது திரையில் சீம் வதப்பு கணிதப் புத்தகம் காட்டப்படுகிறது. குஷ்புவும், தோழி ஆறும் "காவேஜ் போகிறோம்" என்றும், குஷ்புவின் தாய் வட்கமி, "என் மகன் காவேஜ் போகிறான்" என்றும் கறுகின்றனர். எத்தக் காவேஜிலாவது சீவது வதப்பப் புத்தகம் உள்ளது?

— டி. பி. சுந்தர வேல்முருகன்.

அனுத எண்: 83, கலாமிதி இயல்பும்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலய கலைக் கல்லூரி வீடுதி, கோவை - 20.

குலம் தட்டது யார்?

சமீபத்தில் வந்த 'சத்தைக் காற்று' என்ற படத்தில், கௌதமி, அம்மன் முன் உள்ள

தவந்தாய் வயிற்றில் குத்திக் கொண்டு இறக்கிறார். விஜய்காந்த் அச் சுவத்தை கௌதமி யின் வயிற்றிலிருந்து இறக்கிதுடன் சிடுங்கி மண்ணில் எறிகிறார். ஆனால், அடுத்த சிலி லேயே அம்மன் முன் அதே சுவம் உத்தமாய் நிற்கிறது. திரும்பயும், சிப்பனாஷ்பெக்கியும் அப்படியே காட்டுகின்றனர். அந்த இரவு நேரத்தில் இறந்து போன கௌதமியையும், விஜய்காந்தையும் தவிர யாருமே இல்லை. யார் வந்து சுவத்தைக் கழுவி மண்ணில் தட்டு வைத்தனர்? தம் தமிழ்ப் படத்தில் கண்டிப்பிட்டுவே கொஞ்சம் கூட இல்லை.

— எல். தமிழ் செல்வி (பி. எஸ்.ஸி.,) கலாநிதம், 10-ஆ, திருவள்ளூர் தெரு, சிதம்பரம் - 605 001.

* தொகுப்பாக

இடுகாட்டில் உடை மாற்றமா?

'நிழக்கு காசல்' திரைப் படத்தில் கார்த்திகின் தாய் மனோரமாவை அடக்கம் செய்யச் செல்லும்போது, கார்த்திகேஷ்டியும், துண்டும் அணித்திருப்பதாகப் பாடல் காட்சியில் வரும். ஆனால் எரிபூட்டுப் பொந்து வேஷ்டி துண்டின் சட்டையும் அணித்திருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது. இடுகாட்டில் போய் உடை மாற்றினாரா?

— சி. கே. சாந்தகுமார், இரண்டாம் ஆண்டு பி. எ., சிவிக் கன்டெரக்சர்ஸ், அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி, சிதம்பரம்.

படங்கள்: பீலிம் நியூஸ் ஆனந்தன்

பிரதமன் தனுக்குமார எழுதின வர்க்குத் துருவா (எல். ராஜாராம் நாதன், 1/42ஆ, பழைய கோயில் வீடு, அக்கவக்குத்தி - 643 007) ரூ. 50 பரிசுக்குத் துருவா குறையில் நேர்த்தெடுக்கப்பட்டார். மற்றவர்களுக்கு ஆதாய் பரிசு.

நோத்தும் மகம் தாக்கத்திலிருந்தும், எந்திரக் கலாச்சாரத்திலிருந்தும் மரபு ரீதியான கருவியின் தரம்புக் கவனிக்கின்றிருந்தும் நன்மைத் துண்டித்துக் கொள்ளத் துடிக்கிற ஒரு கலா ரீதியான திருநாடும், வீட்டு, வீட்டு மொண்டமார் வெளியேறுகிறார். இந்த துற்றாண்மையும், மனிதம் தொண்டத்து விட்ட மார்த்தகைகளைக் கண்டெடுத்து, அவனுக்கு அளவுப் பரிசளிக்க வேண்டும் என்ற கனவு கனத்து, அந்த மகம் திரையத்தை நோக்கி அவன் பயண மாகிறார்.

அவன் அந்தப் பேருத்தின் துன்னல் கம்பியில் தலைசாய்த்திருந்தான். மயில்தோகையில் தடுப்பக்கம் — தாமரைப் பூவில் உட்பக்கம் — பேருத்தின் துன்னலோரம் ரகிக்கத்தக்கவை. ஆனால், உடம்பும் மனமும் விழுந்து விடத்தான்.

விழுந்த அந்த மகவச்சாளையில் வீறகு சுமந்தேனும் சுப்பினியைப் பேரல மெதுவாய் ஏறியது பேருத்து. தரைக்கோலம் மெல்ல மெல்ல மறைந்து மகவச்சோலம் மலர்த்தது. திருநாடும் தீட்டை பெற்றான்.

இதுதான் —
இதுதான் நான் நேடுவது.
இதுதான் —
இதுதான் என் ஆன்மாவின் குளியலறை.
இதுதான் —
என் கனவுக்குள் நான் காணும் கனவு.
அதோ! பன்னத்தாக்கை முடிவிற்குக்கும்

சிகரங்களை நோக்கி...

கன்கள் மட்டும் தூரங்களில் துண்டிவிட்டுக் கொண்டே வந்தன. இது யாத்திரையா? தாடு கடத்தலா? நான் பிரதனுயா? அகதியா? நான் வெளியேறியது கன்னடை விட்டா? கட்டடை விட்டா? மெண்டங்களில் பட்டிமன்றத்திற்குத்தீர்ப்புச் சொல்லத் தெரியாமல் பெருமூக்க வெளிதடப்புச் செய்தது.

நிறைந்து ஒரு சில்லென்ற காற்று; சிறகு முனைந்த காற்று; கன்களுக்குள் புருத்து படலங்களில் பகை நடவிய காற்று. உன்னடைக்குள் புருத்து மயிரிக்கங்களில் மறைவழியைத்த காற்று. உடம்பும் மனமும் ஒரே பொழுதில் எழுந்தன கொண்டன. ஓ! அடிவாரம் வந்துவிட்டது. நான் எழுந்து வந்து வரவேற்க முடிவானது என்பதாவதான் மகையாணி வரடைக்காற்றின் கையில் பூச்சென்று கொடுத்த வரவேற்றொன். மனிதக் குடல்களைப் பேரல மடிப்பு

பச்சைமரகதப் பந்தம். அதோ! நெடுவல் மட்டும் நீலம் பூசியிருக்கும் சின்னப் பறவைகளின் சில்பிஷங்கள். இதோ! இரலின் மறைக்குளியலை இன்னும் துவட்டிக் கொண்டாத தாவரங்கள். எங்கோ தூரத்தில் சிவவண்டுகளின் ஜனகைமனை. அது என்ன? திக்கொழுத்தில் பனித்துளிகளா? இல்லை! தவிர்க்கவில் மறைத்துவிடின். அதோ! அதோ! எங்கள் பெண்களைக் கெலி செய்ய, தங்கள் கொண்டையில் பூசுவதற் கொடிகள். ஆனால், எங்கள் பெண்களை விடக் கொடிகள் சீர்திருத்தவாதிகள். பூவறுத்தாய் கொடிகள் புலம்புல தில்லை; மறுபடியும் பூத்துக் கொண் வின்றன.

அதோ! குழந்தை எதுவும்

வைரமுத்து

முடிக்க வராததால் — மனவலம்வகை வாடிக்கும்
முனவப்பாவாய்த் துள்ளி விடும் வெள்ளி
அருவி.

அட்டா! ஓசைகள் இல்லாமல் ஓர் உலகம்.
சுரியமியவாய் இவ்வாற காற்று.
சொற்பக் கட்டணத்தில் ஒரு சொர்க்கம்.
தகரங்களில் வழிந்தெழுதப்பட்ட வாழ்த்துகள்
இப்போதான் வந்திருக்கப்பட்டிருக்க
இறப்போ?

சரங்கெழுத்துகள் காணாமல் போன
மனிதனை
இப்போதான் கண்டெடுக்க வேண்டுமோ?
அட்டை பழைய கௌதமர்!
அவசரமாய் அழைக்கிறேன் வா.
என் உடம்பெய்வாய் கண்களாகத்
கடவது என்று சரி.
காணக் கண்ணிரண்டு காணாது
கௌதமர்.

தன்னை மறந்த வயதில்
நிரும்பிப் பார்த்தான் திருநாலை.
அவனையும் ஒட்டுநரையும் தவிர.
எல்லோரும் பாதி நித்திரை
யோடு பயணித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.
அயர்களுக்குக் கருநிமிடம்மொன அருசளி
செழுத்தினான்.

விழிக்க மாட்டார்கள்.
விவாபாரிகள் தீங்கள்.
பணங்காய்த்தாய் மட்டுமே தீங்கள்
மரம் பிடிப்பீர்கள்.
வவரத்துண்டுடன் விழுந்தால் மட்டுமே
தீங்கள் மறைபார்ப்பீர்கள்.
தங்கள் வழிநிறு என்று தகவல்
வந்தாலொழிய தீங்கள் தவிர்பார்க்க
மாட்டார்கள்.
சுரக்காற்று ஆகாதென்று கால்களைக்
கட்டிக் கொண்டவர்களே!

இயற்கை ஆகாதென்றா கண்களையும்
கட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?
நிமிச மாட்டார்கள்.

தீங்கள் நிமிசவே மாட்டார்கள்.
வருஷமெய்வாய் வசித்தாரவே பார்த்துக்
கொண்டிருப்பதால் உங்கள் தலை
கவிழ்த்தே விடக்கொடுத்து.

ஓ! என்ன இது...! பாதை வீது ஒரு
பகமரம்.
வெடிமூங்குக்குப் பிளக்காதபாதை.
வேருக்குப்
பிளத்திருக்கிறதே!

தான் யாருக்குப் பாதைக்குப் பத்திரம்
வாங்கித்?

பாதைக்குப் புதுத்த வேருக்கா? அல்லது
வேருக்கு தெவித்த பாதைக்கா?
நன்றியுள்ள மரம்.

தனக்கு இடம் கொடுத்த பாதைக்குக்
குடைபிடித்து நிற்கிறதே - நன்றியுள்ள
மரம்.

முனைப்பதற்கு எந்தப் பாதையிலும்
இடமிருக்கிறது! மனிதனுக்குத்தான்
வெக்களில்லை.

●
"நிறுத்துங்கள்! நிறுத்துங்கள்!"
நெருங்காததில் உச்சமில் குறுக்கில்
நின்றது வேருக்கு.

பயனிலை உலவு உலையத்தாக்கம்..
நெருங்காமல் நாய்தாடு அடைத்த அடையாழி
தாழில் குவித்தான்.

காலம் ஓடியால் பாதையிலில் பிளையிருந்து
குவித்துக் கொண்டிருந்தது ஒரு குழந்தை
அருவி.

ஒரு சிறுவன் கிட்டார் மனதையப் பாசப்பது
போகும்.

அந்த அருவியை அண்ணாந்து பாத்தான்.
உள்ளக்கையில் நீர்வீல் உயிர்த்துணத்தான்.
செட்டென்று அருவிக்கு தெறி சாட்டி மூக்குத்
தண்டித்

வழியை விட்டான்.
செருப்பை உதறிவிட்டுப் பாதை

தவணத்தான்.

ஒருமை நீரை உறிஞ்சிக் குடித்தான்;
மறுமை நீரை மார்புக்கும் ஊற்றிக்
கொண்டான்.

அந்தச் சிவ்விப்பின் சிவ்விப்பைத் தன்
அங்கமெல்லாம்

பரவவிட்டான்.

பிறகு, நிரந்தரிலி நிரந்தரடியே நிரும்பத்
நிரும்ப

நிரடித்தான்.

அங்குமிங்கும் ஓடி ஆனந்தக் கூத்தாடி
யின்மேல்

பெருந்துக்குள் வந்தமகித்தான்.

அவனையே மொத்த உண்டின் மீது அவன்
உண்டின் மொத்ததான்.

அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டார்கள்;
"பாவம்! முனையதைத் தொலைத்தவன்"
அவன் நினைத்துக் கொண்டான்;
"பாவம்! வாய்க்கையைத் தொலைத்த
வர்கள்!"

●
"மனதாத்தாக்கு இக்கேதான் இரக்க
வேண்டும்"

அவன் மட்டுமே இறங்கினான்.
என்ன கொடுத்தம்!
இது பூமியில் தொடக்கத்தானா?
இக்கவை வேறொரு பிரகமா?
இந்த மெனமந்தானா தான் பாட நினைத்த
சங்கீதத்தின்

குதல் ம்வரம்?
இந்தப் பிரதேசத்தானா என் தாக்கட்டிக்
கொடுக்காது

தாவரத் தொட்டிக்?
என் நிலைமை இப்போ விட்டுவிட்டு என்
தேகம் மட்டும் எப்படி
காது துற்றாண்டு காற்றுக் குடித்தது?

●
குழந்தை தானே எடுத்துக் கொண்ட
கோணம் வலிடாய் ஒத்தையடிப்
பாதைகொன்று உன்னே குடித்து.
தேகம் சுப்பையத் தேகம் சுப்பாய்
மாற்றிக் கொண்டு, காலையி் சுழற்றிக்
கவையியாக்கிக் கொண்டு நடத்தான்.
புத்தப்பது பூமியின் கப்பிரம் பாதககளின்
வழியே

உயிருக்குப் பண்ணாமலிவது,
நடத்தான்.

வண்ணத்துப்பூச்சிகளின் வானம்
காலவகையின் வேலியின்
இருவருக்கும் சின்னச் சின்னச் செம்பூக்கள்.
ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சி தேன் குடித்த
மயக்கத்தில் சமாதானினை அடைந்திருந்தது.
மூக்கை நிறுத்தி மூக்கேறினான்.

துக்கும் குழந்தைக்கு தகம் வெட்டும் தாயால்
அதன் உறக்கம்
கவையாமல் இரக்கம் பிடித்தான்.

எத்தனை வண்ணமென்று எண்ணினான்;
பிறகு சிவ்யென்று பறக்கவிட்டுத்
நிரடித்தான்.

"எனக்கு மட்டும் நெருங்குதல் வண்ணத்துப்
பூச்சிமொடு ஒருதான்
வாழ்த்திருப்பேனே!"

●

ஓ ஆடுமேய்க்கும் கைதா!
ஒரே ஒருநாள் உன்னை ஒரு
மேய்க்க அனுமதிப்பவா?
இல்லை. அந்தச் செம்மறி மந்தையோடு
என்னை?

சேர்த்துக் கொள்வாவா?
நானும் ஓர் ஆடுதான்.
நப்பி வந்த ஆடு அய்யது நப்பித்து
வந்த ஆடு.

உன் புயல்வாய்க்குழம் கொடு.
வாசித்துக் காட்டப் போகிறேன்
நாகத்தை அய்ய; அது சொல்லும்

பாடத்தை.
உடம்பெய்க்கும் புயல்களைச் சுயத்து
கொண்டும்
புயல்களவரானி பாடுகிறதே புயலாக்குழம்!
அந்த மகத்தான பாடத்தை மனிதர்க்குத்
சொல்வப் போகிறேன்.
உன் புயலாக்குழம் கொடு.

●

நிழல்கொடுக்கப்போன பெண்கள் அவனைக்
கண்களால் அகழ்ந்தார்கள்.
கடத்து போனவர்கள் விசித்திரப் பார்வை
வினாக்கள்.

அவன் நடந்து வரும்போதே அவன் வருகை
வருக்தான் படுவாவி விட்டது.

பன்னதாக்கில் மகவைகள் தொட்டில்சுட்டிக்
கொடுத்திருக்கும் கிராமம் அது.
நட்சத்திரக்களாய் ஒன்னைபொன்று
உரசிக் கொன்றாத விடுகள்.
இத்தியானில்விவசாயமே சரிவுதான் என்பது
மாடுரி

சரிவுகளில் விவசாயம்.

ஒற்றையடிப் பாதைகளில் —
வசித்துக்கு வெளியே சுப்பம் நசித்திருக்கும்
மட்டக் குதிரைகள்; வசித்தின் இருபுறமும்
பலாக்காய்ச் சுமகங்கள்.

அங்கங்கே நிரலப் பனிக்காய்ச் தெறித்துச்
செல்லும்

கில்லோகடைகள்.

காதலியின் தாவுணி கன்னத்தில் படுவது
மாடுரி

மென்மைவாய் உரசிப் போகும் மேகங்கள்.
முத்தத்தில் ஈரம்போல் துடைக்க

விண்ணில் ஏவ மண்மேல் தவாசித்திருக்கும்
ஏவுகணைகளாய்

வான்நடவிதிற்கும் தெருமரங்கள்
மூக்க வளர்க்கும் குளிகைப் பன்னம்.

●

“ஊ. வி-நாடகத்தைப் பற்றி ஒரு நேயர்
எழுதினிருக்கார். அவர்விட்ட ரோல் கேப்
துப்பாக்கிதான் இருக்காம்... இல்
லைவனா நடக்கிறதே வேறவாம்...”

— ஆர். என். கண்ணன்.

ஓ! மகவையுத்து மனிதர்களை!
நிங்கள் கொடுத்த கைத்தவர்கள்
நிங்கள் வசிப்பது இயற்கையில் இமைக
துக்குள் அய்யவா?
எந்த வாய்க்காத நேடி தான் இத்தனை
தூரம் ஒடிவந்தேனோ
அந்த வாய்க்கையைத்தானே நிங்கள்
அன்றாடம் வாழ்விர்கள்?

இதோ!
உங்கள் சுட்டுக்கு இன்னொரு பறவை
இதோ!
உங்கள் பத்தியில் இன்னொரு இலை.

●

பூட்டிக் கிடத்த முகநில் விட்டின் ஒட்டகை
கணத்தான்.
குவிசக் குவிச குடைநில் குவித்தான்.
முகநில் விட்டின் முகப்பில் ஒரு
தாற்காலிகிட்டுப்
பன்னதாக்கில் பார்வை பரப்பினான்.

போதும்!
இது போதும்!
இந்த வரலாள்—இந்த பூமி—இந்தக் கார்பு—
இந்த வற்றி
முகம் காட்டும் மரங்கள்—முகம் காட்டாத
பறவைகள்

இவை போதும்.

என் பாடங்களை நிரப்ப இந்தப்
பன்னதாக்கு போதும்.

என் சொப்பனம் கமக்க இந்தச்
கமைதாக்கி போதும்

தான் சிந்தைப் பேச அந்தச் சிந்தோகை
போதும்

மனத சிந்தை; அப்போது
வழிது பசித்தது.

(இன்னும் செம்மேன்)

* எம். யோகலிங்கம், சென்னை — 42.

1. ரஜினி அரசியலில் குதித்தால் முதல்வர் பதவியைப் பெற முடியுமா?

1. தமிழக மக்கள் அப்படி ஓர் அசட்டுத் தனத்தைச் செய்ய, புத்திசாலியான ரஜினி அனுமதிக்க மாட்டார் என்று நம்புகிறேன்.

* எம். சுந்தர், பாளையங்கோட்டை.

1. தனிமனிதர் துதி பாடுவதில் எந்த ஊழிலும் முதலிடம் வகிக்கிறது?

1. தமிழகமேதான். தனி மனிதர் துதி பாடுவது பற்றி ஆய்வு செய்து இங்கே ஒரு டாக்டர் பட்டமே வாங்கலாம்! கௌரவ டாக்டர் பட்டத்துக்கு அதுவும் தேவை யில்லை!

* பி. நடராஜன், அன்தூர்.

1. மிகுது ஜெர்மனி மேற்கு ஜெர்மனி இணைத்தது போல் இந்தியாவும் பாபிலு தாஜும் இணையுமா?

1. நீர் ஒன்று, இருப்பதைத் தக்க வைத் துக் கொள்வதே இங்கே பெரும்பாடாக இருக்கும் போது... போகிற போக்கில் ஒரு தலைவர் கூறியதைப் போய்ப் பெரிது படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்!

* ம. முனுசாமி, பெங்களூர்.

1. சேகரவின் கணவர் தற்கொலை எதைக் காட்டுகிறது?

1. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல என்பதைத்தான். நிரை உலகின் ஜாஜுவுகயம்

கண்ணைப் பறிக்கும் ஒன்று. ஆனால் அதைக் கடத்து உள்ளே புகுந்து பார்த்தால் ஒரே சோக மயமான இருள். அங்கே பாரில் செண்டியன் மணம் கமழாது; ஒரே துர்நாற் றம்தான்!

* எம். எம். பூங்குறி, திருவெண்ணைய நல்லூர்.

1. கணவனிடம் அடிபடுகிற மனைவிகள் அதிகமா? மனைவியிடம் அடிபடுகிற கணவர்கள் அதிகமா?

1. எதுவானாலும் அதிகமாகக் கர்பம் அடைவது அவர்கள் அல்ல. இனம் தனிர் களே.

* கே. ஆர். தேவேந்திரன், கொணவட்டம்.

1. சும்பகோணம் சங்கர மடத்தையும் அங்கிருந்தவர்களையும் திராவிடர் கழகத்தினர் தாக்கினார்களாமே?

1. தமிழ் கேட்க வேண்டியவர்கள் தலை வைத் திருப்பிக் கொண்டால் தூஷ்டர்க ளுக்குத் தனிவு வந்ததான் செய்யும்.

* என். முருகேஷ், பெருஞ்சேரி.

1. தனபதி பட ஆரம்ப விழவில்ல ரஜினி தம்மை 'தாற்பது வயதுக் குழந்தை' என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறாரே?

1. தாற்பது வயதுக் குழந்தையாக இருந்தால்

* ஸர் பழமியல்லை

இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்; குழந்தைத் தன்மாக நடக்காமல் இருந்தால் சரி!

* ஜி. கிறிசுடன், மறுமுனை.

? மு. க. முத்து நி. மு. க. வினிருந்து விவரி செய்வதற்கு தகவல்களை ஏற்று அ. நி. மு. க. விடச் சொந்து விட்டாரே?

! எம். ஜி. ஆரை ஒருக்க நிறைத்துத்தான் மு. க. முத்துவைத் திரை உலகுக்குத் தயாரித்தார் கருணாநிதி. அன்றே அது நடக்கவில்லை. இன்று என்னடாவென்றால் எம். ஜி. ஆர். விதாடங்கிய கட்டுவியேயே தேர்ந்து விட்டார் மு. க. முத்து! இந்த ஒரு வேடிக்கை விநோதம் தவிர, கருணாநிதிக்கு இதனால் தண்டமுயில்லை; செயல்படுவதற்கு வாபமும் இல்லை!

* சி. ஜி.வி., திருத்தவழிப்புகள்.

? ஒரு கட்டு ஆட்கிக்கு வந்தவுடன் அதனை எதற்கெடுத்தாலும் புகழ்ந்து சொண்டே இருக்கும் சில பத்திரிகைகள் பற்றி...

! 'புகழ்ந்தால் 'ஜாஸர்' என்று முத்திரை குத்துகிறார்கள்; துணிந்து விமரிசித்தால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல், பத்திரிகைக் கட்டுக்களையும் பத்திரிகைக் காரியாலய வாகனங்களையும் எரிக்கிறார்கள். பத்திரிகைச் சுதந்திரம் இந்தக் கதியை அடைந்திருக்கிறது இங்கே!

* எம். ஆர். கப்பிரமணியன், பூனம் பகவதம்.

? கருணாநிதி சொல்வது யோசனை வலர்னர் பதவி தேவைவற்றதுதானா?

! அவசியம் தேவையானது என்பதைப் பல முறை சரித்திரம் நிரூபித்துள்ளது. மீண்டும் நிரூபிக்கும். பல முதல்வர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் தவறுகள் செய்வது யோவச் சில ஆளுனர்களும் சில சமயங்களில் தவறு செய்கிறார்கள். அதற்காக அந்தப் பதவியே வேண்டாம் என்பது ஆபத்தானது. செருப்பு சில சமயம் காலைக் கடிக்கிறது என்பதால் செருப்பு உபயோகமில்லை, வேண்டாம் என்பார்களா?

* எ. டி. விஜயகுமார், ஈரோடு.

? தமிழர்கள் பெருமைப்படுகிறபடியான ஒரு விஷயம் உறுங்கள்...!

! ஏன், தமிழக முதல்வர் ரேஷன் கடைகள் இரண்டுக்கு விஜயம் செங்கிருக்கிறாரே!

* வனகுடா சச்சாந்தி!

ரேஷன் கடை... மெயில் திறக்கும் தாம் ஒவ்வொருவரும் பெருமைப்பட வேண்டியதுதானே?

* ஆர். நெடுஞ்செழியன், சென்னை.

? பெட்ரோலியம் பொருள்களுக்கு வனகுடா சச்சாந்தி விதிக்கப்பட்டுள்ளது பற்றி...?

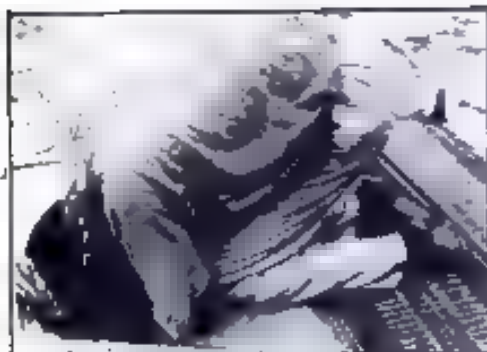
! அதைக் கூடப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அது நாற்காலிக சர்ச்சாந்துதான் என்று கூறுவதைத்தான் ஜீரணிக்க முடியவில்லை! எதற்கு இந்த ஏமாற்று வேலை?

* எஸ். கே. முர்த்தி, கும்பகோணம்.

? இட ஒதுக்கீட்டை எதிர்ப்பவர்கள், ஆதரிப்பவர்கள் இருவரில் யார் அதிக புத்திசாலிகள்?

! எதிர்ப்பதாகக் கூறி தீக்குளிக்கும் புத்திசாலிகளை விட, ஆதரிப்பதாகக் கூறிப் பூனாப் அறுக்கும் மேதாவினை விட, அரசாங்கச் சார்பில் பந்த நடத்துகிறவர்கள் தான் அறிமேதாலிகள்! அவரும் இட ஒதுக்கீட்டுக்கு எதிர்ப்பே இல்லாத மாநிலத்தில் இட ஒதுக்கீடு ஆதரவாக அரசே பந்த நடத்துவது எப்போர்ப்பட்ட புத்திசாலித்தனம்!

* கு. 30 பரிசு பெறுபவர்:
எஸ். கே. முர்த்தி,
49, ராமசாமி சன்னதி,
கும்பகோணம்.

படம் - 1

27

ஆரோக்கிய ரகசியம்:
வி. எம். குமாரசாமி.

சிரசாசனம்

பின்புற அடி அகலம். இரண்டடி நீளத்தில் ஒரு துணி மடிப்பைத் தயார் செய்து கொள்ளவும். பருத்தியினாலான துப்பட்டியை மடித்துத் தயாரித்துக் கொள்ளவும். ஒன்று அல்லது ஒன்றரை அங்குல கனமுள்ளதாக இத்தக துணிமடிப்பு இருக்கலாம். ஆரம்ப சாதகர்கள் சிரசாசனத்தைச் சுவர் ஓரமாகத்தான் செய்ய வேண்டும்.

மடிப்பைச் சுவருக்கு ஒட்டினாற் போல் வைத்துக் கொள்ளவும். மடிப்புக்கு அரை அடி தூரத்தில், முழங்கால்களை மடித்து, மண்டியிட்டாற் போல் அமரவும். கைகள் தொடை மீதும் பிகுண்டம் குதிகால்களில் மீதும் இயேசாகப் பதித்திருக்க வேண்டும். பிறகு இரண்டு கைவிரல்களையும் ஒன்றாகக் கோத்துக் கொண்டு, முழங்கை வரை மடிப்பில் இருக்குமாறு கைகளை ஊன்றவும். இப்போது உடம்பு கிட்டத்தட்ட குழத்தை நயமும் நிலையில் இருக்கும். பின்னர் உச்சத்தலைமடிப்பின்புறமாகநிர் இரண்டு கைகளுக்கு இடைவெளி - கோத்துக் கொண்டு விரல்களால் பின் தலை அண்ணக்கப்படுவது போல் - வைக்கவும். (படம் - 1) பிறகு முழங்கால்களைத் தரையில் விட்டுத் தூக்கிப் பாதங்களில் விரல்கள் மட்டும் தரையில் இருக்கச் செய்யவும். (படம் - 2). கூடுமான வரை உடலைச் சுவர்த்தி. கால்களைச் சிரசின் கீழ்ப் மடிக்காமல் வேலை எய்வளவு முடியுமோ கொண்டு வரவும். சற்றே முச்சைப் பிடித்துக் காங்களை இயேசாக உணத்துக் கொண்டு மேலே உயர்த்தி. படம் - 3 இல் உள்ள நிலைக்கு

வரவும். பிறகு முழங்கால்களை மெதுவாக உயர்த்திக் காங்களை நேராகத் தூக்கி. இரு பாதங்களையும் நேராக நீட்டிப் படம் - 4 இல் உள்ள நிலைக்கு வரவும். இந்நிலையில் வேண்டிய நேரம் இருந்து, காங்களை மடக்கி. படம் - 5 இல் உள்ள நிலைக்கு வந்து, பிறகு 'கால்களை மெல்ல இறக்கிப் படம் - 6 இல் உள்ள நிலைக்கு வரவும். பிறகு விரிப்பை உடனடி நவநாக நீட்டி.

படம் - 3

மல்லாத்து படுத்து. உடனடித் தளர் விட்டுக் கைகளை மூடி ஒரே நியிடம். இளைப்பாறவும். இரண்டாம்படம்நிலைவிரித்துசற்றே முச்சைப் பிடித்து மூன்றாம் படத்தின் நிலைக்கு வந்த பிறகு, முச்சைச் சாதாரணமாக இழுத்து விடலாம். படப்படப்பே படம் - 4

ஆரம்பத்தில் சுவர் ஓரமாக இருந்து பழகிக் கொண்டு பிறகு சிறிது சிறிதாகச் சுவரில் உதவியின்றிச் செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஒரு சிலனாற் தவிர மற்ற வர்களைல்லாமல் சிரசாசனம் செய்ய உடலைத் தூக்கிச் சுவரில் சாற்றும் போது உடல் முழுவதும் சுவரில் சாய்ந்தே இருக்கும். சில நாட்கள் சென்று குதிகால்கள் மட்டும் சுவரில் வைத்து, உடலின் மற்ற பாகங்கள் சுவரை விட்டு விலகித் தனிவாய். நேரம் இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இன்னும் சில நாட்கள் பொறுத்து, ஒரு காலம் மட்டும் மெதுவாகச் சுவரை விட்டுக் கிளப்பி முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். பிறகு அந்தக் குதிகாலைச் சுவரில் மீண்டும் பதிய வைத்து, மற்றொரு காலைச் சுவரை விட்டுக் கிளப்பி முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இப்படி நிதானமாக இரு கால்களையும் மாறி மாறிச் சுவரை விட்டு தீக்கி நிற்கப் பழகலாம். இன்னும் சில நாட்கள் சென்று, முதலில் ஒரு காலை ஊர் பிறகு இயேசாக இன்னொரு காலையும் சுவரை விட்டு தீக்கி முன்னுக்குக் கொண்டாத்து பார்க்கலாம். இவ்வாறு சுவரில் பிடிப்பு அதிகமில்லாமல் இரு கால்களையும் வைக்க முயலிதர என்று பார்க்க

வேண்டும். ஒரு விளாடி கால்களைச் சற்று விலக்கிப் பார்த்து, மறுபடி கவரில் வைத்து விடவேண்டும். மறுபடி கால்களை ஒரு விளாடி விலக்கிப் பார்ப்பது, கிழுத்து விடுவோம் போலிருந்தால், பின்னும் கவரின் துணையை நாடுவது என்று இவ்வாறு சிறிது சிறிதாக முயற்சி செய்து கொண்டே இருந்தால், சில நாட்களில் அவ்வது வாரம் களில் கவரின் உதவி இல்லாமலேயே ந வி ய ர ட் நிற்க வரும். அப்போம் கவர் ஓரத்தை ஒதுக்கி அளவின் மையத்தி லேயே செல்வத னதரில் வரும்!

ஆரம்ப காதலர்கள் சிவசானத்தில் அதிக நேரம் நிற்கக் கூடாது. கால் நிமிஷம் இருந்தாலே போதும். பிறகு இறங்கி விட வேண்டும். நானவத்து நாட்களுக்குப் பிறகு

படம் - 3

அரை நிமிஷமாக அதிகரிக்கலாம். இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்குப் பிறகு மூக்கால் நிமிஷம், மேலும் சில வாரங்கள் கொண்டு ஒரு நிமிஷம் என்று சிறிது சிறிதாகவே நேரத்தை உயர்த்த வேண்டும். கவரை ஒட்டி ஒரு நிமிஷம் அவ்வது ஒன்றை நிமிஷம் நிற்கப் பழகிய பிறகு, கால்களை மாறி மாறிச் கவரை விட்டு நீக்கும் பதிலினை மேற்கொள்ளலாம். இதில் படிப்படியாக அவசரப்படாமல் மூன்றே நி, நவியே கவர் உதவியின் தி நிற்பதில் வெற்றி கண்ட பிறகு, நேரத்தை மேலும் அதிகரிக்கலாம். ஒன்றரை

நிமிஷம் என்பதை இரண்டு நிமிஷம், இரண்டரை நிமிஷம் என்று அதிகரித்து, நானாவட்டத்தில் ஐந்து நிமிஷம் முதல் பத்து நிமிஷம் வரை சிவசான நிலையில் திற்கலாம். போக காதலர்கள் அரைமணி நேரம் கூட நிற்பார்கள். தமக்குத் தேவை வில்லை. ஐந்து நிமிஷத்தை அடையவே பல மாதங்கள் ஆகும். அப்படிப் பல நாட்க ளுக்கு ஒரு முறை சிறிது சிறிதாகத்தான் நேரத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். எக்கார ணம் கொண்டும் அவசரப்படவே கூடாது.

சிவசானம் செல்ல யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் மேலே விவரித் தது போல் திறமைத் தேவை. மேலும் சில முன்னெச்சரிக்கைகளும் உண்டு. அவற்றை விவரமாக அடுத்த வாரம் சொல்லி நேன். அதையும் படித்த பிறகு ஆணம் பழக ஆரம்பிக்கலாம்.

(தொடரும்)

படங்கள்: உத்தரா,

தஸ் நி:
மொனந்த மோக வெதாந்த கேந்திரம்,
சென்னை.

படம் - 4

கமிஷன் வீரள, வருக!

சாப்பாட்டு மெய்களில் ஒரே கூட்டம். அங்கிருக்க ஒரே சேவரிடம் பங்கும், 'இது வேணும்' 'அது வேணும்' என்று கேட்க, எதிர்த்துச் சேவர், 'ஆண்டவன் எங்கடென்று நானு கைகா கொடுத்து இருக்கான்!' என்றார்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் 'நானு கை இருந்தால் நீயே ஆண்டவனாகியிருப்பியே!' என்று பதில் கூற புறப்பெறும் அளவுக்கு மெய்களில் திசியு அகலா!

— 'நம்மா', சென்னை - 3.

"சாட்டுசொகுவக் கூண்டில் வந்து திரும்ப உன் பெயர் என்னம்மா?"

"'விலி'யம்மா."

— எம். கண்ணன், பெங்களூர்.

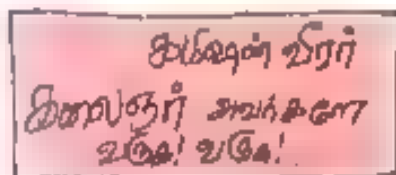
● "உயிஷன் வீர! கண்ணா! அவர்களே வருக"

சிரிக்க வைத்துங்கள்;
செய்யுதுர் செய்துங்கள்!

50

வருக!" என்று ஒரு வரவேற்பு காரகம் பார்த்து எதிர்க்கட்சி எம். எல். ஏ. வாரும் கையறுதல் மீள

டம் செத்து வரவேற்கின்றாரோ என்று பார்த்தால் சிறு நி. மு. க. எம். எல். ஏ. பெயர்!

அப்பறம்தான் தெரிந்தது, "மண்டம்" என்பதில் மேல் வேறு பொருட்கள் ஒட்டி விட்டனர் என்று. அதை மனதது விட்டதால் அத்தனை மாறிவிட்டது! பாவமாய்க்கொண்டவிக் தெரிய பார்த்தவர்: எம். கே. முகமது அலி, ரோஜா.

● நகரப் பேருந்து ஒரு திறத்தத்தில் நின்று பயணிகள் இறங்கியவுடன் புறப்படத் தயாரானது. அப்போது சற்றுத் தொலைவிலிருந்து ஒரு வயதான மூதாட்டி, நம் வயதையும் பொருட்படுத்தாமல், பேருந்தில் ஏற வேகமாக ஓடிவந்தார். அதைப் பார்த்த, பேருந்தில் இருந்த இரு இளைஞர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்: "அடேயப்பா, என்ன வேகம்! பி. டி. உஷாயோ?"

"இல்லைப்பா, 'பாட்டி' உஷா!"

— பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, மேல்பாளையம்.

● கணவர்: என்னடி அறியாமல் இது! பெண் மகாலட்சுமி மாநிலி இருக்கா; சமைக்கத் தெரியும்; பாடத் தெரியும்; நம்ம ஸ்பயணுக்கும் பிடிக்கப் போகா; நீ கேட்டதற்கு மேலேயே! நீ சென்னை

தொண்டும் கொடுத்தால்; அப்படியே தீ வேண்டாம்
கறியே!

மணவி: அந்தப் பெண்ணை கரத்தோலில்.
"கருப்பு பெட்டி" வாகனத்திலிருக்காணா?!

— ப. தட்சிணாமூர்த்தி, திருப்பாவைகா நேமி.

"விட்டு வேலை செய்து திரைப்படப் பேரரசு
இண்டர்வீஜ செய்தியே... என்னாக்க?"

"என் கணவர்தான் தெரிவிக்கார்!"

— அ. அப்துல் பரீது, திருப்பத்தூர்.

● எங்கள் பால்கிட்டுப் பேரவா! வேண்டாம் கொடுத்த
கரம் ஒரு விரைத்திற்குச் செய்து, அவர்களைப்,
'தீக்கம் ஒரு தொண்டைப் இப்பொழுது பக்கம்
பால்கிட்டுப் பேரவா!' செய்தால் இருபது வருடங்கள்
கழித்து உங்கள் பெண் கணவரைத்தேர்வோ மயல
லில் பழப்பிற்போ, கணவரான தொண்டை விடக்
கூம்' என்று சொன்னோம். 'தே' ஒரு தொண்டைக்குத்
தரக்கூடிய ஒருவர், 'என்னை' அவ்வளவு பணம்
இல்லை; வேண்டுமானால் தீக்கம் இருபது வரு
டங்கள் கழித்துக் கொடுக்கப் போகும் தொண்டைச்
அவர்களுக்குக் கொண்டு கொடுக்கவேண்டும் என்றாரே
பார்க்கலாம்!

— உயிரிதி, சென்னை - 77.

● ஒரு தான் மாணவ நேரம், அண்ணா தகதி
விருந்து பஸ்ஸில் வரும் போது, காலேஜ்
முடியும் நேரமாதலால், பெண்கள் பக்கம்
கவனத்திப் பெண்களும், ஆண்கள் பக்கம்
ஆயிஸ் செல்லும் நேரத்தா ஸ்பெஷலும் திம்மி
ருத்தனர். கண்டக்டர், "நடுவில் என்ன
ஒன்று?" என்று கேட்ட, பஸ்ஸில் ஒருவர்,
"தென்கோஷன் கேப்" என்று சொல்லவும்,
பஸ்ஸில் ஒரே கலகல.

— பாணு கரேஷ், ஆதம்பாக்கம்.

● பஸ்ஸைப் பஸ்ஸில் கால நேரம், நடந்துவர்
இருக்கையில் தம் உண்மையான இடத்தில் படு
கவர்த்தவாக நடந்து கொண்டு ஒரு
பெண்மணி, பஸ்ஸில் ஏதும் காரிய, வரையிலாகக்
பாடபடம் இருக்கவும் அந்த இருக்கையில் அருளி
வேயே திரைப்படம், உயிரை திரைப்படம் காலிவாக
இருக்கும் ஒருவரும் அந்த இடத்தை விட்டு தர
வில்லை. விசுவநாத அறிந்தும் நடந்துவர், "பார்க்க
தவக்கம் முன்னாக கொடுக்கக்" என்றாரே
பார்க்கலாம், ஒரே அருது கழித்தவர்!

— வந்தா திருவள்ளூர், சென்னை - 53.

"விவாபாஷம் தங்காச் சூழி பிழிந்ததால்
ஒகப்பட்ட நஷ்டம்" கொடுத்தியே, அது
எப்படி?"

"பட்டாக விவாபாஷத்தோ, அதான்!"

— வி. ஜயப்பன்,
திருவெண்ணையத்தூர்.

கொசு ஏரெட்டிகளால் கெடுகுல் இல்லையா?

❶ டி. நரசிம்மராஜ், மதுரை - 1.

மூணைக் காய்ச்சல் என்னும் கொடிய நோய், மூத்தவனை மட்டுமே தாக்குமா? அல்லது எவ்வாறு வயதானவரும் தாக்குமா? மருத்து இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படி மருத்துவம் பார்த்தாலும், அந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மூணை வளர்த்திடுவதில், புத்தி கவரணம் இல்லாதவர்கள் போல் வாழ வேண்டியவரும் எனப் பெரும் பாலோர் கூறுவது உண்மையா?

டாக்டர் பி. ஆர். சுப்பிரமணியம், சென்னை - 18.

மூணைக் காய்ச்சல் மூத்தவனை மட்டுமே தாக்கும் என்பதில்லை. மூணைக் காய்ச்சல் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று மூணை; மெதுவாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பாதிக்கும். இது காசநோய்க் கிருமிகளாக் கூண்டாகக் கூடியது. இதற்குச் சிகிச்சை அளித்துக் தணமாக்க முடியும். இரண்டாவது வகை, *Acute* - தீவிரமானது. ஆரம்பமாகும் போதே கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கண்டுபிடிக்கப்படும் பட்சத்தில், நிறைமயான சுவத்திய முறை வாய் துணப்படுத்த முடியும். சிகிச்சைக் கால மருந்துகள் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. புத்தி கவரணம் இல்லாதவர் போல் வாழ வேண்டியவரும் என்பது உண்மையல்ல.

❷ அ. ஹம்மராசுத்திரம், சிவசுபாக்கம்.

வத்தி எரிந்து புதை, மின்சக்தியால் விட வைக்கிட்டு வெளியாகும் சாணைப் புதை எனப் பலவகை கொகிறட்டி சாதனைக் களை தானுக்கு நான் அதிக மக்கள் பயன்படுத்துகின்றேன். இதனால் மனிதர்களுக்குத் தீங்கில்லை என அக்கம்பெனிகன் கூறுகின்றன. நுகர அளையில் பச்சிலை மூத்தவனாகும் அந்தாடம் எட்டுமணி நேரம் கவாக்கின்றன. கெடுதல் எனப் பின்னர்

ஏற்பட்டால், லட்சக்கணக்கானவர்களில் கொசு உலுப்புக்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன. நரக் கட்டுப்பாட்டு முத்தி மரவும் அளிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இதுபற்றி மருத்துவ சிபிவாக ஆராயப்படுகின்றதா?

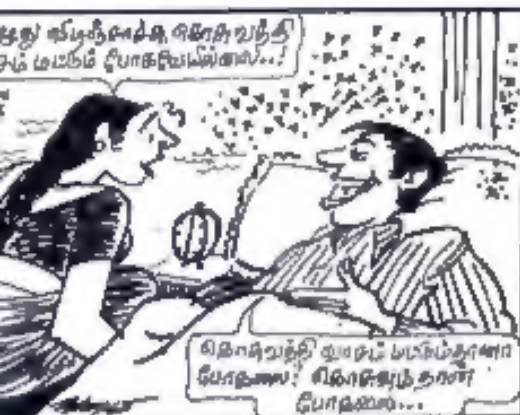
கொகிறட்டு விஷம் என்று சொல்லும் போது, மனிதனுக்கும் மிகச் சிறிய அளவினாலும் அந்த விஷம் பாதிக்கும். அளவற்ற அளவில் வெகு நேரம் கவாக்கித்தால் தீர்ச்சிய் கெடுதல் இருக்கலாம். ஆனால் இதுபற்றி, தீவிரமாகப் பரிசோதித்து வாரும் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கவில்லை. ஆய்ந்துவா உண்மையானது இது கெடுதல்தான்.

❸ எ. வெகுமார், சென்னை - 18.

கண்விக் ஏற்படும் *Eyes Disease* (கண் நரம்புகளில் சத்தக் கசிவு) எதனால், எவ்வாறு ஏற்படுகிறது? இதைக் கண்விக்கா விட்டால் விளைவுகள் என்ன? சிகிச்சை முறை எப்படி?

டாக்டர் ஆர். ஜே. சூரணாதிக்கம், கண் மருத்துவர், சென்னை - 18.

'கண்' என்ற இந்த வகை நோய், வெகு அபாயமாகவே காணப்படும். இதற்கு முக்கியமான காரணம், கண்களைக் காச நோய் தாக்குவதுதான். விழித்தினரில் உள்ள சினைகள் (*Retinal Vessels*) பாதிக்கப்பட்டு, அவற்றிலிருந்து ரத்தம் கசிவு ஆரம்பிக்கும். ஆனால் இந்த ரத்தம் விழினை விட்டு வெளியே கொட்டாது. அங்ஙனம் போது ரத்தம் கசியக்கூடிய, அது அங்கேயே கதிர்வீசப்பட்டு விடும். அதாவது *Absorb* ஆகி விடும். பிறகு மெல்ல மெல்லப் பார்வை குறைந்து கொண்டே வந்து, கடைசியில் பழுதுமாகப் பார்வை போய் விடும். பெரும் பாலும் இணையவர்களுக்குத்தான் இந் நோய் வரும். காசநோய்க்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்துகளை இதற்கும்கொடுக்கப்பட்டு, இந் நோய் தணமாகிறது. காச நோய்க் கிசிக்சை பெறுபவர் போலவே தவறு சத்து மிக்க உணவு உண்ண வேண்டும்.

● கலா, சென்னை - 33:

உடத்த ஆண்டு ஸ்கூட்டரில் ஏறப்பட்ட ஒரு சின்ன விபத்தால் என் கணவரின் முன்பக்கத் தலையில் அடிபட்டு நினைவிறந்தார். சிசிசைவலித்த பிறகு, பழைய விஷயங்கள் படிப்படியாக நினைவுக்கு வந்தன. எனிலும் இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவருடைய தந்தை இறந்ததும், விபத்துக்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு நடந்த அவர் சகோதரர் மகள் திருமணமும், அவர் நினைவுக்கு இதுவரை வரவேயில்லை. தம்பர் கணவரும், உறவினர்களையும் அடையாளம் காண்பதில் ஒரு புறம் சிரமம்; மறுபுறம் அவருடைய கதரிலும் எங்கேயோ போய் விட்டது. ஏறு குழந்தையைப் போல் பயப்படுகிறார். குழந்தைகளிடம் அன்பாகவும், பொறுமையாகவும் இருக்கும் அவர், இப்போது ஏறு ஏறு விஷயங்களுக்குக் கூடப் பொறுமை இழந்து கத்துகிறார். மிகவும் உணர்ச்சிவசப்படுகிறார். அவருக்கு என்னதான் நேர்த்திருக்கிறது? பழையபடி தனது சதம் குணமடைவாரா?

டாக்டர் எஸ். தர்மராஜன்,
நரம்பியல் சிசிசைவலிப்புனர்,
சென்னை - 4:

மூளையில் காயம் ஏற்பட்ட பின்னர், நினைவுகள் பாதிக்கப்படுவதற்கு அம்னீசியா (Amnesia) என்று பெயர். விபத்துக்கு முன்பு நடந்த சிகிச்சைகள் மறந்து விடுவதற்கு ரெட்ரோகிரேட் அம்னீசியா (Retrograde Amnesia) என்றும், விபத்துக்குப் பிறகு நடந்த சிகிச்சைகள் மறந்து விடுவதற்கு Post-Traumatic Amnesia என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மூளையின் காயம் எத்தனைக்கு எத்தனை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அத்தனைக்கத்தனை Post Traumatic Amnesiaவில் கால அளவும் அதிகமாக இருக்கும். மிகப் பழைய சிகிச்சைகள் - உதாரணமாகச் சிறு வயதில் நடந்த

சிகிச்சைகள் மூளையில் மிகத் தெளிவாகப் பதிவாகிவிடுகின்றன. அவை தீவிரவடிவம். ஆனால் சரீரகாவ சிகிச்சைகள், மூளையில் அவ்வளவு தெளிவாகப் பதிவு பெறாமல் இருப்பதால், அவை விபத்துக்களின் போது பாதிப்படைகின்றன. உங்கள் கணவருக்கு, இன்னும் வரடங்களுக்கு முன் அவருடைய தந்தை இறந்ததும், ஒரு வாரத்துக்கு முன் அவர் சகோதரர் மகள் திருமணம் நடந்ததும் நினைவுக்கு வராமல் இருப்பதற்கு இப்போது காரணம், அவை திரும்பவும் அவருடைய நினைவுக்கு வரமா என்பது சந்தேகம் தான்.

ஆனால், இப்போது அவருடைய நடத்தை யில் உள்ள பயப்பாடும் துணம், பொறுமை இழந்திருத்தல், மிகவும் உணர்ச்சி வசப்படுதல் ஆகியவை அவற்றுக்குரிய மருந்துகள் கொடுத்து வந்தால் துணமடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

● எச். சகிலா, திருச்சி - 1

நாக்கின் மேற்பகுதியில் வெருக்குக் கறுப்பு நிறப் புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன? இவை எப்படி உண்டாகின்றன? விளைவுகள் என்ன? இப்புள்ளிகளை அசற்ற முடியுமா?

டாக்டர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(சென்னை காலியப்பா மருத்துவ மனை, சென்னை - 28):

முதலாவதாக, நாக்கின் மேற்பகுதியில் உள்ள திக்களில், இவற்றையாக ஏற்படும் கிரட்டிள் (Keratin) எனப்படும் புரதம் அயல்போது உதிராமல் இருப்பதால் நாக்கு கருமையாகிறது. இது நாளாவட்டத்தில் சரியாகி விடும். கனறு ஒன்றும் இல்லை.

மற்ற கறுப்புக்களில் உள்ள நோய்களினாலும், நாக்கில் கரும்புள்ளிகள் தோன்றலாம். உதாரணமாக - அடிசன் நோய் (உடலில் கார்ட்டைல் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதால் எலும்புகள் மற்றும் புற்று நோயின் அறிகுறியாகவும் தோன்றலாம். இவற்றுக்கு மருத்துவரின் பரிசோதனை அவசியம்.

நாம் அன்றாடம் எடுத்துக் கொள்ளும் மருந்துகளினாலும் கரும்புள்ளிகள் தோன்றக்கூடும். தூக்க மாத்திரைகள், மலேரியா மாத்திரைகள், கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகள் போன்றவை சில உதாரணங்கள்.

குழந்தைகளுக்கு, கொக்கிப்புடி இருப்பதால் இம் மாதிரி கரும்புள்ளிகள் வரலாம் என்ற கருத்துப் மருத்துவரிடையே திவ்யு கிறது.

தொகுப்பு: எஸ். வி. என்.

சத்ரீயன்

இயக்குனர் மணிரத்னம் தன் பாணி டைரக்ஷனுக்கு ஒரு வாரிசை உருவாக்கிப் பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுத் தயாரிப்பாளராக மாறிப் பின்னணிவில்திறிக். இயக்குனர் கே. சுபாஷ் உதயம்.

கதை, திரைக்கதை இரண்டுமே மணிரத்னம்தான். சிக்கனமான சின்னக் கரு. நல்லவனுக்கும் கெட்டவனுக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டம். தவ்வயன் கடமை உணர்போடு செயல்பட்டு, போராடி வெற்றி பெற்றுத் தனது தீயிர, கெட்டவன் முடிவில் அழிந்துபோக, இடைமையே மணிரத்னம் பாணி முத்திரைகள் பணிச். கொஞ்சம் யதார்த்தம். கொஞ்சம் மிகை. கொஞ்சம் மசாலா என்று தென்படும் அளவான கவலை.

யசனங்களில் கடமுடாவோ, மூக்கத் திணைச் செய்யும் தெடுத்தொலையு வாக் வியங்கியோ இவ்லாத்து அறுதல். உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த இடைவெளிப்படுத்து. தேனவயான இடங்களில் தேனவயானதை வெளிப்படுத்த மட்டுமே பயன் படுத்தப் பட்டிருப்பது 'பேஷ்' சொல்வ வைக்கிறது. இதே வகையில் இன்னுமொரு 'பேஷ்'

பெறுவது வேமா..

வித்தியாசமான விஜயகாந்த். இது வயது முதலே கொண்டுவரும் ரத்தத்தையும் (சற்று அதிகமாகவே சித்திரிசுக்கிறார்கள்) கண்டு இறுதிப் போன பரத்திரம். சட்டத்துக்கெதிராக நடப்பவர்களிடம், சட்டத்தையும் மீறிக் கொடுமைவாக நடந்து கொண்டு, அவர் களைத் தண்டிக்கும் இயல்பு திறைந்து. "வழிமைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீங்க... முடிவைப் பாருங்க" என்கிற தத்துவத்தைக் கடைப் பிடிக்கும் முரட்டுப் போலீஸ் அதிகாரி.

பாணுப்பிரியா, வாகனில் மெஷின் விளம் பரத்தில் சொல்வப் படுவதைப் போலப் "படு கட்டி". துல்லியமான, துல்லமையான கவலை தடிப்பு. வாகன உடனையும் வளமர் கண்களையும் பயன்படுத்தி அமர்க்களம் செவ்வு விடுகிறார். அமெச் சூர்த்தனமும் கிராமியத்தனமும் கலவாத நடன அமைவுகள் ஒரு பளஸ் பாவினட்.

எங்கெங்குத்து பிடித்திருக்கிறார்கள் அந்த இரண்டு குழந்தைகளையும்? பாணுப் பிரியா தம்மை மறைத்து கொள்ளச் சொல்லி அப்பா விஜயகாந்திடம் மன்றாடு வதைக் கேட்டு விட்டு மூகம் கண்டிபு போவ தும், பின்னர் பாணுப்பிரியாவைத் தனியே அழைத்து. தாயற்ற தங்களை அப்பாவிட மிருந்து அவர் பிரித்து விடுவாரோ என்று சந்தேக வினைக்கம் கேட்பதும், அப்படி தடை பெறாது என்பதை உறுதியாகத் தெரித்து கொண்ட மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பி வரும் போது எதிர்ப்படும் விஜயகாந்திடம், "ஓகே... ஓகே..." என்று கூறிவிட்டு தழுட்டுச் சிரிப்புடன் ஒருவதும் திருஷ்டி சுற்றி போட வேண்டிய சமாசாரங்கள்.

யார் சார் அந்த 'அண்ணாச்சி' அருமை நாயகம்? சேட்டி, சட்டை வில்லனாக வந்து, கேரள உச்சரிப்புடன் தமிழ் பேசி, அவுட்டிக் கொள்ளாயல் தடித்து வைத்து அரச வைத்து விடுகிறாரே!

இதை இளையராஜா என்று சொன்னாலே போதும்.

"ஷுத்திரியனுக்குச் - சாவு இல்லை" என்கிற வசனத்தை வெவ்வேறு சத்ரீப்பங் களில் புருத்தித் தலைப்பை தியாயப்படுத்தி விரும்பது சரிதான். அதற்காக அதையே 'சத்ரீயன்' என்று எழுதியிருக்க வேண்டுமா, என்ன?

— சி. ஆர். கே.

பாடல் அச்சத்தில் அச்சுபவர் வி. முரளி. பாடல் பயிடுகையில் கேரளப் பிமிடெட் சாப்பாக வெளிக்குபவர்: வி. கவத்திரதாதம். ஆடுசியர்: சி. ராஜேந்திரம். முகவரி: ரெய்டோர்ஸ் சாலை, கிண்டி, சென்னை - 400 032. போன்: திவாகக் காரியாய்கம்: 431943, 434157; 434190. ஆடுசியர் ஒரு அலுவலகம்: 434145. ஆண்டுச் சத்தா - உந்தாது: ரூ. 120/-; வெவ்விதாது: கப்பல் தபால் ரூ. 300/-; விவானத் தபால் ரூ. 700/-; ஆறு மாதச் சத்தா - உந்தாது: ரூ. 65/-; வெவ்விதாது: கப்பல் தபால் ரூ. 150/-; விவானத் தபால் ரூ. 350/-.

பனியில் நனைந்த மலர் போல் குளுமை நிறைந்த புதுமை!

கிரேஸன் பெற்றல்பல் ஷாம்பூ, சித்த
வைத்திய முறைப்படி மூலிகைகளைக்
கொண்டு தயாரிக்கப்படுவது.
எல்லா வகைக் கூந்தலுக்கும்
ஏற்றது. கூந்தலைச் சுத்தம்
செய்வதோடு பருவலையும்
மூலிக்கிறது.

கூந்தலின் வேர்க்கால்களில் உள்ள
ஊட்டச் சத்துகளையும் எழுப்
பவைகளையும் காத்து கூந்தலுக்கு
வலுவூட்டுகிறது.

கூந்தலைச் சீரமைப் பதப்படுத்தி
திய்ஞ்சையான நிறத்தையும்
பொலிவையும் மீட்டுத் தருகிறது.
ஒலிவாற் முறையும் குளிராச்சியும்
புத்துணர்ச்சியும் மலரச் செய்கிறது.

கிரேஸன்

ஷாம்பல் ஷாம்பூ

முதிய

இண்டர்நேஷனல்
டியோடரன்ட்
உள்ளது

காதாரண சோப்புகள்,

உடல் வாடிக்கையாக இருக்கலாம்

முதிய எல்பிள்

இண்டர்நேஷனல்
டியோடரன்ட் மட்டுமே
தீவிரமாக உடல் வாடிக்கையாக
இருக்கிறது. தண்ணீர்ப்பிக்கை
புதுணர்வு இருக்கிறது ... மணிக்ரு மணி
வீல்டு இருக்கிறது நம்பிக்கை.

தோழர்கள் • தருவார்கள் • சிறப்புகிடம்

- உங்களுக்கே !

